

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

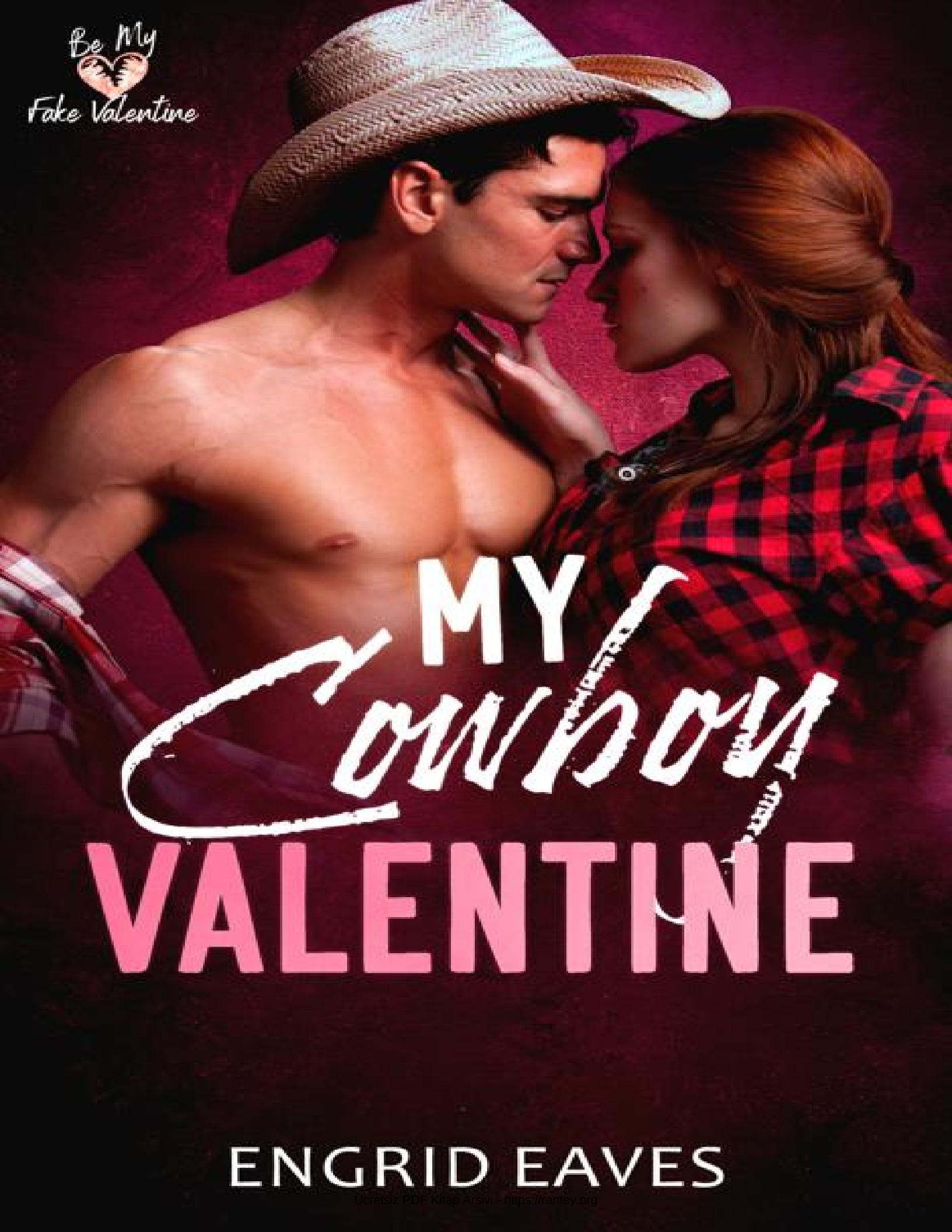
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Be My
Fake Valentine

MY OWN BOOM VALENTINE

ENGRID EAVES

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Kovboy Sevgilim

DÜŞMANDAN SEVGİLİYE, SAHTE NİŞAN, KARDEŞİN EN İYİ
ARKADAŞI ROMANTİZMI

SAHTE SEVGİLİM OL

ENGRID EAVES

EE YAYINCILIK

Copyright © 2025 by Engrid Eaves

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir şekilde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Kapak DelaJea Press tarafından hazırlanmıştır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

www.engrideaves.com

Contents

[Bölüm 1](#)

Kırmızı

[Bölüm 2](#)

Kırmızı

[Bölüm 3](#)

Rowdy

[Bölüm 4](#)

Rowdy

[Bölüm 5](#)

Kırmızı

[Bölüm 6](#)

Kırmızı

[Bölüm 7](#)

Kırmızı

[Bölüm 8](#)

Rowdy

[Bölüm 9](#)

Rowdy

[Bölüm 10](#)

Kırmızı

[Bölüm 11](#)

Kırmızı

[Bölüm 12](#)

Rowdy

[Bölüm 13](#)

Rowdy

[Bölüm 14](#)

Rowdy

[Bölüm 15](#)

Rowdy

[Bölüm 16](#)

Kırmızı

[Bölüm 17](#)

Kırmızı

[Ayrıca Engrid Eaves Yazar](#)

[Hakkında](#)

Chapter One

RED

S Red Brand'New York'taki genel merkezinin uzun beyaz koridorunda ilerlerken solumdaki stajyer bölümünden kıs kıs gülüşmeler ve kısık sesler duyuyorum. Konuşma parçaları bana doğru süzülüyor, beceriksiz hakaretlerle dolu - "ejderha , "kraliçe kaltak" ve benim kişisel favorim, "couture amcık."

Hangisi beni daha çok kızdırıyor bilmiyorum: gözlemlerindeki kadın düşmanlığı mı yoksa hayal gücünden tamamen yoksun olmaları mı? Belli ki giyim sektöründe başarılı olmak için gerekli yaratıcılığa sahip değiller.

Köşeyi dönüp ellerim kalçalarımın en yeni üç stajyerimin önünde dururken, kadınların sınırsız nefes alışlarına ve yuvarlak gözlü bakışlarına acımasızca gülümsüyorum. Yirmili yaşlardaki gençler şımarık, dedikoducu bir coşkudan, ters bakışlar ve mırıldanılan özürlerden oluşan büyük, kokuşmuş bir yığına dönüşüyorlar.

"Bir dahaki sefere arkamdan konuşmak istediğinde, bunu duyma alanımın dışında yap. Oh, bekle! Bir dahaki sefer olmayacak." Bakışlarım her seferinde bir tanesine saplanıyor, çenelerinin titreyişini ve dudaklarının asla bulamadıkları kelimeler için çırpınışını izliyorum.

"Tüm bu 'ejderha kadın' yorumunu neredeyse bir iltifat olarak görebilirim. Ama benim 'couture amcık' olmamla ilgili kısmı?" Başımı sallayarak onları tersledim. Giyim markam Red, yüz yıldan daha eski bir üretim binasının dördüncü katında faaliyet gösteriyor. Tembel stajyerler ve sıkıcı ofis sohbetleri için ne zamanım ne de sabrım var. Ayrıca, bunların hepsini daha önce duydum.

"Ben değildim Bayan Cash," diye itiraz ediyor ufak tefek, faremsi sarışın, ayaklarına bakarak. Zavallı yalvarışı yeterince mide bulandırıcı değilmiş gibi, Paris'teki Hermès defilesinden bu yana gördüğüm en çirkin düz ayakkabıları giyiyor.

"Kimdi o zaman?"

"O..." Cümlesinin ortasında durup yarım yamalak bir sadakat gösterisi yapıyor. Moda endüstrisinde bir numaralı kural mı? İlerlemede sadakat yoktur.

Belki de bu kadının ya da en azından birkaç aydır burada oldukları için diğer ikisinin adını bilmeliydim. Ama neden zihinsel enerjimi boşa harcayayım ki? Burada stajyerlerin raf ömrü kısadır.

"Kim olduğu umurumda değil. Sadece çağrışım yoluyla da olsa hepiniz katıldınız. Bu ofiste kimse 'amcık' kelimesini kullanmaz... *ben hariç*. Ve kötü niyetli su soğutucusu konuşmalarına gelince? Bu kabul edilemez. Eşyalarınızı toplayın ve çıkarken kapının kışınıza çarpmasına izin vermeyin. Güle güle," diye bitiriyorum kötü niyetli bir neşeyle.

Yüzleri kızarır ve far ışığına tutulmuş geyikler gibi donup kalırlar. *İyi kurtulduk*. Koridordan ofisime doğru dönerken, uzun boylu, kirli sarışın, erkek topuzlu kişisel asistanım Nico, yüzü tedirgin bir şekilde önümü kesiyor.

"Nico, bu dangalaklara binadan çıkarken eşlik et. Rozetlerini alın çünkü bir daha bu tesise girmelerine *asla* izin verilmeyecek."

Kaşlarını çatarak başını sallıyor ve dudaklarını birbirine sıkıca bastırıyor. "Evet, hanımefendi.

Bundan sonra Bayan Cash, çok önemli bir konuyu görüşmemiz gerekiyor."

"Ofisimde olacağım," diye cevap veriyorum, kalçalarımı sallayarak yazılı altın bir tabela taşıyan çift kapıya kadar uzanmaktadır:

LESLEY "RED" CASH
CEO VE SAHİBİ THE
RED BRAND

Kapalı kapılar ardında, makyajımı bozmamak için başımı hafifçe ellerimin arasına alarak nefes veriyorum. İçimde bir öfke, çaresizlik ve endişe karmaşası kaynıyor.

Dağınık, kaotik iç durumum, etrafımı saran sakın, seyrek döşenmiş ofisle çılgınca tezat oluşturuyor - beyaz duvarlar, siyah vurgular, gri mobilyalar. Stil sahibi mankenlerden gelen renk patlamaları, duvarlardaki çerçeveli el çizimi desenler ve yemyeşil ev bitkileri monotonluğu kırıyor. Bu

Masamın arkasındaki büyük pencere ışık saçıyor ve aşağıdaki dinamik şehrin muhteşem manzarasını sunuyor. Asla uyumayan şehir... Bir yıldan uzun süredir mışıl mışıl uyumayan bir kadın için mükemmel.

Tanıdık bir sızı kalbimi ele geçiriyor, kör bir bıçağın bükülmesi gibi. "Kendine gel Lesley," diye fısıldıyorum. Huysuz stajyerlerden çok daha büyük sorunlarım var...

Ofisin kapısı gıcırdayarak açılır ve Nico elinde bir tabletle içeri girer. Dağınık topuzlu adam temiz tıraşlıdır ve otuzlu yaşlarının başındadır; lacivert gömlek, mücevher tonlarında çiçekli kravat ve klasik katlamalı cep mendili ile kusursuz bir şekilde dikilmiş koyu gri bir takım elbise giymektedir. Moda Haftası'nda podyumda yürümeye hazır görünüyor, ancak yüksek sesle yutkunuyor, sert, kare kesimli yüzü solgun ve Adem elması boğazında sallanıyor.

Başka koşullar altında, adamı çekici bulabilirdim. Ama o benim çalışmam ve benden çok daha genç-asla aşmadığım iki çizgi.

Ona bakarak homurdandım, "Peki, bakalım."

Bir adım öne çıkıp tableti bana uzatıyor. Gözlerim ekrana bakıyor, saçma başlığı algılayamıyorum:

KIRMIZI BOCALIYOR MU? JAMESON & CASH'TE BEKLENMEDİK BİR KURTARICI

Bu ifadeyi yapmamak için kendimi içten içe azarlamama rağmen alnım çatlıyor. İhtiyacım olan son şey daha derin alın kırışıklıkları. Görünüşümü kurtarmak için umutsuzca çabalarken, bir kediye benzeyen bir şeye dönüşürken plastik cerrahlara giden tüm paramın "puf" sesini şimdiden duyabiliyorum. Ne de olsa kızılar iyi yaşlanmıyor, özellikle de anne tarafım Kirkpatrick'ler tarafından bana bahşedilen kızıl tenle.

Tableti elime alıp aşağıya iniyorum, Word belgesindeki makaleyi okurken gözlerim doluyor ve kalbim çarpıyor. "Jameson & Cash Western giyim markasının ilk çıkışından bu yana, moda camiasında Lesley Cash'in couture çizgisi The Red Brand ile olası bağlar hakkında söylentiler dolaşıyor. Lesley Cash, PRCA pistinde Ronald "Rowdy" Jameson ile birlikte isim yapan ünlü rodeocu ve takım kementçisi William "Billy" Cash'in New York'ta yaşayan ablasıdır. Cash ailesine yakın kaynaklar, Cash kardeşler arasında bir ortaklık olduğunu ve belki de daha da heyecan verici olarak Lesley Cash ile küçük kardeşi Billy Cash arasında bir nişan olduğunu doğruladı.

iş ortağı Ronald "Rowdy" Jameson. Cash ile Jameson arasında sekiz yaş fark olmasına rağmen..."

Okumayı bırakıyorum, alt dudağımı çiğnerken ellerim öfkeyle titriyor, varlığımın her zerresiyle tableti parçalamadan masama koymaya konsantre oluyorum. "Bu ne tür bir hastalıklı şaka?"

Gözlerim onu incelerken Nico titriyor. Sessizliği sadece öfkemi arttırıyor.

"Nedir bu?" Alçak ve kasıtlı bir ses tonuyla soruyorum.

İnsanların genç bir adamla nişanlı olduğumu düşünmesi beni heyecanlandırmıyor. Bir cabana çocuğuna ya da sevgilimden daha hızlı yaşlanmanın getirdiği yüke ve "Onun dadısı mısın?" gibi sorulara ihtiyacım yok. Yoksa şeker annesi misin?"

Yaş farkından çok daha kötüsü, söz konusu adam: Ronald Jameson. *Ronald Jameson*. Tanrı yardımcım olsun. Dünyanın sonu gelse ve o ve ben Dünya'yı yeniden doldurabilecek son iki insan olsak... O kovboy mağara adamıyla çirkinleşmektense insanlığın yok olmasına izin verirdim.

"Kardeşin bunu e-posta ile gönderdi ve en kısa zamanda onu aramanı rica etti," diye yanıtlıyor Nico, sesi duyusuz.

En erken uygunluk? "Onu telefona bağlayın," diye emrediyorum, zihnim halkla ilişkiler hasar kontrol moduna geçiyor. "Reklamcılarımız da hazırda beklesin. *Bu* her neyse bir stratejiye ihtiyacımız var ve sonra kelleler uçacak."

Nico'nun yüzü gerilir ama çıkarken metanetini korur. Yirmi dakika sonra, solgun bir yüzle odaya tekrar girer. "Bay Cash hatta."

Kaşlarımı çatıyorum. *Bu* zengin olmalı. Birkaç derin nefes alıp boğazımı temizledikten sonra geçmesine izin vermek için yanıp sönen kırmızı düğmeye basıyorum. "Billy," diye tıslıyorum.

"Hey, abla. Sanırım şimdiye kadar makaleyi okumuşsundur?" "Ne oluyor kardeşim?"

"Bana sonra teşekkür edersin." Telaffuzu sanki içiyormuş gibi özensiz ve bağlantı her iki kelimedede bir kopuyor ve çatırdıyor. "Neredesin sen? Bağlantı berbat."

Gülüyor. "Etrafta dolaşmayı teklif ederdim ama muhtemelen bunun bir faydası olmayacak. Karayipler'de küçük bir adadayım."

"Bunun bir adı var mı?" Daha fazla içsel azarlamaya rağmen kaşlarımı sertçe kırıştırarak soruyorum. Aslında bu sorunun cevabını istemiyorum ama onun belirsizliği kafamı karıştırıyor.

"Etnik kimliğinize bağılı olarak üç farklı ismi var ve turist haritalarının çok dışında. Buraya gelmek için özel bir gemi kiralamanız gerekiyor ve her kaptan bu yolculuğı yapmak istemiyor."

Anlaşıldı. Kardeşim son derece sorumsuzdur... özellikle de en önemli zamanlarda. Buna bir de erken orta yaş krizini ekleyin.

"Word belgesinin olayı ne? Bu da senin ve Ronald'ın aptalca şakalarından biri mi? Eğer öyleyse, yetişkin olduğumuzu hatırlatmak isterim... ve ikinizi de hakaretten dava edeceğim."

Gülüyor. "Bu konuda. ZMT'den Malia adında ateşli bir gazeteciyle röportaj yaptım ve spekülasyon bölümünde işler biraz çığıırından çıktı diyebiliriz. Ama zarar yok, faul yok."

"Zarar yok, faul yok?" Gözlerimi kapatıyorum, şiddetli bir şekilde nefes veriyorum ve çığılık atmamak için dilimi alt dişlerimin arkasında gezdiriyorum. Zihnimde kardeşimi golf sopası ya da beyzbol sopası gibi iyi bir şeyle dövdüğüm görüntüler canlanıyor.

Bilgisayarımın ekranına dönüp adımı ve markamı ararken ince kıbarlık kaplaması çatırdıyor. Google'da sıra dışı bir şey yok... İç çekiyorum. Bununla birlikte, sıradan olan her şey hoş değil:

THE RED MARKASI LANSMANINDAN BU YANA EN DÜŞÜK 4. ÇEYREK
SATIŞLARINI GÖRDÜ

RED'IN YILDAN YILA KÂR MARJLARI KÖTÜ

LESLEY CASH'TEN KIRMIZI MARKANIN NEDEN BİR MOLAYA İHTİYACI
VAR?

RED'DEN LESLEY CASH: ŞEYTAN PRADA GIYER... AMA DEĞİL
PRADA... YAKININDAN BİLE GEÇEMEZ

Boğazımdan kısık bir sesle homurdanıyorum, tüm bu kötü tanıtımdan dolayı cesaretim kırılmış durumda. "Korkak gazeteciler. Bir bilgisayar monitörünün arkasına saklanabildiğinde birini herkesin önünde kötülemek kolay, değil mi?"

"Kiminle konuşuyorsun, Lesley?"

"Merak etme," diye tersliyorum. "Sadece internette arama yapıyordum." "Şüphesiz, Red'in neden biraz taze reklam kullanabileceğini anlıyorsunuz..."

Telefonda homurdanıyorum. "Makaleyi henüz yayınlamadınız. Rafa kaldırmak için ne istiyorsun?"

"Düzeltilme. Haberi yazan Malia makaleyi henüz yayınlamadı. Ama editörleriyle birlikte. Hiç kuşkunuz olmasın, yarın çıkacak. Neyse ki, kartlarınızı doğru oynarsanız bunu avantajınıza kullanabilirsiniz..."

Chapter Two

RED

"P Kartlarımı açtım, değil mi?" Isırgan bir tonda sordum. Billy'nin davranışına şaşımamalıydım. Küçük kardeşim ve benim için bu hep böyle olmuştur. İki çalışkan, fonksiyonelsahip olmamıza rağmen Ebeveynleri ve aşırı başarılı bir ablası olan Billy, sorumsuzluğun timsalidir.

"Tanrım, kardeşim, sence de biraz aşırı tepki vermiyor musun?" Sanki hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi rahat bir şekilde gülüyor.

Elimi sıkıca ağzıma bastırıp çılgılık atmamak için kendimi zor tutuyorum. İçimdeki ölüm perisini dizginledikten sonra, "Hiç büyüyecek misin ya da yaptıklarının sorumluluğunu alacak mısınız?" diye soruyorum.

"Seni bir rodeo arenasında beş dakika dayanırken görmek istiyorum," diye homurdanıyor.

"Rodeo ringlerine kaçıp, hayvanları sömürerek para kazanan feshedilmiş bir spor dalında küçük çocuk fantezileri yaşamak zorunda değilim. Ben gerçek dünyada yaşayan yetişkin bir kadınam. Gerçek dünyadan da öte, New York'ta."

"Hayvanları öldürerek ve derilerini yüzerek kâr elde eden bir sektörde. Kesin bir inançla söyleyebilirim ki hiçbir inek ya da buzağı benim kement atmam yüzünden ölmedi. Ama kahretsın kızım, senin o kış koleksiyonun neredeyse vizon çiftçiliği endüstrisini temizliyordu."

Bariz abartısı karşısında gözlerimi deviriyorum. Bunu biliyor olmasının tek nedeni PETA'nın gösteriyi protesto edip birkaç katılımcının üzerine kırmızı boya fırlatması sonucu oluşan kötü basın. Yoksa adam kariyerimdeki ya da özel hayatımdaki hiçbir şeyi takip etmiyor.

Makaleyi tararken, Billy'ye kilit noktaları okudum. "Jameson & Cash, büyük Red markasıyla bütünleşik bir şekilde bağlantılı olacak... Red'in sahibi Lesley Cash ile çok daha genç potansiyel iş ortağı Ronald Jameson arasında beklenmedik bir nişan olduğuna dair söylentiler dolaşmaya devam ediyor."

Soyadını hırlayarak tükürdüm. Billy'nin sorumsuzluğa olan eğiliminden hoşlanmıyorum olabilirim. Ama Ronald Jameson, King Fuck Up. Koca kafalı bir rodeo yıldızı, sürekli bir iğrenç toka tavşanları barajında yüzüyor. İğrenç! Hak ettiği lakabı, hayatı boyunca yaptığı yaramazlıkların, genel huysuzluğunun ve sorumsuzluğunun bir yansımasıdır. İçki, parti, zamparalık, yumruk yumruğa kavga, aklınıza ne gelirse.

Ve o kadar muhteşem görünüyor ki, onunla aynı odada bulunmaya dayanamıyorum. Çünkü her seferinde eriyorum. Onun yanıdayken kalbime ve bedenime yaptığı şey affedilemez ve kontrol edilemez. O bir insan viskisi... Kötü kararlar ve ertesi sabah pişmanlıklarıyla döşeli, mahvolmaya giden bir yol. Neyse ki son kısımdan kaçınmayı başardım.

Neyse ki Rowdy'yi bugünlerde çok nadiren görüyorum ve gördüğümüzde de birbirimizden vebadan kaçır gibi kaçıyoruz. Ama o dokuz yaşındayken ve ben on yedi yaşındayken ailemin onu evlat edinmesi sayesinde aile etkinliklerine her zaman katılıyor. New York'a taşındığımı ve tasarım okuluna girdiğimi duyurduğumda beni değiştirmenin bir yolu olup olmadığını hep merak etmişimdir...

Billy ve Rowdy'nin rodeoculuğa başlaması ailemi çok memnun etti. Ama benim moda endüstrisinin basamaklarını tırmanmam? Bu konuda hiçbir şey anlamamakla kalmayıp, atalarımın kurduğu küçük kovboy kasabasında çürüyüp gitmektense büyük şehirde yaşamayı seçtiğim için ihanete uğramış gibi hissediyorlar.

Panik sesimi renklendiriyor. "Beklenmedik nişan? Rowdy'ye mi? Hayır, hayır, hayır..." Daha büyük kelimeler bulamadığım için başımı sallıyorum. "Hayır!"

Billy gülüyor. "Bana sonra teşekkür edersin."

"Teşekkürler mi?" Kendimi tutmadan önce çığlık atıyorum.

"Her reklam iyi reklamdır demezler mi?" diye karşı çıkıyor ince bir kahkahayla.

"Sen bir aptalsın. Aman Tanrım!"

"Sakin ol, abla-"

Yüksek sesle nefes alıyorum, ağzımı açıp söylenmeye başlıyorum ama sözümü kesiyor.

"Daha fazla çıldırmadan önce, bu makalenin neden Red'in başına gelen en iyi şey olabileceğini açıklamama izin verir misin?"

Tanrı'ya şükür Karayipler'de çünkü aklımda cinayet var... "Rowdy ve ben Jameson & Cash markası için çok çalıştık.

Sermayemizi onu tanımlamaya ve rafine etmeye, bir pazar belirlemeye, ürünlerimizi hayata geçirmek için bir tasarım ekibi işe almaya ve yarın ilk kez test edilecek giysiler ve aksesuarlar yaratmaya yatırdık. Bazı cömert yerel yatırımcıların desteğiyle sağlam bir hat ve bunun büyüdüğünü görmek istiyoruz. Ancak moda endüstrisi gibi büyük bir şehir pazarında kırsal bir markaya sahip olmanın her zaman bir önyargısı vardır... İşte burada siz devreye giriyorsunuz. Isırmak üzere olan bir avuç büyük yatırımcı var. Ancak New York, Paris ve Milano'daki büyüklerle oynayabileceğimize dair güvence istiyorlar. Bu güvenceleri sağlayabilirsin, Lesley. Rowdy malzeme temin etmek, üreticileri sıraya dizmek ve işlerimizi yoluna koymakla meşgul. İş sıkı çalışmaya gelince adam tam bir şeytan. Aslında bana seni hatırlatıyor..."

Gözlerimi deviriyorum. Kardeşim görüldüğünden daha sarhoş olmalı.

"Rowdy ile aranızdaki küçük kişisel farklılıkları bir kenara bırakıp markalarınızın iyiliği için bir şeyler yapmanın zamanı geldi."

"Küçük kişisel farklılıklar mı?" Burnumu çekiyorum. "Ondan hoşlanmıyorum. Hikayenin sonu." Anlayabildiğim kadarıyla sadece ailede benim yerimi almakla kalmadı, aynı zamanda en başta Alpha Ridge Creek'ten kaçmama neden olan her şey o, kemer tokası ve sikiyle liderlik eden büyük, aptal bir cahil.

"Ergenlik çağındayken sana pek çok eşek şakası yaptığımızı biliyorum ama ona karşı daha ne kadar kin besleyeceksin?"

"Sonsuza kadar. Duh!"

"Bazen ne kadar gülünç olabildiğini unutmuşum..."

"Sen ve Rowdy moda endüstrisi hakkında hiçbir şey bilmeyen küçük çocuklarsınız. Jameson & Cash'i ilk sunduğunuzda bunu size söylemiştim ve yine söylüyorum. Bu sektörde başarılı olmak için ne yeteneğiniz ne de cesaretiniz var. Son on yılda ne kadar çok çalışmış ve ne kadar çok kat etmiş olursam olayım, lüks yatımı sizin batmakta olan cankurtaran botunuza bağlamayı reddediyorum."

"Evet, bunu söyleyeceğini düşünmüştüm, ki bunun Malia'ya söylediğim şeyle bir ilgisi var. Eminim şimdiden halkla ilişkiler ekibinizi toplayıp onun hikayesindeki yanlışlıklar hakkında sert ifadeler içeren bir açıklama yazmaya başlamışsınızdır. Ancak yüzünüze inat burnunuzu kesmeden önce sıraya koyduğumuz yatırımcılara bakmak isteyebilirsiniz. Şimdi size bir e-posta gönderiyorum."

Sözlerine homurdanarak yeni bir tarayıcı penceresi açıyorum. "Hangi e-posta adresine gönderiyorsun?" Kaç tane e-posta adresim olduğunu unuttum.

"Kişisel hesabınız. Bilirsiniz, eski evlilik adınızla."

Şimdi de beni kızdırmaya çalışıyor. Bu isimden ve eski hayatımı hatırlatan her şeyden nefret ettiğimi biliyor. Ama bunu bana bugüne kadar yaşadığım en büyük, en aleni başarısızlığı hatırlatmak için kullanmaya bayılıyor. Altı ay önce boşanır boşanmaz bu hesaptan kurtulmalıyım. Ama hala yaşam desteğini sürdürmemi sağlayacak kadar önemli mesajlar alıyorum.

Eski sevgilim işkolik olduğumu söyledi... Kırmızı Marka'dan sonra ikinci sırada geldiğini. Tabii ki öyleydi. Özellikle de beni en son ve en az sevdiği önceliği haline getirerek herkesin önünde dalga geçmeye başladıktan sonra... Müzmin bir narsist olarak, değerim olan her mali damlayı sağana kadar boşanmayı reddetti... Ama sonra, altı aydan biraz daha uzun bir süre önce, elinde imzalı evraklarla aniden ortaya çıktı. Daha da iyisi, o zamandan beri hiç temas kurmadı. Beklenmedik bir nimet.

Parmağımın ucuyla düğmeye basıp şifrelerimi açıyorum ve açılan menüden doğru kullanıcı adını seçiyorum. İçeri girdikten sonra e-postayı açıyorum ve ekteki Excel tablosuna çift tıklıyorum. Büyük ünlülerin ve yatırımcıların kimler olduğunu gösteren bir tablo açılıyor. Her ismin yanında altı ve yedi haneli rakamlar var ve en alttaki toplamı görünce yutkunuyorum.

"yok," diye tıslıyorum.

Kıkırdıyor. "Paranın seni dinleteceğini biliyordum."

"Bu mümkün değil. İki eski rodeo yıldızı tarafından desteklenen önemsiz bir Western giyim markası için değil."

"Tamam, böyle bir asansör konuşmasıyla yönetim kurulu odasında kesinlikle çenenin kapalı tutman gerekecek. Kahretsin, kızım. Bu düpedüz iç karartıcı. Neyse ki Rowdy konuşmayı iyi yapıyor."

"Ne zamandan beri?" İğneleyici bir şekilde sordum. Rowdy'yi en son dört Noel önce gördüğümde bana üç kelime bile söylememişti. O güçlü, sessiz tipin timsaliydi.

Billy'nin soruma cevap vermesini gerçekten merak ediyorum ama o beni görmezden geliyor. "Son moda trendleri takip ettiğini iddia eden biri için büyük şehirde yaşamak duyularını köreltmış. Bugünlerde tüm kovboy filmlerini ve TV şovlarını takip etmiyor musun? Yoksa Country müziğin yeniden dirilişi mi? Kovboylar kraldır, ablacığım ve Jameson & Cash de

cehenneme kadar yolu var. Ve bu arada, Rowdy ve ben rodeoyu oyunumuzun zirvesinde ve liderlik tablosunun zirvesinde bıraktık, de... Bize ne diyordunuz?"

"Feshedilmiş," diye iç geçiriyorum, gözlerim rakamlara yapışmış. "Eğer kovboylar krala,

ve ben çok uzak kaldım, neden bana ihtiyacın var?"

"Bizim senin sokak itibarına, senin de bizim vizyonumuza ihtiyacımız var." O kadar kontrolsüzce gülüyorum ki kendi tükürüğümle boğuluyorum.

"Son zamanlarda Red hisselerinin değerini gördünüz mü? Moda Haftası'ndaki son değerlendirmelerinden bahsetmeme gerek var mı? Birkaç yıl önce herkesin gözdesi olabiliydiniz. Ama şimdi ilgisizliğe doğru giden bir markasın."

Haklı, bu da beni çok kızdırıyor. "Bu gezegende moda trendleri hakkında konuşması gereken son kişi sensin."

"Apple Bottom Jeans..." "Bu ne anlama geliyor?"

"Şekerler... Bugle Boy..."

Bir zamanların ikonik markalarıyla benimle alay ederken öfke beni kavırıyor. "Neden bahsettiğini bile bilmiyorsun."

"Elektronik tablonun üçüncü sekmesine gidin, orada Jameson & Cash'in mevcut değerlemesini göreceksiniz."

İstemeyerek de olsa talimatlarını yerine getirdim ve rakamlar karşısında hırıldadım. "Numaralarını kim yaptı?"

"Raporda muhasebe şirketimiz en üstte listelenmiş. Bana inanmıyorsanız Better Business Bureau'ya bakın."

Gözlerim şirketin adına kayıyor ve dudaklarımı sıkıca birbirine bastırıyorum. Her şey yasal görünüyor.

"Eğer tüm bunlar doğruysa, ki bu benim açımdan daha fazla araştırma gerektirecek büyük bir 'eğer', seni Kırmızı şemsiyenin altına getirdiğim için ne alacağım?"

"Kızıl şemsiye altında değil, kardeşim. Ben bir ortaklıktan bahsediyorum. Bak, olay şu. Moda sektörünü bıraktım sayılır. Çok fazla iş var. Sonuçta sadece bir hayatın var ve ne kadar para biriktirirsen biriktir, zaman geri kazanamayacağın bir kaynak. Sen ve Rowdy bunu anlamamış görünüyorsunuz, yine de umarım bir gün çok geç olmadan kozmik şakayı görürsünüz. Ama ben enayi olmayı reddediyorum, bu yüzden taşındım ve küçük bir ada barı açmayı planlıyorum. Bu kadar. Ayrılmak istiyorum ve bu yüzden gelecekteki kârınızdan pay almak için size şirketin yarısını teklif ediyorum."

Gözlerim kısıldı. "Ne tür bir kazık?"

"Bırak da avukatlarımız neyin adil olduğuna karar versin, kardeşim. Seni kazıklamaya çalışmıyorum ve umarım sen de beni kazıklayacak kadar uzun süredir Şehir'de değilsindir. Ada yaşam tarzımı destekleyecek pasif bir gelir kaynağı istiyorum."

"Çok nazik davranıyorsun..." Bu beni daha da geriyor.

Gülerek gülüyor. "Parayı hiçbir zaman önemsemediğimi biliyorsun. Benim için bir amaç için bir araç. Hepsi bu."

Doğruyu söylüyor. Yine de, acımasız moda endüstrisinde geçirdiğim bunca yıl herkese, en yakın akrabalarım bile güvenmememi sağlıyor. Ne de olsa hiçbir şey bedavaya gelmez... hatta ucuza bile.

"Bak kardeşim, Red'den onay aldıktan sonra yatırımcılar çekleri imzalamaya hazır. Sen de bir ortak olarak rolünü oynamaya başlarsan neler yapmaya istekli olacaklarını bir düşün."

Kafamdaki dişliler çılınca dönüyor. Haklı. Ve kabul etmek istesem de, bu teklife her zamankinden daha çok ihtiyacım var. Ama Rowdy? Ugh! "Peki ya şu nişan saçmalığı?"

"Oh, bunu Malia yaptı. Basının ilgisini çekmek ve sosyal medyada trend olmak için ünlülerin ilişkisi gibisi yoktur. Taylor Swift ve Travis Kelce'e bakın."

"Evet, ama aslında birbirlerinden hoşlanıyorlar. Biliyorsun, senin dangalak kano arkadaşına katlanamıyorum."

Billy homurdanıyor. "Birkaç hafta birbirinizden hoşlanıyormuş gibi yapın ve sonra ilişkinizi kesin. Daha önce de söylediğim gibi zarar yok, faul yok. Ama paha biçilmez bir reklam potansiyeli var."

Gözlerim hesap çizelgesinde geziniyor. Bu bir palyaço gösterisine gidiş bileti gibi gelebilir ama bu rakamlar hoşuma gitti. Ve doğruyu söylemek gerekirse, Kırmızı Marka'nın yeniden başlatılmaya ve yeni bir canlılığa ihtiyacı var. Umutsuzca, aslında.

"Muhasebecilerime her şeyi inceleteceğim," diye kabul ediyorum. "Evet. Siz bunu yapın, ben de kablolama talimatlarını göndereyim."

"Yarınki ilk fit modellemeden bahsetmiştin?" "Katılmayı düşünüyor musun, abla?"

Sesimi teslimiyet kaplıyor. "Eğer bunu yapacaksak, doğru yapsak iyi olur. Ayrıca, ilk uyum testi muazzam derecede önemli. Aptal kankanın bunun büyüklüğünü kavradığından şüpheliyim... Bu arada, Rowdy her şey hakkında ne düşünüyor?"

Billy güler. "Bilmiyorum. Dün ona e-posta göndermeye çalıştım ama geri dönmedi."

"En iyi arkadaşına e-posta göndermenin ona bu haberi vermenin en iyi yolu olduğunu mu düşünüyorsun?" O ezik kovboyla ya da memleketim Alpha Ridge Creek'le tekrar uğraşma düşüncesi midemi düğümlerken havlıyorum.

Billy cevap vermiyor ve ben de daha fazla devam etmiyorum. Küçük kardeşim ve onun en iyi arkadaşının işlevsiz ilişkisini analiz etmekten çok daha büyük sorunlarım var. Red ile seçeneğim kalmadı, gırtlığıma kadar borca battım ve çoğunluk hissesinden daha azına sahibim. "Nico'ya uçuşları araştırmasını söyleyeceğim." diye emrediyorum. Güle güle, seni küçük ahmak."

Billy kıkırdar. "Seninle konuşmak da güzeldi, kardeşim."

Chapter Three

ROWDY

Consept geliştirme ve araştırma. Hedef kitlemizin belirlenmesi. Pazarlama analizi. Bir tasarım ekibinin incelenmesi ve bir araya getirilmesi. Kumaş ve diğer malzemelerin tedarik edilmesi. Bir teknoloji paketi oluşturmak... Ve bu bile değil

sürecin yarısı.

Jameson & Cash'i kurarken şu anda ne yaptığımı bilseydim, yeniden düşünürdüm. Ama ben bir miras yaratmak istiyorum ve hiçbir zaman sıkı çalışmaktan ya da büyük risklerden kaçınmadım. Bununla birlikte, bu işi tek başıma yapmayı da asla düşünmedim. Bu yüzden bir iş ortağıyla, hayat boyu en iyi arkadaşım ve takım kementçim Billy Cash ile yola çıktım. Kaybolan iş ortağı yani. Saatime bakıyorum, yüzümdeki çatık kaşlar derinleşiyor.

"Bay Cash geliyor mu?" Shelley kaşlarını çatarak ve dudaklarını büzerek soruyor. Jameson & Cash tasarım ekibinin başında o var ve şu anki operasyonumun kaybetmeye tahammül edemeyeceğim önemli bir parçası olmasaydı, onunla çıkmayı düşünebilirdim. Tanrı biliyor ya, benimle flört ediyor, kirpiklerini kırıştırıyor ve göğüs dekoltesini en iyi şekilde göstermek için öne doğru eğiliyor. Ancak markamın lansmanını herhangi bir şekilde tehlikeye atmayı reddediyorum, bu da işleri kitabına göre oynamak ve çalışanlarımı becermemek anlamına geliyor.

"Görünüşe göre bir işi çıkmış." Yüzündeki ifadeden, Billy'nin her zaman bir işi çıktığını anlamaya başlıyor.

Omuz hizasında küt saçları olan uzun boylu sarışın dudaklarını büzüyor. "Fabrikadan gelen ilk numunelerimizin değerlendirmesini yeniden planlayalım mı?" Elini kalçasına koyuyor ve göğüslerini tekrar mükemmel bir şekilde görebilmem için hafifçe dönüyor. Ama ben ilgisiz bir şekilde başka tarafa bakıyorum. Bir Dünya Şampiyonu olarak

PRCA , yıllar boyunca payıma düşenden çok daha fazlasını yaşadım. Artık hayatımı ve geleceğimi inşa etme konusunda ciddileşmenin zamanı geldi.

Yine de açık flörtleri beni daha kibar yapıyor. Belki de bir işveren için çok fazla. "Hayır, hanımefendi. Hadi şu şovu başlatalım."

Şimdi geri dönmek için rodeo çok çalıştım ve vücudumu çok hırpaladım. Jameson & Cash, ilerleyen dönemde pazara hakim olacak üst düzey Western giyim markası olacak. Markayı doğru bir şekilde lanse etmek için finansal destekçiler, yetenekli bir ekip ve tanıtım ayarladım.

PBR Dünya Şampiyonu Zane Mackey ve Rough & Ready Ranch'ten fıçı yarışçısı, rodeo kraliçesi eşi Rebecca'yı bile destek için sıraya aldım. Zane, dünyada böyle bir şeye ikna edebileceğimi düşündüğüm son kişiydi; bu da bu etiketi çarpıcı, çılgın bir başarıya dönüştürmeye ne kadar kararlı olduğumu gösteriyor. Hayallerimi gerçeğe dönüştürmeme hiçbir şey engel olamaz, iş ortağım bile.

Shelley'nin yüzü gevşer ve cilveli kadın çekingen bir şekilde gülümser. "O halde hemen başlayalım. Numuneleri çoktan ambalajlarından çıkarıp presledik ve üretim kalitesi açısından inceledik."

"Ve?" Kaşımı kaldırarak soruyorum.

"Genel olarak kalite iyi, ancak hırkalardan birinin düğme kapamalarının düzensiz olduğunu gördüm. Ayrıca Texplanet'in kovboy kız ceketindeki deri süsleme rengiyle ilgili kafasının karışık olduğunu düşünüyorum. Fit modeller bu giysileri giydiğinde bu kusurları belirteceğim. Başlayalım mı efendim?"

Başımı sallıyorum. Bugünlerde her şeyi kendim yapmaktan duyduğum hayal kırıklığına rağmen, havada bir heyecan var. Nihayet kâğıt üzerindeki iki boyutlu fikirlerin üç boyutlu gerçekliklere dönüştüğünü görebileceğim. Shelley'nin başında olduğu tasarım ekibine bakarak, "Bunu söylemeye gerek yok," diye ekliyorum. "Ama bu benim ilk rodeom. Bu yüzden kalite kontrolü yaparken nelere dikkat etmem gerektiği konusunda bana yardımcı olursanız çok memnun olurum."

Ekip kısık sesle gülüyor. Shelley çenesini kaldırır, yüzüne sahte bir gülümseme yerleşmiştir. "Kesinlikle. Teknik paketi doğru yaptık, bu nedenle ilk numuneyle ilgili kapsamlı yorumlar sunmamız, vizyonumuzla mükemmel bir şekilde uyumlu ikinci numunelere dönüşecektir. Bununla birlikte, fabrikalar ilk numuneleri aceleye getirme eğilimindedir, bu nedenle bazı kaçınılmaz hatalar bekleyin."

Tekrar başımı sallıyorum ve Shelley ilk modeli içeri çağırıyor. Düğmelerin nasıl yerleştirildiğinden dikişlerin nasıl bir araya geldiğine ve her bir düğmenin kalitesi ve estetiğine kadar her ayrıntıyı gözden geçirirken süreç saatlerce devam ediyor.

malzemeler. Hayatımda hiç kıyafetleri bu kadar yakından incelememiştim ve özellikle Shelley'nin sorgusuz sualsiz onayladığı bazı endişe verici detayları gördüğümde kendimi huzursuz hissediyorum.

Ama bana her şeyin spesifik olduğuna dair güvence veriyor. şu anda ortadan kaybolan ortağımın fikrini almak isterdim. Her bir giysiye inceledikten ve yorumlar ekledikten sonra modellere uyum ve rahatlık hakkında sorular soruyoruz. Sıkıcı bir süreç olsa da, ilk seferde doğru yapmaya kararlıyım. Markayı resmi olarak piyasaya sürene ve mağaza raflarını doldurana kadar boşa para harcıyoruz.

Tasarım ekibi etrafımda dolanıyor, ben her şeyi tekrar gözden geçirirken bana yan gözle bakıyorlar. Bazı örnekler beklentilerimi karşılamıyor ama Shelley her şeyin harika görüldüğü konusunda beni temin ediyor. Gözlerim duvardaki saate kayıyor. Saat dört buçuk olmuş bile. Konferans masasında oturan yüzlere bakarak, isteksizce onları kovuyorum. "Herkes'e teşekkür ederim. Düşünmem gereken çok şey var-"

Kızıl saçlı biri beklenmedik bir şekilde odaya daldı, peşinde de asistanım Natalie . Natalie nefes nefese özür diliyor, "Onu daha önce durdurmaya çalıştım-"

Gözlerim, başı benimle tasarım ekibi arasında sallanırken sırtının ortasında zıplayıp dans eden uzun, kıvrık, kızıl bukleli, kıvrak kadına takılıyor. Büyük siyah güneş gözlükleri takıyor ve gözlerim onun cömert kırmızı dudaklarına takılıyor, sikimde beni odaya girme şeklinden daha fazla şok eden bir sancı uyandırıyor.

Sade siyah blazer ceket'i, içine sokulmuş beyaz düğmeli gömleği ve gösterişli, işe yaramaz kemer tokası gözlerimi aşağıya indiriyor, belinin üstünden ayak bileklerine kadar kıvrımlı bacaklarını izliyor ve bir çift el yapımı kovboy çizmesiyle son buluyor.

Kızıl saçlı kız uzun bir süre bana bakıyor, ağız bir karış açık ve yanakları yanıyor. Atmosfer cızırdıyor, içimdeki rüzgarı dışarı atıyor. Karnıma sürpriz bir yumruk yemek gibi, ama çok daha hoş. Arzunun sıcak sarmalları kalbimi sararken, sertçe yutkunuyorum.

"Tüm bunların artık sona ermesi gerekiyor," diye kesin bir dille emrediyor, kollarıyla işaret ediyor ve doğrudan bana bakıyor. Güneş gözlüklerini kaldırıyor, yeşim rengi gözlerini bana dikeyyor ve uzun, gür kirpiklerini belirginleştirmek için göz kapaklarını birkaç kez kırpıştırıyor. Kalbim garip bir takla atıyor. Allah kahretsin. Onu neredeyse dört yıldır görmemiş olmama rağmen, o keskin gözleri ve kibirli sesi nerede olsa tanırım - Lesley "Red" Cash.

"Aklından ne geçiyor senin? Buranın sahibiymiş gibi içeri dalamazsın," diye azarladım.

" de bu. Burası artık bana ait. En azından kısmen." Kıyafetine tiksintiyle bakıyorum. Country müzik yapan bir şehirli kızdan daha kötüsü, köklerini unutmuş, kendini beğenmiş bir büyük şehir özentisi. Son yirmi yılda eve geldiği birkaç seferde de her şeyi bilen, metropollü tavırlarıyla kaosa neden oluyor. Daha da kötüsü, onun genel yokluğu annesinin kalbini kırdı. Hiçbir anne çocuklarının aile tatillerinde eve gelmesi için yalvarmak zorunda kalmamalı. Tanrı biliyor ya, onun yerinde olmak için her şeyimi verirdim. Benim annem ben dokuz yaşındayken öldü.

Midem bulanıyor ve boğazımda safra birikiyor. Düşüncelerim Billy ile yaptığım son tedirgin konuşmaya geri dönüyor; Lesley'nin bize yardım edebileceğini ima etmişti.

"Bu kadını tanıyor musun?" Natalie kaşlarını çatarak soruyor. Bütün gözler benim üzerimde.

Red'i uzun uzun inceliyorum; dudağının kıvrımı, yanağının kızarması, göğüslerinin kışkırtıcı dolgunluğu. İstek ve nefret her zamanki gibi içsel bir savaş veriyor. "Ne yazık ki."

Red derin bir şekilde kaşlarını çatıyor ve bana saldırgan bir bakış fırlatıyor. Kalbim kaburgalarımın çarpıyor ve açık bir şekilde "O Billy'nin ablası. Bana birkaç dakika izin verir misiniz..." *Cadı mı? Sürtük mü? İblis mi? Succubus? Amcık?* "...kadın."

Benim şirketim onunmuş gibi davranarak buraya girmesine izin verirsem lanetlenirim. Ve cesedimi çiğnemedi, herhangi bir düzeyde katkı sağlayacak mı? Yıllar boyunca, Alpha Ridge Creek ya da ailesiyle ne kadar az ilgilenmek istediğini açıkça ortaya koydu. Şimdi, onu buradan kovarak bu şekilde kalmasını sağlamayı hedefliyorum.

Aramızdaki hava katılaşıyor, beni duvara yumruk atmaya teşvik eden türden bir gerilimle kalınlaşıyor. Tasarım ekibi kafası karışmış bir şekilde birbirlerine bakıyor ve Natalie boyun eğmiş bir şekilde omuzlarını çökertiyor. Odaya girmeden önce Red'le konuşup konuşmadıklarını merak ediyorum.

"Emin misiniz Bay Jameson?" Natalie sorar, gözleri endişe doludur. "İsterseniz güvenliği çağırabilirim?"

"Buna gerek kalmayacak," diye tıslıyor Red.

"Onu hallettim," diye cevap veriyorum kaşlarımı çatarak. "Neden hepiniz buradan gitmiyorsunuz ve bu işin sonu neye varacaksa varsın kendinizi kurtarın."

Shelley ağırlığını kaydırıyor, herkes dışarı çıktıktan sonra kalıyor. Kaşlarımı kaldırarak ona doğru bakıyorum. İtaatkâr bir şekilde soruyor, "Biz

Texplanet'e revize edilmiş teknoloji paketiyle birlikte her şeyi yeniden göndermek mi? Yoksa önce biraz daha zaman mı istersiniz?"

Red dişlerini sıkarak, "Patronun ve ben konuşana kadar hiçbir şey olmaz," diye cevap veriyor.

Otoriter. Agresif. Kaba. Red her zaman bunların hepsine sahipti, ancak New York'ta geçirdiği yirmi yılı aşkın süre bu özellikleri epik boyutlara taşıdı. Neyse ki beni korkutan pek bir şey yok. Bundan sonra olacaklar dışında.

Kendime rağmen, gözlerim onun üzerinde geziniyor ve ruhumun derinliklerindeki özlem yeniden başlıyor. Boğazımda bir yumru ve kalbimde keskin, inatçı bir sızı bırakan özlem. Gözlerimin arkasını yakan ve hayatın tadını çalan, her şeyde acı bir tatminsizlik aşıl原因an özlem.

Bir bakıyorum ve sahip olamadığım tek kadın için yanıp tutuşuyorum. Onun yokluğunda, neredeyse kendimi bu duyguların yanlış yere konmuş bir çocukluk aşkından kaynaklandığına ikna ediyorum. Ama kahretsin, sonra onu tekrar görüyorum ve tüm acı ve ihtiyaç yeniden ortaya çıkıyor. Ve ne olduğunu anlamadan, kendimi tüm varlığımla onu isterken buluyorum. Kahretsin, bu berbat.

"Sorun değil," diye homurdanıyorum Shelley'ye, Red'i araziden kendim atmayı hayal ederek. Aptalca bir şey yapmadan önce onu etrafımdan uzaklaştırmam gerekiyor. "Bırak bunu ben halledeyim, sonra seni bulurum."

Shelley başını sallıyor, yüzünde okunamayacak kadar çok duygu var. O uzaklaşırken birkaç derin nefes alıyorum, kendimi en iyi arkadaşımın kız kardeşiyle konuşmaktan çok boğaya binmek üzereymişim gibi hissediyorum.

Chapter Four

ROWDY

"H "Sonunda aklını mı kaçırdın?" Kapı kapandığı anda soruyorum. "Bir bayanın önünde küfür etmek. Çok güzel, Ronald." İlk adımı söyleme şekli beni çok rahatsız ediyor, sanki benim küçük çocuk versiyonumu azarlıyormuş gibi.

Ellerimi kalçalarımaya koyarak gülüyorum, "Sen hanımefendi değilsin."

"Onun bir tanesini tanımamaya şaşırmadım. Muhtemelen rodeo pisti ve Alpha Creek Ridge arasında hiç görmemiştir. Küçük kasaba tuzağına geri çekilmek için iyi şeyler yapan bir kasaba çocuğu hakkında konuşun. Acınası!"

"Zavallı olduğunu anlamak için zavallı olmak gerekir, hakkını vereyim," diye göğsümün derinliklerinden homurdanıyorum. "Ayrıca, benim hakkımda ne düşündüğün umurumda değil. Uzun süreli devamsızlıkların burada söz sahibi olmanı engelliyor."

Gözleri yuvarlaklaşıyor, göz bebekleri büyüyor ve yanaklarının kararmasını tehlikeli bir memnuniyetle izliyorum. Kalın dudaklarını şehvetli bir şekilde yalıyor, burun delikleri açılıyor. Benim onu arzuladığım gibi onun da beni arzuladığına yarı yarıya ikna oldum. *Buna bir son vermeliyim.*

"Okumanın senin için zor olduğunu biliyorum ama bugünkü manşetleri gördün mü?" Neyse ki, saçtığı kezzap benim sapkın düşüncelerimi etkisiz hale getiriyor ve beni tamamen nefrete geri döndürüyor.

Beyaz Stetson'ımı çıkarıp elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Hayır, ama eminim okumadığım her şeyi bana anlatmak üzeresinizdir." Biraz sos için neler vermezdim. Bu iğrenç alışkanlığı yıllar önce bıraktım. Ama

Lanet olsun, nikotinin stres azaltıcı özelliğini kullanabilirim. Ya da daha iyisi, bir shot viski...ya da üç.

"Pekala, neanderthal, takip çalış. Senin aptal en iyi arkadaşın-" "Yani, kardeşin-"

"İşte o... bir ZMT muhabirine ağzındaki baklayı çıkararak ikimizi de rezil etti."

"Fasulye mi? Ne hakkında?"

Gözleri kısılıyor ve öne doğru bir adım atıyor, tatlı kalçalarını öyle bir sallıyor ki başımı kalçalarının arasına sokmayı hayal ediyorum. Aletim fermuarımı zorluyor ve ona duyduğum yoğun arzuyu öfke ve nefrete dönüştürmek için fazla mesai yapıyorum. Başka türlüsüne tahammül edemiyorum.

Yine de düşünceler durmuyor... Ellerimi beline dolamak ve onu arkadan sahiplenirken kalçalarını sıkma ile ilgili düşünceler. Gömleğini yukarı çekip başımı gömmek. Meme uçlarının tadı ve ağzımdaki hissi nasıl olurdu? Karanlık, bastırılmaz fanteziler gelmeye devam ediyor...

"Göğüslerime bakmayı bıraktın mı?"

"Tanrı aşkına, Red." Nefesim ciğerlerimde sıkışıyor. Daha önce aramızdaki cinsel çekim olasılığını hiç kabul etmemişti. Elbette onu son gördüğümde boşanmış değil yeni evliydi. Ve her zaman küçük kardeşinin en iyi arkadaşı ve tüm niyet ve amaçlar için onun evlatlık kardeşi olmamın talihsiz tuhaflığı vardı. "New York'ta hepiniz böyle mi konuşuyorsunuz? Terbiyeniz nerede? Ayrıca, seninle ilgili herhangi bir şeyi takdir etmektense gözlerimi oymayı tercih ederim."

"Bir konuda anlaşılabildiğimize sevindim çünkü kardeşimin yaptıklarından sonra ortak bir zemin bulmamız gerekiyor... hem de *hızlı bir şekilde*."

Billy'nin yaptıklarına üstü kapalı atıfta bulunmasından bıktım. Ne kadar çabuk açıklarsa, onu buradan o kadar çabuk çıkarabilirim. Umarım...

Homurdanıyorum, "Peki, ne bekliyorsun? Oturup rahatlamak için bir davet mi? Çünkü güneş patlayana kadar burada durabilirsin, umurumda değil. Bana söyleyeceklerini söyle ya da defol git buradan."

"Billy dün Jameson & Cash'in yarısını bana sattı."

Şimdi dikkatimi çekti. Refleks olarak elimi göğsüme götürüyorum ve kalp krizinin yaklaştığını hissediyorum. Bu aptalca bir şaka olmalı. Baharda olsaydık, ne olduğunu anlardım. Ama Sevgililer Günü'ne bir gün kaldı, Nisan Şakası'na değil. Konuşmak için ağzımı açtım, ama hiçbir şey

düzensiz bir nefes verme ile şok olmuş bir nefes alma arasında bir yerde sıkışmış hırıltılı bir nefesten başka bir şey çıkmıyor.

"Daha da kötüsü, ZMT'nin haberinde ikimizin nişanlı olduğu da iddia ediliyor."

Konferans masasının başındaki sandalyeye sessizce çöküyorum, kulaklarım çınlıyor. Birkaç dakika onun tuhaf haberleri üzerine düşündükten sonra masanın ahşap damarlarını inceliyorum ve sonra çiğ bir sesle homurdanıyorum: "Neyle nişanlandın? Kafes dövüşü mü?"

"Hayır, ezik. Evlenmek üzere nişanlandım."

Öfke dalgalar halinde üzerime çöküyor ve karanlık bir sesle, "Bu çok saçma. Güvenliği arıyorum."

"Bana inanmıyorsan kankanı ara."

Neye inandığımı bilmiyorum ama güvenliğin Red'i binadan çıkarmasını izleme düşüncesi, onu tekrar içeri almak zorunda kalmadan önce sadece birkaç dakikalığına bile olsa, karşı konulamayacak kadar cazip geliyor. Arka cebimdeki telefonuma ulaşmaya çalışarak kalçalarımı sandalyede öne doğru itiyorum ve Red'in yüzü kıpkırmızı oluyor. Gözleri dar kot pantolonumun içindeki sikimi kontrol etmekten hiç çekinmiyor.

"Yani ben senin memelerine bakamıyorum ama sen benim aletlerime şeytan gibi bakabiliyorsun öyle mi?"

Kaşları saç çizgisine doğru kalkıyor ve yüzü geriliyor. "Kesinlikle aletine bakmıyordum. Bu iğrenç bir şey."

"Hâlâ kötü bir yalancısın," diye kaşlarımı çatıyorum ve asistanımı arayıp telefonu kulağıma dayıyorum. "Natalie, bir kez daha düşündüm de, lütfen Bayan Cash'e dışarı kadar eşlik etmesi için güvenliği içeri gönder."

Red'in nefesi kesilir, yüzü alev alev yanar. Böyle bir bakış güneşi bile eritebilir. Ama çocukken, o kadar çok kez kaybeden taraf oldum ki, onun sıcaklığına karşı doğal bir direnç geliştirdim.

Natalie fısıldar, "Efendim, bunu yapmalı mısınız bilmiyorum. Bugünün manşetlerini okudunuz mu?"

Herkes bu lanet manşetler hakkında konuşup duruyor. "İçeri güvenlik gönderin ve direnme ihtimaline karşı kelepçe bulundurun."

"Direnmek mi?" Red, düpedüz canı gibi görünerek konuşuyor.

"Evet, tatlım. Gençken sahip olduğun öfkenin yarısına bile sahip olsan..."

"Sakın bana tatlım deme," diye tükürür kapı tıkırdayarak açılır ve Ned mavi ve siyah üniformasıyla içeri girer. "Ya da geçmişten bahset."

"Biz nişanlıyız, değil mi? Seni tatlandırabilir ve *geçmişimiz* hakkında istediğim kadar konuşabilirim," diye karşılık verdim.

Sakin ve ifadesiz kalmaya çalışmasına rağmen Ned'in yüzü buruşuyor. "Hanımefendi, benimle gelmeniz gerekiyor." Ned onun koluna uzanır, ama Ned agresif bir hışımla onu geri çeker.

"Gördün mü? İşte tam da bundan bahsediyorum." Başının üzerinden Ned'e bakarak, eli kelepçelerin üzerinde seğirirken başımı sallıyorum.

"," diye .

Bir kaşımı kaldırıyorum, boktan bir sırtısla başımı eğiyorum. Gözlerim kısılıyor ve yüzüm sertleşiyor. "Kelepçele onu."

Şehvetten intikama, Red'le on beş dakikadan kısa bir görüşmeye sığdırılan duygu yoğunluğu, Ned onu çıkardıktan sonra ellerimi yüzüme sürmeme ve avuçlarımla gözlerimi ovuşturmama neden oldu.

Billy'nin numarasını çevirirken kalbim güm güm atıyor, sonunda arama gerçekleşip uzun süredir kayıp olan iş ortağım cevap vermeden önce üç sesli mesaj bırakıyorum.

"Rowdy, uzun zamandır konuşmadık."

"Bunun için bir açıklaman olsa iyi olur Billy, yoksa yemin ederim kıcını yakalar ve seni kendim öldürürüm."

Kıkırdıyor ve ben dişlerimi o kadar şiddetli sıkıyorum ki azı dişlerimin kırıldığını telefon hattından duyabileceğinden eminim. "Şirketin yarısını Red'e sattın mı, satmadın mı?"

"Ben yaptım."

"Ne oluyor lan? Ortak olduğumuzu sanıyordum. Ne halt ettin sen?"

"Sakin ol dostum," diye cevap veriyor ki bu duymak istediğim son şey. Yumruğumu büyük meşe konferans masasına vuruyorum ve parmak eklemlerim mide bulandırıcı bir şekilde çatırdıyor.

"Kahretsin," diye homurdanıyorum nefesimin altında. "Neyin var?"

"Her şey!" Çılgılık atıyorum. "Kız kardeşin gibi insanlardan nefret ettiğimi biliyorsun. Biz küçük kasaba insanlarına doğuştan aptallarmışız gibi davranan büyük şehirli çok bilmişlerden. Ama o yüz kat daha kötü çünkü o da bizden biri gibi davranıyor! Samimiyetsiz, gerçek dışı, küstah, egoist... Devam etmeme gerek var mı? "

"Kendini tutma," diye , sesinde uyarıcı bir ton var. Konu ablasını azarlamaya geldiğinde çizgiyi aşmanın eşiğindeyim. "Ama

Bunu benim bakış açımdan anlamalısın. Bu moda markasından daha fazla çalıştığını hiç görmemiştim. Bu işe kanını, terini ve gözyaşını koydun ve yatırımcılar moda sektöründe daha fazla deneyime ya da ilişkiye ihtiyacın olduğu ultimatomuyla geri döndüğünde, Lesley'nin cevabımız olduğunu biliyordum. Beğenin ya da beğenmeyin."

"Bunun yerine tüm hattın başarısız olmasını tercih ederim," diye karşı çıkıyorum, o kadar öfkeliyim ki sesim titriyor.

"Bunu gerçekten
kastetmiyorsun." Cevap
vermedim, ama haklı.

"Jameson & Cash'i şık bir şekilde hayata geçirmek için ihtiyacınız olan şey tam olarak bu. Benim de buna ihtiyacım var. Fare yarışının bir parçası olmak istemiyorum. Hiç olmadım. Bu yüzden rodeoculuğu çok zor bıraktım. Ama bir ofiste çalışmak? Jones'lara ayak uydurmak için her gün sayısız saatimi feda etmek? Bu bana göre değil. Bunu sana binlerce farklı şekilde anlatmaya çalıştım ama beni dinlemedin. İşte buradayız."

Başımı eğiyorum, hayal kırıklığı ve suçluluk karışımı bir duygu seline kapılıyorum. Bir yandan, Billy'nin daha fazla dayanma gücü olmasını ve markanın arkasında durabilmesini diliyorum. Diğer yandan, o haklı. En başından beri bu fikri hiç benimsemediğini biliyordum. Ama takım kementçiliğine girmenin kendi fikri olduğunu hatırlatarak onu zorladım. "Neden bana bundan daha önce bahsetmedin, dostum?"

"E-postanı kontrol et. Dün bir mesaj gönderdim ama cevap vermedin." "E-posta mı? Bu haberin en iyi e-posta ile iletileceğini mi düşündünüz? Ne? Senin derdin ne?" Onu hoparlöre alıp telefonumdan e-postalarımı bakıyorum ama hiçbir şey bulamıyorum. "Hangi e-postayı kullandın?"

"Rodeo olan."

"Kahretsin, Billy. Bunu hiç kullanmadığımı
biliyorsun." "Ben öyle bir şey bilmiyorum."

Telefonumdan giriş yapıyorum, kaşlarımı çatıyorum. "Şimdi anlıyorum."

"Evet, haberlerden falan öğrenmeni istemedim," diye açıklıyor, konuşmasını biraz geveleyerek. Sarhoş olup olmadığını merak ediyorum, ancak zayıf bağlantı ile bunu söylemek zor.

"Komik bir hikâye," diyorum içimi saran öfkeli gerginlikle savaşılmaya çalışarak. "Nasıl öğrendiğimi bilmek ister misin? Kız kardeşin on dakika kadar önce buraya daldı ve her şeyi kontrol altına almaya çalıştı. Sanki sahibiymiş gibi davranarak başarılı bir uyum testinin tamamlanmasını engelledi. Onu kelepçellettim ve binadan uzaklaştırdım, ama teşekkürler

Şimdi de onu araziye geri almak zorundayım. Daha da kötüsü, bu nişan meselesi de neyin nesi?"

"O ben değildim," diye kesin bir dille yanıtlıyor.

"Lütfen bana bunun Red'in fikri olduğunu söyleme," diye inliyorum, bunun ne anlama gelebileceğini ya da neleri gerektirebileceğini kafamda bir türlü oturtamıyorum.

"Hayır, Malia, muhabir iyi bir önlem için eklemek istedi. Bana kalırsa zarar yok, faul yok."

"Red ve ben aynı odada olmaya bile zor dayanıyoruz. Sahte bir nişanı nasıl yapacağız?"

"Ona söylediğimi yap. Kırana kadar numara yap. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca kendi akışına bırak ve sonra iyi olduğunu söyle. İnanın bana, Red ve Rowdy'nin bugün nasıl trend olduğunu gördüğünüzde, bu paha biçilmez reklam için bana teşekkür edeceksiniz."

"Hayır, asla. Bunların hiçbirisi için benden bir teşekkür bile alamayacaksın. *Kız kardeşinle* bir dakika daha geçirmektense şirketi ve uğruna çalıştığım her şeyi yerle bir etmeyi tercih ederim."

Billy iç geçirir. "Yemin ederim, birbirinizden nefret etme şeklinize bakarsan, çıktığınızı falan sanırsın."

Bir uyarı homurdandım.

Gülüyor. "Çocukken baş belası olduğunu biliyorum ama cidden mi?"

Gözlerimi sıkarak hatırlatıyorum: "Babamdan yediğim en kötü dayak Red'in gevşek dudakları yüzünden oldu. Çenesini kapalı tutamazdı, her zaman başkalarının pahasına haklı olmak zorundaydı ve ben bunun bedelini hala alımda soğuk terler dökerek ödedim."

Billy hatta sessizleşiyor ve bağlantıyı kaybedip kaybetmediğimi merak ediyorum. Kulaklarım, çatırtılar ve anlaşılır bir konuşmaya dönüşen karmakarışık kelimeler duyana kadar zorlanıyor. "...Zor bir anlaşma. Ama babanın bu şekilde tepki vereceğini kim bilebilirdi ki?"

Haklı olduğu bir nokta var. Billy ve Red'in ebeveynleri, dul ve sarhoş olan babama kıyasla düpedüz rahattı. O gece cezalandırılmamda Red kadar, hatta ondan daha fazla şişenin de payı vardı. Ama dokuz yaşındaki bir çocuğun zihninde, Billy'nin otoriter, ispiyoncu ablasını suçlamak çok daha kolaydı.

"Ayrıca," diye ekliyor. "Ondan intikam almaktan fazlasını yaptın." "Pek sayılmaz."

"İlk arabasını yumurtladığınızı ve tuvalet kağıdıyla kapladığınızı, onu ve erkek arkadaşlarını gizlice dinlediğinizi, en uygunsuz zamanlarda öpücük sesleri çıkardığınızı ve aşk dolu yorumlarıyla alay ettiğinizi, çarşaflarına kurbağalar ve yastık kılıflarına kitaplar koyduğunuzu, odasına koku bombaları koyduğunuzu hatırlatmama gerek var mı?"

"Sen de en az benim kadar suçluydun. Ayrıca, bunlar çocukluk şakalarıydı."

Billy gülüyor. "Doğru, ama ben onun küçük kardeşiyim, bu da aşağı yukarı her şeyden paçayı sıyrabileceğim anlamına geliyor. Öte yandan sen? O kadar da değil."

Kaşlarımı çatıyorum ve ekliyorum: "İkinci bir kardeşe çok yakındım ve bu da onun patronluk taslaması için yeterliydi. Ailenin babamı beni büyütmesi gerektiğine ikna etmesi dışında hayatımın en mutlu günü 'abla'nın New York'a gittiği gündü. İyi ki kurtuldum."

"Siz ikiniz!" Billy, sesini renklendiren hayal kırıklığıyla haykırıyor. "Bırakın geçmiş geçmişte kalsın. Eğer ikiniz de birbirinize karşı kin beslemeyi bırakırsanız, planımın parlaklığını hemen fark edersiniz."

"Tavşan beyinli zekâ diyorsanız," diye homurdandım.

"Bazen en parlak fikirler ilk başta tavşan beyinli gibi görünür."

"Belki Albert Einstein ya da Stephen Hawking için. Ama bir hastanenin nöroloji bölümüne kendi adını verecek kadar sarsıntı geçirmiş emekli bir takım kramponu için değil."

"Durum ne olursa olsun, siz ikiniz geçici bir ateşkes ilan etmeli ve bu sahte nişandan mümkün olduğunca fazla reklam çıkarmalısınız..."

Sesi kesiliyor ve onu kaybedip kaybetmediğimi merak ediyorum. Yine de bazı çatırtılar duyuyorum, bu yüzden bekliyorum. Sonunda bir cümle duyuyorum. "Biz konuşurken Lesley bana mesaj atıyor ve arıyor. Arı kovanına çomak soktun. Yarın geldiğinde araziye geri dönmesine izin vermeyi düşünebilirsin."

"Cesedimi çiğnemen lazım."

"Sana iyi şanslar Rowdy."

Chapter Five

RED

I Kiraladığım siyah Challenger'da oturmuş, arabamın Bluetooth'undan Red'in yönetim kurulu başkanıyla konuşuyordum. Son rakamlar geldi ve tüm kalbimi ve ruhumu koyduğum şirket batıyor. Yatırımcılarım Cevaplar.

"Bayan Cash, rakamlar yalan söylemez. Hiç kimse şirketin benzersiz ve umut verici bir vizyonla başladığını iddia edemez. Bu şirkete hayatınızı adadığınızı biliyorum, ancak bazen yapabileceğiniz en iyi şey ne zaman bırakacağınızı bilmektir. Red markasında büyük değişikliklerin zamanı geldi. Bu büyük değişikliklerin senin dümende olmanla gerçekleşeceğine artık inanmıyorum."

Başımı ellerimin arasına gömüyor, gösterge panelini ya da direksiyonu yumruklamamak için kendimi zor tutuyorum. Kendimi tutmalıyım. "Bay Pharrell, Red'in benim hayatım olduğunu herkesten iyi biliyorsunuz. Benim kimliğim. Bunu yapabilirim. Yapabileceğimi biliyorum. Sadece zamana ihtiyacım var."

"Yeni bir bakış açısına ihtiyacınız var. Şirketten ayrılmak size yeni bir bakış açısı kazandırabilir."

"Ama bu benim markam!"

"Bu onu daha az başarısız bir marka yapmaz, tatlım."

Beni aşağılayarak konuşmasından nefret ediyorum. Hiç erkek bir meslektaşına "tatlım" der mi?

Ama aklımdan geçenleri söylemek yerine, kendimi yalvarırken buluyorum. "Lütfen bana bir şans daha verin. İşleri tersine çevirebileceğimi biliyorum. Son fırlatma başarısız oldu. Anlıyorum. PETA'nın yakamdan düşmesi için sahte kürk ve vegan deri kullanmaya başlayacağım. Her neyse."

"PETA, Jameson & Cash ile yaşadığınız bu son fiyasko ve sürpriz nişanınız dışında, sizin ve Red Brand'in uzun zamandır elde ettiği en iyi tanıtımlardan bazılarını sağladı. Hakkını vermeliyim. Herkesin dikkatini çektin... Asıl soru, bu ilgiyle ne yapacağın?"

"Ne demek istiyorsun?" Sıkılmış dişlerimin arasından soruyorum.

"Jameson & Cash'in ortaklarından biri olarak masada yeni bir pazarlık kozunuz var. İlgilenebileceğim bir tane..."

Benim şirketime yaptığın gibi yutmakla ilgileniyorum. Rowdy'den nefret etmeme rağmen, Bay Pharrell'in herhangi birinin şirketini çalmasına yardım etme düşüncesi bulandırıyor. "Jameson & Cash" mi? Şaka yapıyor olmalısın. İki önemsiz kovboy tarafından kurulmuş aptal bir marka."

"Böyle düşündüğün için moda sektöründe batıyorsun canım."

Sessizlik.

"Bana gelecek tasarımları hakkında içeriden bilgi verebilir misin?" diye soruyor.

Yüksek sesle yutkunuyorum. "Yani şirket casusluğu gibi mi?"

"Kulağa çok kötü geliyor Bayan Cash. Markanın fikirlerini çalmak istediğimden değil. Sadece takip etmeye değer bir vaat olup olmadığını görmek istiyorum."

"Peki ya söz konusu vaadi bulursan?" Batan bir hisle soruyorum.

"O halde, manipülatif sihrini kullanmanı ve bu sözde önemsiz Ronald Jameson'ı şirketi halka açmaya ikna etmeni istiyorum-"

"Böylece kontrol hisselerini satın alabilirsin." *Sanki Red'e girerken ima etmişsin gibi.*

"Sonunda öğrenmeye başlıyorsun..."

"Ama bunların hiçbiri mantıklı değil," diye itiraz ediyorum kaşlarımı çatarak. "Ne de olsa Batı giyiminden bahsediyoruz. Yani, cidden."

"Bugünlerde kovboylar moda. Taylor Sheridan kablolu yayını domine ediyor ve nüfusun Rip ve Beth gibi davranan güzel bir kesimi olduğu sürece, Batı'dan esinlenen giyim serilerine talep olacaktır. Başkasının yapmasına izin verip sonra da öldürmek için üzerine çullanmak varken neden tekerleği yeniden icat edelim?"

Midem bulanıyor.

"Aradaki değer farkını Red'e geri satarak anlaşmayı daha da tatlı hale getireceğim, ki hesaplamalarım doğruysa bu sizi tekrar kontrol sahibi yapar."

Gözlerimi kapatıyorum, çaresizlik ve tiksinti etrafımı sarıyor. "Bunu yazılı olarak istiyorum," diye mırıldanıyorum, ruhum soluyor.

Pharrell genizden bir kahkaha atarak, "Gün sonuna kadar elinizde olacak," diye yanıtlıyor. "Tamam." İki heceli hiçbir kelime beni bu kadar kötü adam. Ama Kırmızı Marka'yı kurtarmak ve bir kez daha benim yapmak için yapmayacağım şey yok. Şirketin sahipliğini kaybetmek yaratıcılığımı yok etti ve girişimi yıkımın eşiğine getirdi.

Gözlerim yukarı fırlıyor ve arabamın yanında uzun boylu, küt saçlı bir sarışının donup kaldığını görüyorum. *Bu sürtük beni mi dinliyor?* İçeri girdiğimde onu toplantı odasında gördüğümü hatırlıyorum, Rowdy'nin yanında duruyordu, sanki birileriymiş gibi. Onu kabaca tersledim ve diğer elimle gitmesini işaret ettim.

Hâlâ kıpırdamadan, aptal gibi ağzı açık bakıyor. Camı açmak için arabanın kapısına uzandığımda, ona New York tarzı bağırmaya, neye baktığını sormaya ve yoluna devam etmesini söylemeye hazırlanıyorum. Ama neyse ki aptal sarışın ipucunu alıyor. Dikiz aynasından onun uzaklaşmasını izliyorum. Ne zavallı bir kadın. Ama Rowdy'ye bağlı bir kadından ne bekleyebilirdim ki?

Telefon görüşmesini bitirdikten sonra Jameson & Cash'e sanki buranın sahibiymişim gibi adım atıyorum çünkü... bilirsiniz, teknik olarak öyleyim. Gözlerim dün bana dışarı kadar eşlik eden hantal güvenlik görevlisi Ned'e takılıyor.

"Hanımefendi, özür dilemek istiyorum. Emirlerle uyuyordum."

"Bu emirler artık Bay Jameson ve beni de kapsıyor. Anladınız mı?"

"Evet, hanımefendi." Ciddiyetle yüzüme bakıyor ve başını kaşıyor. "Bu senin ilk ve son şansındı. Bir daha böyle bir numara çekersen kovuldun."

Başını sallıyor, yüzü kararıyor. "Hayatım boyunca, Rowdy'nin sizi neden kelepçeleyerek mülkün dışına çıkardığını anlamadım... Yani, sonuçta ikiniz nişanlısınız."

"Ön sevişme," diye cevap veriyorum, yanından geçip dün zorla girdiğim odaya giriyorum.

Rowdy başını kaldırıyor ve bana sert bir şekilde bakıyor, öpülesi dudakları ince bir çizgi halinde çekilmiş. Bu adamın bu kadar nefes kesici olmasından nefret ediyorum. Beyaz Stetson'undan soluk mavi, ekose düğmeli gömleğine ve kaslarını doğru yerlerden saran dar kot pantolonuna kadar, hayvani bir manyetizma yayılıyor ondan. Yaklaştıkça, baharatlı, odunsu bir parfümün notalarını yakalıyorum ve onun alanını işgal etmem için bana meydan okuyor.

Rowdy ellerini kalçalarına koyuyor, gözlerini kısıyor ve üst dudağını sanki bana ateş edecekmiş ya da hırlayacakmış gibi kıvırıyor. Kalbim göğüs kafesine çarpıyor ve arzu acı verici, muhtaç bir zonklamayla alt çekirdeğimi sıkıyor.

"*Bu* boktan bir gösteri," diye yakınıyor.

Onun için hissettiğim küçük empati kırıntısını inkâr edemeyerek başımı sallıyorum. İki gün önce ben de aynı durumdaydım. "Evet, öyle. Ama biraz düşününce sen de benim gibi düşüneceksin. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama kardeşim bir kez olsun bir konuda haklı."

Yüzünü buruşturup başını sallıyor.

Omuz silkiyorum. "Bunu kolay yoldan da yapabiliriz, zor yoldan da. Sana kalmış, salak. Son yirmi iki yılımı köpeklerin yediği moda dünyasında geçirdim. Büyük erkeklerle ve kızlarla nasıl oynanacağını biliyorum, bu yüzden beni geçmeden önce iki kez düşünün."

Rowdy homurdanarak aramızdaki mesafeyi kapattı ve parmağını yüzümden birkaç santim ötede sallayarak, "Eğer bir an için kendimi olan bitene teslim edeceğimi düşünüyorsan, başka bir şey bekliyorsun," dedi.

"Bak," diye cevap veriyorum, bulutsuz gök mavisi gözlerine bakarak ve kendimi kaybetmemek için çok çalışarak. "Billy bana bu marka üzerinde ne kadar çok çalıştığınızı ve bunun sizin için ne kadar önemli olduğunu söyledi. Kabul etmek istesen de istemesen de, vizyonunu hayata geçirmene yardımcı olabilirim... ya da..."

"Yoksa?"

"Ya da Jameson & Cash markasını yerin dibine batırmak için elimden gelen her şeyi yaparım. Zamanı geldiğinde tereddüt edeceğimi bir an bile düşünmeyin."

"Küçük bir kız için büyük tehditler savurmayı seviyorsun," diye gözlemliyor, yaklaşıyor ve üzerimde nasıl yükseldiğini vurguluyor. Ondan sadece birkaç santim uzakta dururken vücudum parıldıyor ve cızırdıyor. Ama sözleri beni ateş gibi yakıyor.

"Beni hafife alma," diye tıslayarak son uyarımı yapıyorum.

Gözleri kısılıyor ve burun delikleri açılıyor. Ama konuşmak yerine çene kaslarını gererek seksi, kare kesimli yüzünü vurguluyor.

Derin bir nefes alıyorum ve ekliyorum: "Pratik yapmak dışında hiçbir şey yeni bir tasarımcıyı ilk fit testine tam olarak hazırlayamaz. Ve benim bu konuda çok tecrübem var. İzin verin size yardım edeyim." Judas bundan daha iyi bir konuşma yapamazdı. Düpedüz hayırsever görünüyorum.

"Uyum testini tekrar yapalım mı? Kesinlikle hayır."

Kaşlarımı kaldırıyorum, ona yaklaşıyorum ve işaret parmağımı göğsüne vuruyorum. "Evet, tam olarak yapacağımız şey bu."

Elimi tutuyor ve beni durdurmak için sıkıca göğsüne bastırıyor. Gözleri benimkilere kayıyor ve yüksek sesle yutkunuyor.

Keskin bir iç çekiyorum, alevler parmaklarımı yalayıp kolumdan aşağı inerken, parmaklarımı ve avuç içimi kaya gibi sert göğsüne bastıran sağ elinden yayılırken, gözlerim onun büyüleyici cerulean bakışlarını içime çekiyor. Kadınların kendilerini bu adama atmalarına şaşmamalı.

"Belki çocukken bana patronluk taslamak işe yarıyordu, Red. Ama artık tamamen erkeğim ve buna katlanmayacağım. Ne kadar korkutucu davranmaya çalışırsan çalış."

Nefes almakta zorlanarak, garip bir şekilde iniltiye benzeyen boğuk bir iç çekiyorum. Yüzü ve boynu kızardı. Eğer benim düşündüğümün yarısını düşünüyorsa ikimizin de başı ciddi belada demektir. Korkmalı mıyım yoksa beklemeli miyim bilmiyorum. "Uygunluk testini yeniden yapıyoruz."

Rowdy ağırlığını kaydırıyor, kaşlarını hafifçe çatıyor ama elimi hâlâ kalbinin gümbür gümbür attığı göğsünde tutuyor. "Bu sürdüğün koku da ne?" diye soruyor.

Gözlerim dönüyor ve sorusu karşısında şaşkınlıkla başımı hafifçe sallıyorum. "Nomade by Chloé."

"Güzel kokuyor. Topraksı ve meyvemsi."

"Meşe yosunu ve mirabelle eriği."

Biraz daha yaklaşıyor. "Meşe yosunu ve mirabelle eriği. Chloé. Bunu hatırlamak için elimden geleni yapacağım, çünkü şimdi bir nişan yapmamız gerekiyor."

Aramızdaki hava cızırıyor ve mesafeye rağmen vücudunun sıcaklığını hissedebiliyorum. Omuz silkiyorum. "Çoğu nişanlının kızlarının ne giydiğine pek dikkat edeceğini sanmıyorum."

Ağzının köşesi hafifçe yukarı kalkıyor. "Yapardım." Sonra elimi bırakıp uzaklaşıyor, topuklarının üzerinde dönüyor ve şapkasını çıkarıp elini kuzguni renkli kalın saçlarında gezdiriyor. "Eğer bu kadar önemli olduğunu düşünüyorsan, lanet olası uyum testini tekrar yaparız." Sözlerini huysuzca söylüyor, bana doğru hiç bakmıyor.

"Teşekkür ederim," diyorum ona doğru bir adım atarak.

Chapter Six

RED

"J Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, bunların hiçbirini kabul etmiyorum. Hem de hiç. Ama başka seçeneğim var mı?" Rowdy ince bir kahlkaha atıyor ve omzunun üzerinden bana doğru sert bir bakış fırlatıyor.

"Nasıl hissettiğini biliyorum."

"Sadece bu sabah, her şeyi yapmaya hazır yatırımcılardan üç telefon aldım ve *Cowboys & Indians*, kabul ettikleri dört yüz kelimelik kitap önü makalesini, senin ve benim kıyafetleri modellediğimiz ve 'ilham verici aşk hikayemizi' tartıştığımız dört sayfalık bir yayına dönüştürmek için PR ile temasa geçti." Son üç kelimeyi vurgulamak için tırnak işareti kullanıyor ve kaşlarını çatıyor. "Üstüne üstlük, halkla ilişkiler *Avant*, *Western Runway* ve *Cowgirl*'den de telefonlar aldı. Yani, evet, bu fikirden ne kadar nefret etsem de, kürek çekmeden akıntıya karşı gitmenin mantıklı olmadığına da farkındayım. Ama Billy'yi şahsen gördüğüm an, o piçi boğacağım."

"Sıraya girin," diye cevap veriyorum. "Sabahı halkla ilişkiler ekibimi resmi söylemle uyumlu hale getirmekle geçirdim. İnanın bana, bu hiç kolay olmadı. Ana akım moda dergilerinden de telefonlar yağmaya başladı - *Vogue*, *Town & Country*, *Oprah*... Sen ve ben dilimlenmiş ekmekten sonraki en iyi şeyiz." Başımı dehşetle sallıyorum.

"Bizim görmediğimiz neyi gördüklerini merak ediyor insan..." diyor kovboy gergin bir şekilde, konferans salonunun geniş penceresinden ufka doğru uzanan dağ ve orman manzarasına bakarak. İki elini de kalçalarına dayamış, heybetli bir duruş sergiliyor.

Yüksek sesle yutkunuyorum. İstemedim kendimi ele mi verdim? Bu adama olan ilgimi kontrol altına almak için mücadele etmek kaybedilmiş bir savaş gibi geliyor.

"Ne demek istiyorsun?"

Dönüyor, omuz silkiyor ve bakışlarımı tutuyor. "Neden senin ve benim aşık olabileceğimizi düşünüyorlar?" Gözleri parlıyor ve başka tarafa bakmak zorunda kalıyorum.

Belki de vücudumdaki her hücre onun kemiklerini tam burada, hemen şimdi kırmak istediği içindir... küçük kardeşimin en iyi arkadaşı ve benden sekiz yaş küçük olmasına rağmen. *Genç erkeklerle çıkmama kuralını hatırlıyor musun, Red?* Etrafta bu ateşli adam varken çok alakasız geliyor.

Derin nefes alarak ve sesimi kontrol etmek için çok çalışarak kayıtsızca cevap veriyorum, "Bu aşkla ilgili değil. Tüm o güçlü çift olayı. Hepsi bu."

Yavaşça başını sallıyor, tamamen ikna olmamış görünüyor.

"Eğer akıllıysak, ikimiz de bunun ne kadar akıl almaz olduğunu bilsek de bunu kendi avantajımıza kullanırız" diye ekliyorum.

Tehlikeli derecede alçak sesle kıkırdıyor, yan gözle bana sıcak bakıyor. Aklını okumak için her şeyimi verirdim.

Devam ediyorum, "Eğer bunu yapacaksak, bari doğru yapalım ve mümkün olan en büyük medya sıçramasını yapalım. Her iki şirketimiz de bunu hak ediyor."

"Anlaştık." Tek kelimelik cevabı zorlayarak söylüyor, sanki bunu söylemek ondan bir şey götürüyormuş gibi omuzları kamburlaştırıyor. "Hayatlarımızı bu kadar berbat edeceksek, bunun için gösterecek bir şeyimiz de olabilir." Rowdy yüzünü biraz daha buruşturarak başını sallıyor. "Ve sen ve ben birlikte hayatlarımızı mahvederiz. En azından genel kanı bu, değil mi?" Başını yana eğip bana ters ters bakıyor.

Bu da ne demek şimdi? Kalbim göğsüme çarpıyor.

"Pekâlâ, o zaman şu uygunluk testini yeniden programa alalım ve mülakatları da sıraya koyalım."

Oturmamı işaret ediyor ve bir kez olsun onunla tartışmak yerine oturuyorum. Kaşları şaşkınlıkla havaya kalkıyor ve yüzünü meraklı bir ifade kaplıyor. Lavanta rengi ajandamı ve kalemimi çıkarıp, "Pekâlâ, röportajlar ve bazı olası PR çalışmaları için programınız nasıl görünüyor?" diye soruyorum.

"Halkla ilişkiler dublörleri mi?" diye soruyor kaşlarını çatarak.

"Evet," diye cevap veriyorum muzip bir gülümsemeyle, sanki bir kuzuyu kesime götürüyormuşum gibi hissederek. "Paparazzi gibi düşünmeye başlamanın zamanı geldi, Rowdy. Bu da medyada yer almanın avantajını kullanmak anlamına geliyor.

halka açık randevular, medyanın haberdar olduğu beklenmedik görünümler... bunun gibi şeyler."

"Evlendiğin o herifle de böyle mi yaptın?"

Sesindeki çığlık ve sorunun tedirgin edici imaları dikkatimi çekiyor. Ama yüzü sinir bozucu bir şekilde okunmaz halde kalıyor. Omuz silkiyorum. "İşler iyi gittiğinde tüm hayatım bir halkla ilişkiler gösterisinden ibaret."

"Kulağa berbat geliyor," diye yanıtlıyor başını sallayarak.

"Tanıtım hakkında hiçbir şey bilmiyormuş gibi davranma," diye azarladım. "O fiçıya binen kevaşeden ayrıldığında, her şey Batı yaşam tarzı dergilerinde yer aldı."

Yüzünü buruşturuyor. "Medyanın düzenlediği fotoğraf çekimleri yüzünden değil."

Başka bir şey söylemiyorum çünkü o kaltağı düşünmekten bile nefret ediyorum. Sonraki iki saati programları tartışarak ve birbirimizle tartıştığımızdan daha çok anlaşılmayı başarak geçiriyoruz. Her ne kadar cevaplarını kısa tutsa da, Rowdy ile uzun zamandır bu kadar çok konuşmamıştım. İtiraf etmekten ne kadar nefret etsem de, konuşmamızda rahatlık ve ferahlık buluyorum. Ona karşı hava atmak ya da olmadığım biri gibi davranmak zorunda değilim. Bu sarhoş edici derecede ferahlatıcı ve tehlikeli...

Yine de aramızda uçuşan yakıcı havai fişekler kadar tehlikeli değildi. Küçük bir çocukken bakıcılığını yaptığım adama karşı böylesine inkâr edilemez, kontrol edilemez bir çekim hissettiğim için kafayı yemiş olmalıyım. Bir terapist bu konuda ne derdi? Ama o artık küçük bir çocuk değil ve ona karşı içgüdüsel tepkime, nefes almaya ya da göz kırpmaya engel olamadığım kadar engel olamıyorum.

Rowdy masadan uzaklaşıyor, sandalyesinde geriye yaslanıyor ve kollarını kavuşturuyor. "Unuttuğum bir şey var mı?"

Kalbim göğüs kafesine çarpıyor ve yanaklarım yanıyor. Vücudumun ne yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok. Ama cinsel gerilim ateş gibi bir noktaya ulaştı.

"PR çalışmalarının yanı sıra, takip edilmeye de hazır olun." Bunun olacağından emin değilim, ancak bu sabah #RedRowdy trendine bakarak onu uyarmak zorundayım. "Bu, bir süre kamyonetinde ya da evinde başka kadın olmayacak demek." Bununla, daha önce terslediğim aptal sarışını kastediyorum.

"Takip edilmek mi? Nuhuh," diyor başını sertçe sallayarak. "Mülkümde beni takip eden herkes çift namlulu bir av tüfeğine bakıyor olacak. İzinsiz girenleri iyi karşılamam."

Elimi yüzüme sürüyorum. *Lütfen bunun bir sonraki büyük olay olmasına izin verme. Dateline gerçek suç podcasti.* " bilirsin, Rowdy."

Boğazını temizliyor. "Biliyorsun, aynı şey senin için de geçerli. Arabanda ya da otel odanda erkek olmayacak."

Şaşırmış bir halde gülüyorum. "Bilmesem kıskanıyorsun derdim Rowdy."

"Sen de öylesin," diye cevap veriyor gerçekçi bir şekilde.

Kelimeler beni sersemletti... *çünkü doğrudular*. Birbirimize rahatsız bir şekilde bakıyoruz, hava çılgın bir sevişme ya da silahlı çatışma öncesi yaşanan türden bir gerilimle parlıyor.

Boğazımı temizliyorum. "Aşağı yukarı bu kadar... son bir şey dışında."

Bir kaşını kaldırdı.

Bir sonraki kısmı söylerken masanın üzerindeki grenlere bakıyorum ve sesimi net bir şekilde yansıtmaktan çok mırıldanıyorum. "Muhtemelen bir öpücüğü aradan çıkarmalıyız." Gözlerim onunkilere kayıyor, bebek mavilerinin nasıl koyulaştığını ve göz bebeklerinin nasıl büyüdüğünü fark ediyorum. Omuz silkiyorum, yüzüme ve sözlerime aşırı odaklanarak beni delip geçerken bile rol yapmaya çalışıyorum. "Bilirsin işte, fotoğraf çekimlerinde ve samimi görüntülerde birlikte olduğumuzda garip görünmeyelim diye."

Uzun bir süre tereddüt ediyor, yüzü okunmuyor. Sonra ayağa kalkıyor, kendinden emin adımlarla koltuğuma doğru ilerliyor. Bana elini uzatıyor, elini tutmak için ancak bir an bulabiliyorum, kolları belime dolandığında utanç dolu bir iç çekişle ayağa kalkıyorum ve eğilerek içimde bir ihtiyaç fırtınası koparıyor. Parmakları, elleri ve kolları etimi uyandırıp bir Roma mumu gibi temas ettiği her noktayı tutuştururken bedenim titriyor ve nefesim olması gerekenden hızlı geliyor.

Yavaşça mesafeyi kapatıyor. Son anda irkilerek geri çekiliyorum ve o da test edercesine azarlıyor, "Seni tüm hayatım boyunca tanıdım, Lesley. Korkacak bir şey yok." Adımı söyleme şekli arzuyu omurgamdan aşağı gönderiyor ve ağzımı pişmanlık duymadan talep ederken onun içinde eriyorum. Avuç içleri vücudumda yukarı doğru kayıyor, yanaklarımı kavrayana kadar alevleri takip ediyor, böylece kaçamıyorum, bana nazikçe ama sert bir şekilde evcilleştirdiği vahşi bir at gibi davranıyor.

Rowdy'nin sıcak, becerikli dudakları dudaklarımın üzerinde dans ediyor, nabzım kaçak bir yük treni gibi atarken beni kızdırıyor ve tadıma bakıyor. Kendime engel olamıyorum, kafamdaki uyarı gümbürtüsüne rağmen anın acı verici hassas duygusallığına kapılıyorum.

Bunu yapmamalıyız.

Kollarım beline dolanırken ellerim aceleyle titriyor, parmaklarım kemerinin arkasına dolanıyor ve kenarının altından kayıyor. Onu o kadar yakınımaya çekiyorum ki fermuarının arkasındaki sıcaklığı ve sertliği hissedebiliyorum, bedenim utanmazca ona susamış durumda.

Göğsünden karanlık bir homurtu yükseliyor ve derin titreşimlerle içimi sarsıyor. Ama geri çekilmiyor, vücudumu sarsan ve bacaklarımın arasında birleşen çılgın şehvet dalgalarını daha da şiddetlendiriyor. Lanet olsun, hayatım boyunca bir erkeği hiç bu kadar çok istememiştim. Eski kocamı bile.

Gerçeklik, onun şehvetli dudaklarının tutuşturduğu alevler arasında kayboluyor ve ben her şeyi unutarak inliyorum. Onun yaşını. Benimle olan ilişkisini. Geçmişimizi. Puf! Hepsi dudaklarının benimkini ustalıkla okşamasıyla yok oldu, kadifemsi dili çok daha karanlık bir gündemin habercisi...

Ne yapıyorum ben böyle? Onu çaresizce kendime doğru çekerken bile içimden gelen azarla vücudum geriliyor, parmaklarım cesurca boxer külotunun bel bandının altından sert, yuvarlak poposunun üstüne kayıyor.

Rowdy başını hafifçe geriye atıyor, dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor ve ben tekrar gevşeyene kadar şakacı bir şekilde ağzımı ısırtıyor, dudaklarımı onun talepkâr dilinin arasına dalması için yeterince açıyor. Elleri başımın arkasına ve boynuma kayıyor, yeni keşfedilmiş bir otoriteyle ağzıma girerken beni sıkıca ve sahiplenerek tutuyor. Şehvet beni sertçe sarıyor ve tekrar inliyorum. Beynim kendinden geçmiş bir şekilde dönerken tüm akıl ve mantık çözülüyor, mutlu bir tapınmanın sancıları içinde dönen bir derviş gibi.

Birkaç santim geri çekildiğinde, pişmanlık duymadan dudaklarını takip ediyorum ve kıkırdayarak daha da geri çekilmek zorunda kalıyor. Acınacak haldeyim ama kendime engel olamıyorum.

Sıcak nefesi yüzümü "Bu mu?" diye sordu.

"Evet Rowdy," diye başımı salladım. "Hiçbir şey sahte ya da garip gelmedi."

Parmak uçlarım iç çamaşırının bandının altına gömülmüş, ellerim kaslı kıcını kavramaya hazırdı. Aman Tanrım! Soğukkanlı davranmaya çalışarak onları serbest bırakıyorum. Ama yanan yanaklarımda ya da nefes nefese kalışımda hiçbir soğukkanlılık yok. *Gözlerim odanın içinde sürünüp ölebileceğim bir delik arıyor.*

Geri adım atarak arkasını döndü ve "Yarın öğleden sonra uygunluk testinde görüşürüz" diye havladı.

Beni kovuyor mu? Normalde bu konuda söyleyecek çok şeyim olurdu. Onun yerine nefes almakta zorlanıyorum, dokunuşunun elektrik hissi tenimde kalıyor.

Tanrım, benim neyim var? Kendimi toparlamam lazım. Ben ejderha kadını ve iş her zaman her şeyden önce gelir... çılgın, vahşi cinsel gerilim bile beni kapıyı kilitlemeye ve konferans masası için yeni kullanım alanları bulmaya itiyor.

Zorlukla yutkunarak, istediğimden daha nefes nefese, "O zamana kadar hattı tanımam gerekiyor. Bana her şeyi anlatabilir misiniz? Gönderdiğiniz orijinal teknik pakete bir göz atmama izin verin... ilk değişikliklerinizle birlikte... umm... ilk değişiklikleriniz?" Bir cümleyi bir araya getirmek hiç bu kadar zor olmamıştı.

Ancak Bay Pharrell'le yaptığım son konuşma ve şirketimi geri alma şansı aklımın köşelerini kemiriyor ve buna yüksek dozda kendinden iğrenme eşlik ediyor. Pharrell'in bana yaptığını Rowdy'ye yapmasına yardım ettiğime inanamıyorum. Ama bu aynı şey değil. Rowdy, Jameson & Cash'i benim Red Brand'i önemsemişim kadar önemsemez.

Rowdy dönüp yanımdan geçerken bana zar zor bakıyor, kotunu düzeltmesine rağmen tahrik olduğu her halinden belli. Yanaklarım memnuniyetle alev alıyor ve onun da bunu hissettiğini bildiğim için kalbim çarpıyor. *Tanrı'ya şükür.*

Tabii ki, bu keşfi yeni bir dizi sorun takip ediyor. Yeni başlayanlar için... etimin onun kalın, uzun çubuğunun kot pantolonundaki çıkıntısını görmeye nasıl tepki vereceği. Yeni bir dona ihtiyacım var. Ve soğuk bir duş ve vibratörüm.

"Shelley sana bu konuda yardımcı olabilir. Ben ata binmeye gidiyorum."

Seni götüreceğim kovboy. Tamam, Red, kes şunu! İğneleyici bir tonda bağıyorum, "Gün ortasında mı? Ama yapacak çok işimiz var."

"Zihnimi boşaltmam gerek," diye homurdanıyor, resepsiyon alanına ve lobiye açılan konferans odasından çıkarken yüzü hiddetleniyor. "Yarın görüşürüz," diye omzunun üzerinden seslendiğini duyuyorum, isyankâr bedenim olan erimiş, titreyen kütleyi işleyen bir bütüne benzeyen bir şeye geri toplarken.

Otuz dakika sonra, daha önce otoparkta terslediğim sarışın Shelley'nin masasının önünde duruyorum.

Kaşlarını çatıyor, yere bakıyor ve göz teması kurmayı reddediyor. Kulak misafirinin arabadaki konuşmamın ne kadarını duyabildiğini merak ediyorum.

"Rowdy, yeni seriyi ve teknik paketi gözden geçirmeniz için sizi görmeye gelmemi söyledi. Bilirsiniz, uyum testini yeniden yapmadan önce." Son kısmı kaşlarını çatarak onu iğnelemek için söyledim. Testin tekrarlanmasının onu zor durumda bıraktığını söyleyebilirim. Kaltak ilk seferinde doğru yapmalıydı.

"Şu anda oldukça meşgulüm Bayan Cash. Moda endüstrisi programlarının ne kadar yoğun olduğunu anladığınızdan eminim."

"Bu bir 'evet' ya da 'hayır' sorusu değildi Daisy Duke," diye azarlıyorum, sesim yükseliyor. Bu kadın kim olduğunu sanıyor? "Son kontrol ettiğimde Jameson & Cash'in yarı sahibiydim, bu da beni senin işverenin yapıyor."

Kaşlarını çattı. "Bay Jameson'ın sende ne bulduğunu bilmiyorum." Sahte nişanlılığımızdan bahsettiğine şüphe yok.

Omuz silkiyorum, ağzımın kenarları aşağı doğru dönüyor. "Oral seks yüzünden. Müptelası oldu. Ne diyebilirim ki?"

Dehşete düşmüş görünüyor ama isteğimi kabul ederek ayağa kalkıyor. Shelley yolu gösterirken, çok yüksek sesle konuştuğumu fark ettim. Bütün ofis bana doğru bakıyor, yüzleri şok içinde. İçimden, sesimi biraz alçaltmam için kendimi azarlıyorum. Ne de olsa *burası* New York değil.

Ancak dünkü kelepçeler, Bay Pharrell ile daha önce yaptığım konuşma ve hayatımın en seksi öpücüğü arasında, kendini beğenmiş, arkadan konuşan çalışanlara karşı sıfırdan daha az toleransım var. Özellikle de Rowdy'yi profesyonel bir tavırdan daha fazla sevenlere.

Dur bir saniye. Shelley'i kıskanıyor muyum?

Karşımdaki küstah kadına bakıyorum ve farkına varıyorum. Evet. Yüzde yüz çılgınca kıskanıyorum. *Alpha Ridge Creek ve Rowdy Jameson bana ne yapıyor?* Pharrell'e ihtiyacı olanı vermeliyim ki bu bok çukurundan kaçıp şirketimi geri alabileyim... *memleketim ya da onun lezzetli rodeo yıldızı hayatımı daha fazla zorlaştırmadan önce.*

Chapter Seven

RED

F Yirmi yıldır yaptığım en sıkıcı uyum testine on beş saat kala, teknik paket yeni önerilerle dolup taşıyor ve Rowdy'nin tasarım ekibi bitkin ve gergin görünüyor. Şaşırtıcı bir şekilde kovboy çabuk öğreniyor ve onunla aynı olduğumuzu rahatlıkla söyleyebilirim. Hatta birkaç kez muhafazakâr bir gülümsemeyle başını sallayarak bir şeylerin yanlış olduğunu bildiğini ama nasıl yapacağını bilmediğini söyledi.

Çözüm yolunu tarif edin.

"İşte uyum testi böyle yapılır," diyorum ellerimi birbirine vurarak. Natalie kaşlarını çatıyor, gözlerini ovuşturuyor ve Shelley bana pis bir bakış fırlatıyor. Bu beni şaşırtmadı. Son birkaç saatin çoğunu onun ilk değerlendirmelerinde ve kapsamlı inceleme eksikliğinde delikler açarak geçirdim. Bu affedilemez. "Bir dahaki sefere, umarım daha erken başlarız. Ama ara sıra gece geç saatlere hazırlıklı olun. Şehirdeki ekibim bunu biliyor ve aynı kurallar burada da geçerli."

Tüm gözler Rowdy'ye soru sorarcasına bakıyor ve midem bir sonraki kavgaya hazır bir şekilde düşüyor. Onun yerine kararlı bir şekilde, "Bayan Cash haklı, daha iyi bir marka için yeni protokoller. Büyük Elma'da işler nasıl yürüyor bilmiyorum ama en azından ekip için akşam yemeği ve içki önerebilirim. Stuckey'den pizza ve bira olur mu?"

Gözler yere düşüyor ve omuzlar kamburlaşıyor. Rowdy ve ben ayakta kalan son kişiler olana kadar bir çalışan diğerine neden eve gitmeleri gerektiğini açıklıyor. Bana bakıyor, yüzü okunmuyor ve çene kasları zıplıyor.

Natalie sakın bir sesle, "Siz iki aşk kuşunu tutmamıza izin vermeyin..." diyor.

"Bir bira içebilirim... ya da iki," diye cevaplıyor Rowdy suratsızca.

"Artık eve gidebilir miyiz?" Shelley konferans odasının kapısını işaret ederek sorar.

Yarın onunla ciddi bir konuşma yapmam gerekiyor çünkü Shelley'nin kaliteye olan bağlılığından pek etkilenmedim. Ama önce Rowdy ile işleri yoluna koymam gerekiyor, ki bu da sabır gerektiriyor, ki bu da hiç beslemediğim bir özellik.

"Bu durumda, bir sonraki sefere erteleyeceğiz. Yarınki öğle yemeği tamamen karşılanmış sayılır. Herkese iyi çalışmalar. Dikkatli sürün."

Ekip dağılırken Rowdy bana yaklaşıyor ve fısıldayarak, "Hâlâ halletmemiz gereken çok şey var. Bir pizza alıp evime dönmeye ne dersin?"

Duygusuz kalmak için elimden geleni yapmama rağmen yanaklarım kızarıyor. Gözleri kısılıyor ve ağzının kenarları hafifçe yukarı kalkıyor. Korkarım beni bir kitap gibi okuyabiliyor. Eğer durum buysa, o zaman vücudumun ahlaksız bir isyan sahnelemek ve ona sarılmak istediğini zaten biliyor.

"Tabii kaldığınız yerde kendinizi daha rahat hissetmiyorsanız?"

İki seçenek de kaçınılmaz olanı engellemeyecek. Ama bu adamın yanında geçirdiğim her an, bunu yapmak istediğime daha az ikna oluyorum. "Hayır, senin evin iyi. Ve evet, halletmemiz gereken çok şey var."

Herkese veda ettikten, tesisi kilitledikten ve Rowdy'nin gümüş renkli GMC'sini Stuckey's'e kadar takip ettikten sonra Alpha Ridge Creek'in taşrasının ortasına doğru yola koyuluyorum ve Challenger'ımı onun kamyonunun yanındaki büyük beyaz çakıllı garaj yoluna park edip dışarı çıkıyor ve temiz havanın tadını çıkarıyorum. Memleketime dönmekle ilgili her şeyden nefret ediyor olabilirim ama duman olmaması ferahlatıcı. Evcilleşmemiş manzaralar da öyle.

Yemyeşil çiftlik nereye bakarsam bakayım sonsuza kadar uzanıyor ve çiftlik evi nefesimi kesiyor. Hayal ettiğim gibi gösterişsiz, eski moda bir Viktorya dönemi yerine, alçak eğimli çatı hatları, genişletilmiş saçakları ve havadar, çağdaş bir kaldırım çekiciliği yaratan geniş pencereleri ve sürgülü cam kapıları ile şaşırtıcı derecede çağdaş bir yer. Siyah boyalı ahşap aksanlar ve bej taş işçiliği, çevredeki ormanla zahmetsizce birleşerek bozulmamış, uyumlu bir estetik yayıyor.

Rowdy beni salyalarım akarken yakaladı. "Hoşuna gitti mi, şehirli kız?"

Cevap verip ona gerçeği söyleyebilirim. Ama bu çok fazla iyi geçinmek ve boyun eğmek gibi geliyor ki bu da bu aptalın yanında yapmayı planladığım son iki şey. Onun yerine kavga çıkarmak daha iyi.

Rowdy'nin kamyonetinin arkasındaki pikap askısını işaret ederek, "Bunun her yerinde cahil yazıyor. Arkadan sarkan bir çift sahte testisin olmamasına şaşırdım."

Yüzü gevşiyor ve kıkırdıyor. "Gerçeği varken kim sahte bir çifte ihtiyaç duyar ki-"

"Ciddi misin? Senin... şeylerin hakkında hiçbir şey bilmeme gerek yok."

Bir kaşını kaldırıyor. "Emin misiniz? Sanırım bir nişanlının düğün gecesinden önce eşyalara bakması adettendir. Hatta bir iki test sürüşü bile yapabilir. Tabii bu boktan gösteriyi bir Amish olayı gibi göstermeyeceksek."

Başımı salladım. "Bunu söylediğine inanamıyorum."

"Test sürüşüyle ilgili kısım mı yoksa Amişlerle ilgili kısım mı?" Kovboy huysuzca karşı çıkar.

Kalbim göğsüme çarpıyor, nefesim hızlanıyor ve yanaklarım yanıyor.

Rowdy topuklarının üzerinde geriye yaslanmış, bir elinde pizza kutusunu tutuyor ve beni inceliyor. "Nefes almakta zorlanıyor musun, Red?"

"Hayır," diye nefes nefese kaldım, kendimi aptal gibi hissediyordum. "Yükseklik yüzünden. Hepsi bu."

Gözlerini deviriyor. "Tabii ki öyle." Evinin girişine doğru başını sallayarak topuklarının üzerinde döner ve verandaya doğru adım atar. Hırçın bir ses tonuyla mırıldanıyor: "Benim yanımda bu kadar kızarmayı nasıl bırakacağını öğrenmek isteyebilirsin. Sevgilinin yanında bu kadar utanmış gibi davranmak sence de biraz tuhaf değil mi?"

Neyse ki sorduğu sorunun tenimi nasıl cızırdattığını görmeden çekip gidiyor. Duygularımı asla saklayamam. Kızıl olmanın en kötü yanı bu. "En azından muhabirler kızarmamı gerçek bir sevgi sanacak. Tavırlarına gelince, bir nişanlıya nasıl davranılacağını biliyor musun?"

Arkasına bakmadan olduğu yerde durur. "Beni kışkırtma, Red." "Bu ne anlama geliyor?" Nefes nefese, yutkunarak konuşmaya çalışıyorum.

Cevap vermiyor, kapıyı açıyor ve girmem için başıyla işaret ediyor. İçeri girdiğimde ışıklar otomatik olarak yanıyor, mekânı üç yüz altmış derece görebilmek için daireler çiziyorum. Açık renk ahşap zeminler ve vurgular, fildişi duvarlar ve minimalist çizgilere sahip şık mobilyalar. Yemyeşil zümrüt renkli bitkiler, dışarıdaki yeşilin bir kısmını içeriye çekerek cömert renk patlamaları sağlıyor ve büyük pencereler ve sürgüler, oturma odasını ormanlık arazinin bir uzantısı gibi gösteriyor.

Cezayir menekşesi, lavanta, sıcak pembe ve altın rengi katmanların gün batımını duyurduğu ufuk.

Tekrar soruyor, "Anladığım kadarıyla burayı seviyorsun?"

Bu adama hiçbir şekilde iltifat etmeme isteğime rağmen kendime engel olamıyorum. "Nefes kesici. Böyle bir zevkin olduğunu hiç bilmiyordum Rowdy."

"Çocukluğumdan bu yana benimle ilgili çok şey değişti, tıpkı seninle ilgili çok şeyin değiştiğini tahmin ettiğim gibi. Bu yüzden gazeteciler bize soru yağdırmaya başlamadan önce bu işi gerekiyor."

Rowdy teslim olmuş bir tonda konuşurken ellerini kullanıyor. Bir elinin şişmiş, mor eklemleri dikkatimi çekiyor ve nefesimin kesilmesine neden oluyor. "Kendine ne yaptın sen?"

Sol eline bakarak kaşlarını çatıyor ve "Önemli bir şey değil" diye mazeret bildiriyor.

"Hayır, hiçbir şey *değil*," diye karşı çıkıyorum, bir adım öne çıkıyorum ve birden kendimi herkesi hizada ve yaralanmadan tutmak zorunda olan otoriter abla gibi hissediyorum. Elini tutuyorum, ellerimizin arasında elektrik yayılıyor. Burun delikleri açılıyor ve gözleri büyüyor.

Kendine gel, Red. Çocukken bu adamın yaralarını defalarca sardın.

Bunu yapabilirsin.

Ama onun çocukluğundan ve benim gençlik yıllarımdan bu yana çok büyük bir şey değişti. Parmak uçlarım yaralı elinin kızgın etinde dikkatle gezinirken, her dokunuşum inkar edilemez bir ihtiyaçla cızırdayıp kıvılcımlanırken, nefes almak bir yana, zar zor düşünebiliyorum. Nefes alış verişinin hızlanmasından anladığım kadarıyla o da bunu hissediyor.

Sakin ol. Sen kırk yaşında bir kadınsın!

Parmak eklemlerini nazikçe inceliyorum, etin ete her masum dokunuşunda arzu beni kavırıyor. Sertçe yutkunuyorum, kaynayan, dile getirilmemiş simyasal reaksiyondan etkilenmemeye çalışıyorum. İşe yaramıyor. "Bunun için buza ihtiyacın var ve bana nasıl yaptığını anlatman için..."

Kaşlarını çatıyor, boğazını temizliyor. "Geçen gün baş belası kardeşinle konuşurken bir masayı yumrukladım sadece. Önemli bir şey değil." Sesi çiğ ve sıkıntılı geliyor.

"Şunu söylemeyi kes. Görmezden gelmek onu ortadan kaldırmaz ve en azından buza çevirebilirsin," diyorum daha güçlü bir şekilde.

"Ne zamandan beri yaralarımı önemsiyorsun, Red?"

Topuklarıma yaslanıp başımı sallıyorum. "Ne zamandan beri? Belki unutmuşsundur Ronald, ama ben seni birçok kez tedavi ettim. Dizlerini... dirseklerini... alnını," diyorum, şapkasını geriye doğru eğip

Parmağımı şakağında hâlâ görünen yara izinin üzerinde gezdiriyorum ve kıvılcımlar saçıyorum. Keskin bir nefes alıyorum ve gözleri kararıyor. "Bu, ailemin çiftlik evindeki tuğla şöminenin köşesine düştüğün zamandan kalma. Ve burada," diyorum, sağ bileğinin iç tarafında nabzının attığı yerde başka bir yara izini parmaklayarak. "Okul karnavalında benimle birlikte kurabiye pişirirken..."

Kaşlarını çatıyor, gözleri pişmanlık duymadan dudaklarıma yerleşiyor. "Duygusallaşma şimdi."

Kaşlarımı kaldırıyorum, bakışlarım onun dudaklarına sabitleniyor, nefesim kesik kesik geliyor...

Sesi büyüğü bozuyor. "Ama kendini daha iyi hissettirecekse, lanet olası eklemelerimi buzlayabilirsin. Zaten bira şişesiyle yapmayı planlıyordum."

"Yanlış taraf, salak," diye homurdanıyorum, sanki keskin kelimeler odadaki yoğun gerilimi ortadan kaldıracakmış gibi. Açık kat planı kolayca bulabildiğim mutfağına girip dondurucuyu açıyorum ve bir buz torbası arıyorum.

Rowdy'yi arkamda hissedebiliyorum, aç bakışlarıyla beni yakıyor. "Buz konusunda ciddisin, ha?"

"Tabii ki . Ama buz torbaların nerede?" Omuz silkiyor.

"Ciddi misin? Yanında buz torbası bulundurmuyor musun? Senin gibi kazaya meyilli biri için bunu garip buluyorum," diyorum ondan çok kendime.

"Kazaya eğilimli mi? Çocukken belki ama şimdi değil. Red, ben bir PRCA Dünya Şampiyonuyum. Kardeşinle beni yarışırken hiç izlemedin mi? Kazaya eğilimli olsaydım, şimdiye kadar sakatlanmış ya da ölmüş olurum."

"Yeterince makul," diye cevap veriyorum, gözlerim kaslı omuzlarında ve göğsünde geziniyor. "Sanırım ikimiz de yeterince büyüdük."

"Evet, hanımefendi," diyor, gözleri yine göğüslerime kayıyor. Eğer bu oyunu böyle oynayacaksak, bu oyunu böyle oynayacağız. Gözlerimin, dar Wrangler'larının nesneleştirmek için iyi bir iş çıkardığı paketine düşmesine izin veriyorum.

Boğazını yüksek sesle temizleyen Rowdy, "Kilitli poşet kullanın." diyor. "Kilitli poşet mi? Ne?"

"Buz torbası için." Bir sesli kitap anlatıcısının seksi bir sahneyi okuması gibi yavaş ve karanlık bir şekilde söylüyor. "İçine biraz buz doldur, ben de onu lanet elime koyayım. Çünkü şu anda yaptığımız şeyin tek bir sonu olacak Red. Kimi kandırdığını sanıyorsun bilmiyorum."

Başını öne eğerek, beni yüzüm kızarmış ve utanç içinde bırakarak oturma odasına geri döndü. *Ne yapıyorum ben böyle?* Derin bir nefes alıp kendimi toparlamaya çalışıyorum. Sonra, bir torba bulana kadar geniş açık renkli ahşap dolabının çekmecelerini aradım ve içine buz doldurdum. Yeni kural. *Hiçbir koşulda* dokunmak ya da bakmak yok. Oturma odasına tekrar girip buz dolu poşeti ona doğru gerekenden daha sert bir şekilde fırlatıyorum. Zahmetsizce yakaladı.

"Lisedeyken de böyle atmalıydın Red. Softbol takımının yedek oyuncusundan daha fazlası olmana izin verirlerdi."

Yeminli düşmanınızın hakkınızdaki her şeyi bilmesinden daha kötü bir şey yoktur. Ama bu oyunu iki kişi oynayabilir. "Bize eyaleti kaybettiren birinci kaleci için çok zengin bir yorum."

Rowdy dudaklarını yalayarak başını sallıyor. "O gün bunu beceremeyen tek kişi ben değildim."

"Evet, ama en son sen çuvalladın, önemli olan da bu," diyorum, pizza ve biraları tuttuğum sehpa aramızda, onun karşısında yere oturarak. Bir şişe alıyorum, kazağımın altıyla şişeyi çözüyorum. Bu geceyi atlatmamın tek yolu alkol.

"Dikkat etsen iyi olur Red. Artık yüksektesin." "Bu da ne demek oluyor?" Uzun bir yudum alarak tısladım.

"Kafayı bulmak için daha az bira gerekir," diye uyarıyor, dudaklarını bilmiş bir kaş çatmayla birbirine bastırarak.

"Alkolümü nasıl tutacağımı biliyorum, salak," diye cevap veriyorum, gözlerimi devirerek. "Mezuniyet balosundaki senin aksine." Bira şişemi ona doğrultup göz kırpıyorum. "Lise aşkını becermen gerekiyordu, onun kucağına kusman değil." "Seni gerçekten buraya ben mi davet ettim?" Rowdy homurdanıyor, sanki güvenlik bir anda ortaya çıkıp beni tekrar dışarı çıkaracakmış gibi etrafına bakınıyor. "Bu uzun bir gece olacak, o yüzden biraları yavaş iç. Son şey

İhtiyacım olan şey senin sarhoş kıcının burada sıkışıp kalması." "Yürümeyi tercih ederim!"

Mırıldanarak haykırıyorum.

"Bu bir seçenek değil. Burası kurtlar, boğa geyikleri ve boz ayılarla dolu..." Bana bakıyor, kötü niyetli bir parıltı gözlerini aydınlatıyor. "Dur bir saniye, bu hiç de fena bir fikir değil. Zil zurna sarhoş olup buradan çıkıp gitmeni tamamen destekliyorum."

Başımı sallıyorum.

"*The Revenant*'ı izledin mi hiç?"

"Üzerime gelen bir ayı görmek isterdim. O orospu çocuğunu cehenneme geri gönderirim," diye göz kırparak söz veriyorum ve biraz daha bira içiyorum.

Rowdy başını sallıyor, kendine rağmen gülüyor. "Bundan bir an bile şüphe duymuyorum."

Chapter Eight

ROWDY

"T Bana boşanmanızdan biraz daha bahsedin," diye emrediyorum, kanepeye yaslanıp karnımı ovuşturarak. Pizza ve biraya dalmak bir süre için garip bir şekilde sessiz kalmamızı sağladı, ama şimdi aşağı inmek zorundayız pirinç raptiyeler.

"Bunu bildiğini sanıyordum," diyor Red küçümseyerek ve bir yudum daha bira alıyor. Onca uyarıma rağmen kızıl saçlı soslanıyor. Ama itiraf etmeliyim ki ben de normalden daha fazla içiyorum. Karşımdaki fişekle başa çıkmanın en kolay yolu bu... "Ne de olsa eski sevgilime hayatının en büyük hatasından kurtulmasını kutlamak için bir 'Tebrik' kartı göndermiştin-"

"Hayır, en büyük kurşundan kaçmak. Ben de öyle dedim."

"Her halükarda kötü niyetliydi," diyerek dudaklarını yalıyor ve kararlı bir şekilde başını sallıyor.

Red'in sözleri beni şaşırtıyor ve kaşlarımı çatıyorum. Eski sevgilisine kötü davranıp davranmadığım neden umurunda olsun ki? Ama onun aklını okuyormuş ya da onu çözmüş gibi davranmıyorum. Kararlı bir şekilde cevap veriyorum: "Bundan zerre kadar pişman değilim."

Kaşlarını çatıyor, bir şey anlamaya çalışıyormuş gibi yan gözle beni süzüyor. Eğer anlamaya çalıştığım şeyle aynıysa Tanrı ikimize de yardım etsin - onu neden bu kadar çok becermek istediğimi. *Yani, benim sorunum ne?*

Hepsi Billy'nin suçu. Bir yetişkin olarak Red'le yalnız vakit geçirmemek için çok çalıştım, ergenlikten beri ona karşı olan tuhaf hislerimin teşvik edilmeye ihtiyacı olmadığını fark ettim. Masumane -tamam, mastürbasyon seanslarını sayarsak, *o kadar da masumane değil*- bir aşk olarak değerlendirdim.

Yine de bunun rızaya dayalı olabileceği fikrini bir an bile aklımdan geçirmedim. Dürüst olmak gerekirse, sadece biraz hasta bir pislik olduğumu düşündüm. Zarar yok, faul yok... *Kimse öğrenmediği sürece*. Geçmişte ablamın eşdeğerinden uzak durmak için kullandığım her bahane, bu yeni keşfedilen karşılıklılığın sıcak ışınlarında eriyor ve beni aileyi parçalayabilecek bir şekilde duruma hakim olmaya tehlikeli bir şekilde yakın bırakıyor.

Cash'lerin yıllar boyunca gösterdikleri cömertlik ve şefkatin karşılığını biricik kızlarını becererek ödemeyi ciddi ciddi düşünüyor muyum?

Evet.

Çünkü aileme olan sadakatimden bile daha fazla Lesley'i mutlu etmeye ihtiyacım var... varlığımın her zerresiyle, vücudumdaki her kemikle. Bu dürtünün nereden geldiğini bilmiyorum ama arkasındaki güç nefes almamı zorlaştırıyor.

Birkaç saat önce bu büyük şehir özentisinin temsil ettiği her şeyden nefret ediyordum, yarın da edeceğim. Ama şu anda, o bana ilk aşık olduğum taşralı kızı hatırlatırken, onu memnun etmeye kalbimin atmasından daha çok ihtiyacım var. Eğer sorarsa, tereddüt etmem, daha iyisini bilmeme rağmen.

Lanet olsun.

Ama yine de konferans odasındaki o öpücük her şeyi açığa çıkardı ve tüm dünya zaten nişanlı olduğumuzu düşünüyor. Ailesi şimdiye kadar öğrenmiş olmalı ve kıyamet henüz kopmadı. Belki de bunca yıldır böyle bir hareketin getireceği dramı gözümde fazla büyütmüşümdür. Tek bildiğim, gözlerinin vücudumda gezinmesi ve sesinin nefes nefese ve baştan çıkarıcı olması, onunla bir şans için cehennem ateşine bile göğüs gerebilirim.

Bu hiç iyi değil.

"Beni şaşırtmamalı, sanırım..." Sesi kesildi. Şu anda neyi kastettiğini bile bilmiyorum, zihnim uygunsuz düşünceler içinde yüzüyor, sikim kotumun fermuarına sertçe bastırıyor. "Her şeye rağmen, saçmalıklarını bir kenara bırakıp ikinci bir uyum testini kabul ettiğinde bugün birlikte iyi çalıştığımızı kabul edecek kadar büyük bir kadınlım."

Hâlâ işte mi? Akıllı nasıl ofiste olabilir? Yüksek sesle yutkunuyorum, onu gözlerimle yememek için kendimi zor tutuyorum ve yine başarısız oluyorum.

"Oh, şimdi de birbirimize iyi mi davranıyoruz? Bu durumda, Jameson & Cash'e gelmenize sevindim çünkü ekibin ilk uyum testi sırasında imzaladığı bazı detaylar bana pek iyi gelmedi. Yine de aşırı hassas mı yoksa nevrotik mi olduğumdan emin olamadım."

"Moda sektöründe başarılı olmak istiyorsanız, talepkâr, nevrotik ve her detayı mükemmelleştirmeye kendini adanmış olmalısınız. Başka yolu yok."

Dalgın dalgın göğsümü ovuyorum. "Dur tahmin edeyim. Bu özelliklerin hiçbirini bende görmüyorsun, bu yüzden başarısız olacağım. Bu mudur yani?"

Kızıl saçlı kaşlarını çatıyor ve düşünürken elindeki bira şişesinden bir etiket daha çıkarıyor. Sonunda başını kaldırıp şöyle diyor: "Talepkar mı? Yeterince değil. Ekibiniz arkadaşınız olmak için orada değil. Size saygı duymak ve istediğinizi yapmak için oradalar. Nokta."

"Peki ekibiniz bunu yapıyor mu?" Ben soruyorum.

Red'in gözleri kısılıyor ve yüzü yırtılmış gibi görünüyor. Dudaklarını sıkıca birbirine bastırarak itiraf ediyor: "Zamanın yüzde doksan dokuzu. Yine de kadınlara saygı duymak zordur. Ya kolay lokma olursun ya da sürtük. İkisinin arası yoktur."

"Senin gibi patronlar için bir amcık kategorisi olmalı," diye meydan okuyorum. Neredeyse birası boğazına kaçacak, gülüyor. "Yaşlandıkça daha da komikleşiyorsun. IQ'su bu kadar düşük bir yaratıkta gerçek bir mizah görmek büyüleyici."

İsteksizce gülümsedim.

"Nevrotikliğe gelince, her zaman garip bir çocuktun, ama bu yetişkinlikte nevrotikliğe dönüştü mü? Emin olmak için seninle daha fazla birlikte olmam gerek."

"İşte sana fırsat," diye mırıldanıyorum, bira ve karşımdaki çarpıcı kadın sayesinde her geçen dakika daha sıcak hissediyorum. Bir sonraki cevabıyla boğuşurken, gözlerim onu bütünüyle tüketiyor, kalbim hızla çarpıyor ve vücudumdaki tüm kan sikime doğru akıyor.

Tanrım, onu istiyorum.

"Detaylara dikkat etme konusuna gelince, kendinizi sorgulamayı bırakırsanız ihtiyacınız olan her şeye sahip olduğunuzu düşünüyorum-" Beni onu incelerken yakalayınca başını kaldırıp bakıyor. "Tamam, bunu ciddi bırakmalısın."

"Neyi durdurayım?"

"Bana baktığın gibi bakmayı kes. Sanki saldırmak üzere olan vahşi bir hayvan gibi." Eliyle yüzünü yelpazeliyor, yanakları yine kızarıyor.

"Elimde değil," diye cevap veriyorum ve bu açık sözlü ifademden dolayı hemen kendimi tekmeliyorum. *Red bana ne yapıyor böyle?*

"Peki sen neden kendine yardım edemiyorsun Ronald?" diye mırıldanıyor, görmezden gelemeyeceğim kadar baştan çıkarıcı bir sesle. Bir kez olsun, onun samimiyetini takdir ediyorum

Yıllardır kullandığım rodeo lakabım yerine gerçek adımı kullanıyorum.

"Çünkü kaba, küstah, New Yorklu tavrından nefret etmeme rağmen hala gezegendeki en seksi kadınlardan biri olmayı başarıyorsun. Bunu nasıl yapıyorsun?"

Alt dudaklarını yalayan Red yüksek sesle yutkunuyor. "Sanırım şimdiye kadar gördüğüm en ateşli kovboylardan biri olmayı başarıyorsun."

Sözleri beni geriye savuruyor ve nabzım hızlanıyor. Sesimi ona bir kez daha için çelikleştirerek gözlemliyorum: "New Yorktan direkt uçtun. Yıllardır gördüğün tek kovboyun ben olduğumu tahmin ediyorum."

Yanakları kıpkırmızı, muzipçe gülümsüyor. "Burada ikimiz de yetişkiniz ve teorik olarak nişanlı olduğumuzu düşünürsek, senin düşüncelerin ne olurdu... *bilirsin işte.*"

Gerçekten benim düşündüğüm mi ?

"Birbirinizi becermekten nefret mi ediyorsunuz?"

"Kulağa korkunç geliyor." Baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsüyor.

"Kulağa korkunç geliyor," diye itiraf ediyorum alçak sesle. "Ama içimden bir ses bunun akıl almaz olacağını söylüyor... ve yarın çok pişman olacağım bir şey."

"Çenenin kapalı tutabilir misin?"

"Sır olarak saklamak gibi mi? Elbette." Tıraş olmaya başladığımdan beri Red hakkında sır saklıyorum.

"Bu. Ama aynı zamanda, biz işi yaparken konuşma. Çünkü sen olduğunu hatırlarsam Rowdy, her şey mahvolur."

Gülüyorum, aletimin kotuma karşı acı veren gerginliğini hissediyorum. "Gördün mü, mesele de bu. Sen olduğunu hatırlamak istiyorum. Ben o sulu kalçalarını kavrayıp seni cehenneme gönderirken senin beni azarladığını düşünmek tahrik edici."

"Madem konuşacaksın," diye hınzır bir gülümsemeyle cevap veriyor, gözleri yuvarlaklaşıyor. "Sanırım ağzını açmana izin verebilirim."

"Oh, onunla neler yapabileceğimi öğrendikten sonra ağzımı açmama izin vereceksin," diye söz veriyorum, aramızda uçuşan kıvılcımların sıcaklığını ve acısını hissediyorum.

"Belki de bira konuşuyordur?" Başını sallıyor, kendini yelpazeliyor ve kıkırdıyor. "Gerçekten birbirimize böyle şeyler mi söylüyoruz?"

"Evet, öyleyiz. Ama ikimiz de sen şehre geldiğinden beri göz göze geldiğimizi inkar edemeyiz. Ayrıca, eğer bu işi başaracaksak

Sahte nişan olayı, aramızdaki çılgın cinsel gerilimin bir kısmının üstesinden gelmemiz gerekiyor. Sence de öyle değil mi?"

"Tek bildiğim, bir süredir ata bindiğin ve ip kullandığın kadar iyi sevişip sevişmediğini merak ettiğim."

"Kızım, az önce lanet kalbimi durdurdun. Bir daha söyle."

"Ne diyeceksin?" diye alay ediyor, öne doğru eğilip bana doğru sürünüyor. Kahretsin, şimdi granit kadar sertim ve patlamaya hazırım. "Bir süredir ata bindiğin ve ip kullandığın kadar iyi sevişip sevişmediğini merak ediyordum." Sehpanın yanından geçerken Stetson'ımı kapıyor ve başına geçiriyor.

Hay sikeyim.

Gerçek bir şehirli kızı, birkaç tepkiyle kancadan kurtarabilirim. Ama Red tam olarak ne istediğini biliyor.

"Şapkayı tak, kovboyu sür," diyorum karanlık bir sesle, bedenim yılların bastırılmış ihtiyacıyla zonkluyor ve ağrıyor.

Kıkırdıyor. "Şapkanı takmanın ne anlama geldiğini çok iyi biliyorum Rowdy." "Bir daha sormana gerek yok, şehirli kız," diye .

Onu kucağıma oturtuyorum, böylece çapraz bacaklarımın üzerine oturuyor. Sikim uyluğunun iç kısmına giriyor, tatlı amının tadına bakmak için yalvarıyor.

İhtiyaçtan aklımı kaçırmak üzereyim. *Bu* hiç iyi değil.

"Bunu sana bakarak yapabileceğimden emin değilim," diyor başını sallayarak.

"Kadın, bir erkeği nasıl öldüreceğini ve anı nasıl mahvedeceğini kesinlikle biliyorsun," diye homurdanıyorum, kalçalarını sıkıyorum ve kasıklarını sikime doğru sertçe sürüyorum. Ama bunu onunla yapmaya kararlıyım, kafama bir patates çuvalı geçirmem gerekse bile. "Gerekirse gözlerini kapat."

"Hayır, öyle demek istemedim," diyor, sesi biranın etkisiyle rahatlamış. "Eğer sana bakarsam, duygularımı yakalayabilirim. Ve bu ikimizin de yapması gereken son şey."

"Tatlım, zaten bana karşı bir sürü şey hissediyorsun. Sadece olumsuz türden. Seni ıslatalım ve bakalım benim hakkımdaki düşüncelerini değiştirebilecek miyim?"

"Zaten ," diye fısıldıyor kulağımın kabuğuna doğru. "Ne? Benim hakkımdaki fikrini mi değiştirdin?"

"Hayır," diye başını sallıyor. "Beni zaten ıslattın."

"Siktir," diye homurdanıyorum, kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi ve kot pantolonunun kemerindeki düğmeye uzanıp onu kendime çekiyorum. "Bunu kaldırabileceğimi sanmıyorum."

Böylesine önemli bir konuda sözünüze ihtiyacım var. Sizi daha ileri götürmeden önce ne durumda olduğunuzu kendim görmeliyim."

İnliyor, zor nefes alıyor.

"Temizim ve prezervatifim var," diyorum, kot pantolonunun fermuarı ısrarım karşısında hırlarken ona dikkatle bakıyorum. Red'in önerisi karşısında taşaklarımın kalkmasını engellemek için konsantre olmak zorundayım. Doğru ya da yanlış, o benim nihai fantezim.

"Ben de temizim," diye yanıtlıyor, parmaklarım dantelli iç çamaşırının üstünü okşarken nefesini tutarak. "Ve doğum kontrol hapı kullanıyorum. Yani, sarılı ya da çiğ benim için sorun değil."

"Ham o zaman," diye homurdanıyorum. "O kaygan amcığını sikerken aramızda hiçbir şey olmasını istemiyorum." Son sözümle külotunun içine dalıyorum, parmaklarım onun sıcak, kaygan davetine hayran kalıyor. "Umarım bunun bir kerelik bir anlaşmadan daha fazlası olacağını biliyorsundur."

Kesin bir ifadeyle başını sallar. "Evet, Ronald, seni istiyorum ve bir kez bile *yetmeyecek*." Ben öne doğru eğilip pürüzsüz, solgun boğazını ağzı açık öpücüklere boğarken Red başını geriye atıp parmaklarıma teslim oluyor.

Nefes alıp verirken, "Peki ya yaralı elin ne olacak? Onu incitmeni istemiyorum. Buz koyman gerekiyordu."

"Bırak da bu konuda ben endişeleneyim, kızım. Konsantre olmanı istediğim tek şey yolculuğun tadını çıkarmak."

Chapter Nine

ROWDY

"B Peki ya Billy öğrenirse? Ya da ailem ve ailem?"
Boynunun kıvrımına doğru gülüyorum, dilimle kaydırıyorum ve bağımlılık yapan lezzetinin ve ipeksi hissinin tadını çıkarıyorum.
"Kahretsin, Billy. Lanet olsun,

Bizi en gönderen oydu. Peki ya ailen? Haberleri izliyorlar ve internette geziniyorlar, Red. Er ya da geç nişanlandığımızı öğrenecekler, dünyanın geri kalanı gibi. Nişanlı olmak bir sürü sikişmek demek. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, ailen bize asla aynı gözle bakmayacak. Bunu yapsak da yapmasak da."

Başparmağımla memesinin etrafında döndüğümde nefesi kesiliyor. "Bunu yapmayı nereden öğrendin?" diye soruyor nefes nefese. Şaşırmış sesine ve irkilmiş yüz ifadesine kıkırdıyorum.

"Bilmediğiniz sürü gizli yeteneğim var."

Klitorisini yavaşça ve kasıtlı olarak ovarken inliyor ve başını geriye doğru eğiyor, ben hızlandıkça hızlanıyor ve mücevher tonlu gözlerinde açgözlü bir ihtiyaç uyandırıyor. "Sikine çok ihtiyacım var Ron. Sana hemen şimdi binmem gerek."

Kafasındaki şapkayla söylediği bu sözler beni uçurmaya hazırlıyor. Sikim onun içine girmeyi o kadar çok istiyor ki, lanet olası bir darbe yapmaya hazır. Ama onun zevki her zaman benimkinden önce gelecek.

"Hayır," diyorum acı içinde kendimi tutarak. "Hayır mı?"

"Eninde sonunda oraya varacağız, Red. Ama önce seni boşaltmam gerek... en azından birkaç kez."

Başını sallayarak gülüyor. "Sana iyi şanslar. Ben frijitim. Kocamla boşanmamızın nedenlerinden biri de bu."

"Frijit mi?" Boğazımın derinliklerinde kıkırdıyorum. "Kukunuz damlıyor ve dokunuşuma tepki mi veriyorsunuz? Hayır hanımefendi, frijit değilsiniz. Sadece bir kovboy tarafından hiç doğru düzgün sikilmediniz."

Duruyor, gözlerini dikmiş bana bakıyor, ben de göz kırpıyorum, birkaç dakika önce içine soktuğum parmaklarımı dudaklarıma götürüp yalayarak temizliyorum. "Siktir, tadın çok tatlı..."

"Tatlı, ne gibi?" Sesi titriyor.

"Tatlı, yeni favori aromam gibi," diye cevap veriyorum orantısız bir sırıtışla. "Ama benden nefret ediyorsun," diye hatırlatıyor. "Ben de senden nefret ediyorum."

"Şimdi düşünmenin sırası değil. Bunun için daha sonra bolca vaktimiz olacak."

Kalçalarını tekrar sıkıp sertçe içine girerken "Ne zamanı?" diye soruyor.

"Teslim ol."

Kızıl saçlı donup kalıyor, gözleri kısılıyor. "Teslim olmak mı? Cesedimi çiğnemenen."

Kıkırdıyorum, kalçalarımı güçlü bir şekilde kasıklarına doğru itiyorum. "Bunu söyleyeceğini tahmin etmiştim. Konuşmayı bırakıp daha zevkli şeylere odaklanmaya ne dersin?"

"Bütün gece aklına gelen en iyi fikir bu Rowdy," diye gülümsüyor Red, elini kalçasının üst kısmıyla sikimin arasına sokmak için hafifçe geri çekiliyor.

Yumuşak parmaklarının sert uzunluğumun dış hatlarını çizdiğini hissetmek, omurgamı yalayıp geçen arzu alevleri gönderiyor. Ama bu aşk ve nefret oyununda benim zevkim sonuncu. "Yere uzan, Red. Ağzımda daha fazla tadına ihtiyacım var."

Tekrar donup kalıyor, yüzünde şaşkınlık ifadesi belirirken gözleri beni delip geçiyor. "Peki ya sen?"

"Oh, benimkini alacağım. Bunun için endişelenme, Red." Başımı sallıyorum, yüzündeki ifadenin arzuyla yoğunlaşmasını izlerken ağzımın kenarları hafifçe yukarı kalkıyor. "Yere uzan ve sana frijit olmadığınızı göstermeme izin ver."

Yüksek sesle yutkunuyor, beklenti yüzünü aydınlatıyor ve kucağımdan kalkıp yanımızdaki yere soru dolu gözlerle bakarken hareketlerini canlandırıyor. "Bu halinin üzerine mi uzanayım?"

"Ya da tercih edersen kanepede. Her iki durumda da, am dudaklarının ağzımda olmasını ve dilimin amının derinliklerine gömülmesini istiyorum."

"Rowdy," diye inliyor usulca, şapkamı kanepeye fırlatıp yere uzanıyor. "Böyle bir ağza nasıl sahip oldun?"

"Yarısını bile bilmiyorsun," diye cevap veriyorum, bükülmüş bacaklarının arasında diz çökmüş bir pozisyona geçiyorum. Ellerim agresif bir şekilde yerle kıcı arasına giriyor, yanaklarını sıkıca kavırıyor ve parmaklarımı kot pantolonunun bel bandına sokup kalçalarından ve uyluklarından akıcı bir şekilde çekerek dizlerinin üzerinde durduruyorum. Elimdeki zonklama itiraz ediyor ama acı umurumda bile değil.

Hiperventilasyon geçiren bir kadın gibi ses çıkaran Red, bacaklarını havada düzeltiyor ve ben de kot pantolonunu uzun, zarif gövdesinden çekip yana atarak işi bitiriyorum. Sonra aynı şeyi dantelli lavanta rengi G- string'i için de yapıyorum, bacaklarını iki yanımda geriye doğru bükerken kırmızı üçgene hayranlıkla bakıyorum.

Lesley'e olan hislerimi dizginlemekte zorlanarak tereddüt ediyorum. Nefes kesici, dudak uçuklatan bir kadın. Onun kendini bana vermeye hazır olduğunu görmek en derin fantezilerimin ve en karanlık arzularımın doruk noktası. Ama bu anı kelimelerle mahvetmeyi reddediyorum. Bunun yerine, aptal duygularımı ve ona söylemek istediğim her şeyi bastırıyorum. Ne de olsa bunun bir nefret sikişi olması gerekiyordu. Şimdiden fena halde başarısız oluyorum.

Ellerimi dizlerine götürüp iç bacaklarına yavaşça kaydırıyorum, acele etmeden ve bacaklarını açarken ipeksi etinin her santimini takdir ederek. Parmak uçlarımın üzerinde yerlerde tüylerin diken diken oluşunu izliyor, tüy kadar hafif dokunuşumla nasıl titrediğinin tadını çıkarıyorum. Ama ben bunun için çok uzun zamandır bekleyen açgözlü bir piçim. Onun amını ağzıma almaya havadan daha çok ihtiyacım var.

Sağ elim kızıl saçlarının arasına giriyor, işaret parmağımla başparmağım arasında onun tahrik edici parlak dudaklarını aralıyor ve zaten kızarmış olan klitorisinin bana bakmasını sağlıyor. Başımı eğip bir iniltiyle onu ağzıma alıyorum, misk kokusu ve keskin tadıyla ilgili her şeyin tadını çıkarıyorum. Dilim kaygan amcığının üzerinde kayıyor, o küçük çığlıklar atarken incisini döndürüyor ve emiyor. Teslim olsun ya da olmasın, Red'den her şeyi talep ediyorum. Hiçbir şey geri kalmasın.

Ona tadının ne kadar harika olduğunu söylemek istiyorum. Amının ne kadar muhteşem görüldüğünü. Hiç tatmin olmadan onu saatlerce yiyebileceğimi. Bunun yerine, ağzımı kapalı tutuyorum ve başımı eğiyorum, duyguları ifade ediyorum

Dilimin her bir kıvrımı ve bükülüşüyle onu söze dökemiyorum. Kalçaları bana doğru sallanıyor, daha fazlasını talep ediyor. Hangi beyinsiz bu kadına frijit diyebilir ki? Neredeyse ballı amını yüzüme sürüyor ve ben buna bayılıyorum.

Morarmış sol elim onun tatlı kalçalarında ve yuvarlak kıkında dolaştıktan sonra sıcak, ipeksi, damlayan girişini arıyor. Bir parmağımı içine soktuğumda daha davetkâr olamazdı, zaten duvarlarındaki dalgalanmayı hissediyordum. Parmağımı kıvrık bir hareketle kendime doğru geri çekiyorum, amının ön tarafına yakın pürüzlü bölgeyi uyarıyorum ve onu acımasızca dillemeye devam ederken nefes nefese kalmasına neden oluyorum.

"Oh," diye inliyor ve başını geriye atıyor. "Bana ne yapıyorsun?"

Kalbim onun sorusuyla ısınıyor ve genişliyor. Kavgayı ve nefreti geride bırakabilseydik ona her gece yapmak istediğim şeyi. Yine de bu onun ve benim için büyük bir uyarı.

Şişmiş gül goncasını artan bir basınçla yalayarak, parmağımı şehvetli bir şekilde su dolu kanalına sokup çıkarıyorum, sıcak suları elimin arkasını kaplayana ve avucumdan aşağı damlayana kadar onu okşuyorum. Sikim zonkluyor, açgözlü bir şekilde serbest kalmak için yalvarıyor.

Ama tek umursadığım bu kızıl saçlı cadalozun adımı haykırmasını sağlamak. Onu emiyorum ve , parmağımın hızını artırıyorum ve duvarları etrafımda şişip beni sıkıca kavrariken uyarılmasının daha da kayganlaştığını hissediyorum.

Sikimi ona batırma ve beni bu şekilde tuttuğunu hissetme düşüncesi beni uçuruma götürüyor ve bir iniltiyle pantolonumun içine boşalıyorum. Muhtemelen bunu yoldan çıkarmak daha iyi, böylece onu daha sonra aldığım, aşırı heyecanlanmış horozum yerine onun amı hızı belirleyebilir.

Red boğuk inlemelerimin nedenini anladıysa da bir şey söylemiyor. Dilimi sağ el parmaklarımla değiştirip, sol el işaret ve orta parmaklarım kaygan, spazmlı ıslaklığına girip çıkarken, seksi, duygusal sesler eşliğinde onu acımasız bir hızla ovarken kalçaları yüzüme doğru eğiliyor. Çığlıklar atıyor, yüksek perdeden ve filtresiz, elime sertçe geliyor.

Pantolonunu indirip inlerken yüzünü zevk dalgaları kaplıyor ve amcığı açgözlülükle parmaklarımı kavrayıp emiyor. Onu sikimle doldurmak ve açgözlü kanalının dölümü hüpürdeterek ve beni sertçe sıkarak tadını çıkarmak için sabırsızlanıyorum.

Red yerde bir yığın halinde yatıyor, zor nefes alıyor ve terliyor. Yüzü mutluluk saçıyor, kocaman, rahat bir gülümseme yüzünü aydınlatıyor. Onu en son ne zaman bu kadar doğal ve güzel, tüm endişe ve kaygılardan arınmış, kalkanlarını indirmiş halde gördüğümü hatırlamıyorum. Bir an için, "Bu kadını sevebilirim" diye düşünüyorum.

Ama bir an sonra, kalkanlar sert dış kaplamayla birlikte tekrar yerine oturur ve o, "Bunu yaptığina inanamıyorum. Bunu yapmana izin verdiğime inanamıyorum. Aman Tanrım, Rowdy, biz ne yaptık?"

"Meşgul insanlar ne yapar?"

Bağdaş kurarak oturur, kot pantolonunu kapar ve kucağına atar.

Omuz silkiyorum, gülüyorum. "Benden istediğin kadar saklan Red, ama bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Artık benim nişanlımsın ve bu küçük oyunu oynayabilmemiz için ikimizin de oyuna dahil olması gerekiyor çünkü senin hakkında kardeşinin anlamadığı bir şey biliyorum. Berbat bir yalancısın. Yani, bunu ya düzgün yapacağız ya da hiç yapmayacağız. Böylece odaya girdiğimde yanaklarındaki o allığı hak etmiş olacağım."

Chapter Ten

RED

Rowdy ayağa fırladı ve kalbim durdu. Beni oturma odasının zemininde boşalttıktan sonra mı gidiyor? Hayatım boşalmadığım kadar sert mi? Gözlerim dönüyor, ona paniklemiş bir bakış fırlatıyorum.

"Merak etme," diye mırıldanıyor alçak sesle. "Geri geleceğim, Red. Ne de olsa benim evimdesin. Sana olan ihtiyacım beni daha iyi bir hale getirdi. Ama bu iyi bir şey çünkü artık daha yavaş ilerleyebiliriz. Seninle istediğim gibi."

"Yani pantolonunun içine mi boşaldın?" Soruyorum, sesim yükseliyor.

"Lanet olsun! Sakın benimle dalga geçmeye kalkma," diye alçak sesle uyarıyor Rowdy.

Tonlar. "Ya da bir daha bu konuyu açmam. Çenemi kapalı tutmam için bana nasıl söz verdirdiğini hatırlıyor musun? Aynı şey senin için de geçerli."

Başımı sallıyorum, ne diyeceğimi bilemiyorum.

Çene kasları esniyor. "Bunu çok uzun zamandır istiyordum, hepsi bu..." Rowdy botlarına bakarak yüzünü buruşturuyor. "Lanet olsun, artık konuşmayı kesmeliyim." Omuzlarını kamburlaştırarak karanlık koridorda ilerliyor ve gözden kayboluyor.

Onu takip ederek ayağa kalkıyorum, külotumu ve kot pantolonumu değiştiriyorum. Bacaklarım titriyor ve en rahatlama coşku beni hâlâ etkisi altında tutuyor. Aklım başımdan gitti, şaşkına döndüm, dehşete kapıldım, daha fazlası için aç kaldım. Duygularımı ölçmeye başlayamıyorum.

Ve birkaç dakika önce ağzından dökülen o sözler: *Bunu çok uzun zamandır istiyordum...* O beni ne zamandır istiyordu?

Gitmeliyim. Anahtarlarımı alıp gitmeliyim. Ama araba kullanamayacak kadar sarhoşum ve kaçamayacak kadar tahrik olmuş durumdayım. Bundan da öte, Rowdy ve benim etrafımda dönen garip olasılıklar beni fazlasıyla ilgilendiriyor. Beni bir bütün olarak hissettiriyor.

hiçbir erkeğin yapamadığı şekilde. İçimde uyandırdığı dehşet verici, nefis duyguları başka nasıl tarif edebilirim bilmiyorum.

Otururken derin bir nefes alıyorum, Rowdy'yle bunu onun halısının üzerinde yaptığımıza hâlâ inanamıyorum. Daha da şok edici olanı, daha fazlasını istiyorum. Ondan çok daha fazlasını. Dakikalar geçtikçe ve o geri dönmedikçe, koridorda peşinden gitmeye karar veriyorum, sonunda koridorun sonundaki bir kapıya yerleşiyorum.

Kapıyı hafifçe vurup bekliyorum. Birkaç dakika sonra, kapıyı tekrar çalmak için elimi kaldırdığımda yerde yumuşak bir tıkırtı duyuyorum. Rowdy kapıyı açıyor, kolunu kapının pervazına dayıyor ve bana uzun uzun bakıyor, kaşları çatılmış. Üzerinde seksi ve kaslı vücuduna tam oturan bir çift gri boxer külottan başka bir şey yok ve simsiyah saçları duştan ıslanmış. Nem ve erkeksi sabun kokusu beni sarıyor ve odasına davet ediyor.

Hiç tereddüt etmeden kollarımı boynuna doluyorum ve parmak uçlarıma uzanıp onu öpüyorum. Ancak o zaman tüm bunları geriye doğru yaptığımızı fark ediyorum-öpüşmeden önce başla başlıyoruz.

Dudaklarım onun sıcak, yumuşak dudaklarında erirken nedenini hemen anlıyorum. Bunu uzun süre devam ettirsem, onun için bir şeyler hissetmeye başlayacağım... her şeyi mahvedecek sorunlu şeyler. Derinden hırlıyor, titreşimler göğsünde ve vücudumda lezzetli dalgalar halinde yankılanıyor.

İç çekerek dudaklarımı aralıyorum ve dili ağzıma giriyor, ruhumu sarsan bir güçle ayaklarımı yerden kesmekle tehdit ediyor. Neyse ki kollarını sıkıca etrafıma doluyor ve beni göğsüne yaslayarak sabitliyor.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum ona hayatımda ilk kez. "Aramızda ne olursa olsun tamamen, yüzde yüz sağduyulu olacağım. Ama sana ihtiyacım var Rowdy, hem de hiçbir erkeğe olmadığım kadar."

Parmaklarını saçlarımda gezdirirken kalbi göğsüme çarpıyor, boynumdan ve omuzlarımdan aşağı mantık öldüren ürpertiler gönderiyor. Bana ne yaptığını bilmiyorum ama dokunduğu her yer zonkluyor ve yanıyor, daha fazlasını talep ediyor.

Beni geriye doğru yürüterek, her bir parça giysimi çıkarıyor. Önce kazağımı, altındaki dantelli lavanta sütyenimi takdir etmek için durdu, elleri yukarı çıkarken, başparmakları ve avuç içleriyle göğüslerime ve meme uçlarıma masaj yaptı ve yoğunurdu. Aynı anda dekoltemi yavaşça okşuyor,

Şehvetli öpücükleri ve dilinin dokunuşları beni ürpertiyor, beklentim boğazımda düğümleniyor.

Birkaç adım daha geri çekilerek sütyenimi tek eliyle çözüyor. Göğüslerime şehvetli bir coşkuyla saldırırken sütyen aramızda yere düşüyor. Dili bir meme ucunu döndürüp emerken, parmakları ben nefes nefese kalıp inleyene ve daha fazlası için yalvarana kadar diğerini çimdikleyip okşuyor. Elleri kotumun düğmelerini tekrar açıp fermuarı dişleriyle şakacı bir şekilde onları kemiriyor. Titreyen bedenimi ustalıklı uyandırması karşısında tüm vücudum titriyor, elektrikli bir beklentiyle tutuşuyorum.

"Giysilerinizden birini çıkardığımda, tekrar giymeden önce izin istemeniz gerekir. Anladın mı beni? Özellikle de bir şeyin ortasındaiken. Aksi takdirde soyunmak için tüm zamanımızı boşa harcamış oluruz ve benim zamanımı harcayacak çok daha iyi işlerim var."

"Ne gibi?" Nefes nefese fısıldıyorum.

"O amcığı döllerimle doldurmak, başlangıç için."

İnliyorum, sözleri eritirken kızlık organlarım eriyor ve külotum daha da kayganlaşıp ıslanıyor. Kahretsin, bana ne yapacağımı söylemesine bayılıyorum. Milyon yıl geçse de bunu asla tahmin edemezdin. İri, sert elleri kotumun içine kayıyor, çıplak kık yanaklarımı tutup sıkıyor.

"Sana güzel bir kığın olduğunu söylemiş , Red?"

"Hayır," diye nefes alıyorum, tenim parlıyor.

"Evet, öyle. Bu göğüslerin ve bu kığın her yerinde benim, benim, benim yazıyor," diyor Rowdy huysuzca, ağzımı tekrar talep ediyor ve alt yarımı kendisine doğru çekiyor, böylece horozu karnıma giriyor.

"Bu kadar açık saçık konuştuğundan haberim yoktu," diye itiraf ediyorum, beni birkaç adım daha geri götürüp çizme kesim kot pantolonumu kalçalarımın üzerinden aşağı iterek halı kaplı zemine dökülmesini sağlıyor. G-string'imle takip ediyor ve ıslak dantel parçasını ayak bileklerime doğru dalgalandırıyor.

"Benim hakkımda bilmediğin çok şey var," diye tekrarlıyor.

Beni zahmetsizce yerden kaldırıyor, kıyafetlerimin üzerinden geçerek soğuk duvara yaslıyor. Titriyorum, tüylerim diken diken oluyor. "Sorun ne?" diye soruyor.

"Sadece biraz üşüdüm."

"Merak etme. Seni tekrar ısıtmaya niyetliyim. İçten dışa," diye söz veriyor derin göğüslü bir gürlemeyle. Elleri yukarı kalkıyor, her ikisini de kavıyor

ve kollarımı duvara yaslariken parmaklarını birbirine geçiriyor. "Daha önce hoşlanmadığın teslimiyetle ilgili kısmı hatırlıyor musun?"

"Evet," diye inliyorum.

Dizini bacaklarımın arasına sokup onları birbirinden ayırıyor. "Teslimiyetin nasıl ödüllendirildiğini burada öğreneceksin."

Nefesimi sertçe veriyorum, bu kelimeyle içimde öfke kabarıyor. Kollarımı geriyorum, ona vurmak ve patronun kim olduğunu söylemek için ellerimi serbest bırakmaya çalışıyorum ama vücudunun üst kısmını bir santim bile kıpırdatamıyorum. Rowdy yaramazca gülümsüyor, dudaklarımı tekrar yakalamak için eğiliyor, beni çok sert öpüyor ve beni duvara çok sıkı bastırıyor. Sonunda hafifçe geriye yaslandığında nefes nefese kalıyorum ve hemen dudaklarımı kaçıyorum.

"Kimseye teslim olmam," diyorum başımı sallayarak. Ama öfkem, içimde kaynayan arzuyu ince bir şekilde örtüyor.

"Yapacaksın ve bundan zevk alacaksın," diye meydan okuyor, elini yanağını avuçlamak için yukarı kaydırmadan önce boynumu sahiplenici bir şekilde kavıyor. "Çünkü hayatın önüne çıkardığı her acıyı sikip atacağım, yerine zihni uyuşturan bir coşku koyacağım."

"Mümkün değil."

"Olmayabilir. Ama deneyen adam ben olacağım." Geri adım atıp aramıza ince bir soğuk hava şeridi koyarken sesi çiğ geliyor. Bu ayrılıktan nefret ediyorum, hemen aradaki mesafeyi kapatıyorum ve kollarımı sahiplenici bir şekilde ona dolayarak onu içime doğru çekiyorum.

"Ne olacak Lesley? Ben mi yoksa bağımsızlığın mı?"

Ağzım açık kalıyor, gözlerim yüzünü arıyor. *Bu adam ciddi mi?*

"Sen... Yani, benim bağımsız-. Bekle, ikisine de sahip olamaz mıyım?"

"Tabii ki. Ama yalnız kaldığımızda değil, Red. Seni istiyorum. Her santimini. Her parçanı. İyi, kötü, çirkin. Her şeyini... Bu da ikimizin de tamamen teslim olmasını gerektiriyor." Elini saçlarımda gezdiriyor, yaklaşıyor ve alnını alnıma bastırıyor. "Böyle birlikteyken sen benim her şeyimsin... tüm dünyamsın. Ve ben de senden aynısını istiyorum. Yoksa burada, şu anda dururuz... *sonsuza dek.*"

"İkimiz de bunun imkânsız olduğunu biliyoruz," diyorum umutsuzca bebek mavilerini arayarak.

"Güzel," diye cevap veriyor ve beni kaldırıp duvara yaslıyor. Bacaklarım içgüdüsel olarak onun beline sarılıyor ve kalbim göğsümde çarpıyor

Boştaki eliyle aşağı uzandığını, külotunu bacaklarının üzerinden çekerek yere düştüğünü hissediyorum.

Gözlerimin içine bakarken büyük, sert elleri kıcımlı sıkıyor. "Bunu yaparken bana bakmak istediğinden emin olmadığını söylediğini biliyorum..." Duraklıyor, başını yana eğiyor.

Alt dudakımı ısıırıyorum, kızarıyorum.

"Ama burada bana itaat edeceksin. Anladın mı?"

Başımı sallıyorum, nabzım hızla atıyor ve amım ihtiyaçla zonkluyor. İç uyuğuma sıkıca bastırdığı o kaya gibi sert çubuk için bana neredeyse her şeyi yaptırabilirdi.

"Bütün zaman boyunca bana bakacaksın. Böylece seninle kimin seviştiğine dair kafanda hiçbir şüphe kalmayacak."

Sözleri bana çarpıyor ve ağzı tekrar benimkini yakalamadan önce nefesimi zar zor yakalıyorum, dili yeni keşfedilmiş bir vahşilikle içime giriyor. Kollarıyla leğen kemiğime açı vererek yavaşça dar, ıslak kanalıma giriyor, amımla alay ediyor ve acele etmiyor, dudaklarıma karşı iç çekerken vücudundaki her kas dalgalanıyor.

"Kukun çok harika hissettiriyor," diye fısıldıyor. "Tüm nefretine ve onca yıllık boş özlemine değer."

Nefreti anlıyorum ama 'yıllarca süren boş özlem'? "Ne demek istiyorsun?" Nefes nefese idare ediyorum.

Kovboy durdu ve beni duvara doğru sıkıca bastırdı. Yanağımı avuçlayarak, bakışlarımı ateşli bir şiddetle tutuyor ve itiraf ediyor: "Seni istemediğim bir zamanı hatırlamıyorum Lesley. İstemenin gerçekte ne olduğunu bilmeden önce bile."

Gözlerimin arkası yanıyor ve sözleri beni tutkuyla sarıyor. Arzuyla nefes nefese, kollarımı sahiplenici bir şekilde boynuna doluyor, ağzını talep ediyor ve diliyle çiftleşiyorum.

Kalçalarımı tutarak içime daha derinden dalıyor, tekrar kabzasına kadar gömülmeden önce çubuğunun ucu dudaklarımı öpene kadar geri kayıyor. Vücudum onun kalın, zonklayan ihtiyacının her santimini açıklıkla yutuyor, pelvisinin her şehvetli sarsıntısıyla daha yükseğe tırmanıyor. Hızı artıyor ve sağ eli tokatlayan bedenlerimizin arasından kayıyor, şişmiş klitorisimi buluyor ve usta başparmağıyla daireler çiziyor.

Sıcak nefesi yüzümü örterken zevkten gözlerim yuvalarından fırlıyor. Ritmi talepkâr ve cezalandırıcı bir hal alıyor, amımın onun uzunluğunu sıkarken titremesiyle eşleşiyor.

"Bana bak," diye emrediyor dişlerini gıcırdatarak, dizlerini büküyor ve açısını hafifçe değiştiriyor, böylece çubuğunu yukarı doğru her itişinde sikinin başı G noktama sürtünüyor. Serbest eli belimi sahiplenici bir şekilde sıkıyor, kalçamı kıskançlıkla kavırıyor ve diğer parmakları incimi acımasızca ovarken beni ona doğru çarpıyor.

Onun etrafında çözülürken vücudum titriyor ve sarsılıyor, orgazmımla aklımı kaçıracak horozunu sağıyorum. Benden aldığı zevkin her damlasını tekrar tekrar içime akıtıyor, hatta yankılanan bir iniltiyle boşaldıktan sonra bile, sıcak döl ipleri amımı sular altında bırakırken içime tamamen uzanıyor. Tırnaklarımı onun kaslı sırtına geçirerek, "Rowdy, evet!" diye bağıyorum. Beni sahiplenerek terli göğsüne bastırıyor, hâlâ sıcak dalgalar halinde içime atıyor ve kulağımın kabuğuna doğru sertçe nefes alıyor.

"Siktir," diye fısıldıyor, sesi çiğ. Yüzünü hafifçe geriye çekerek beni inceliyor. "Bu sana sahte geldi mi?"

"Hayır," diye nefes nefese kaldım, hâlâ nefesimi tutmaya çalışıyordum. "Hiçbir şey sahte değildi."

Chapter Eleven

RED

Rowdy duvardan uzaklaşıyor, yatağa doğru ilerlerken beni kollarının arasına alıyor. Ayaklarımı yumuşak, kalın halıya yavaşça indiriyor, siki içimden kayarak çıkıyor ve odanın soğuk havası terli vücuduma çarpıyor.

Et. Anında ona muhtaç hissediyorum.

Açgözlü arzuma rağmen, temizlenmek için banyoya gidiyorum ve gözlerim fal taşı gibi açılmış bir şekilde aynadaki kadına bakıyorum. Çıplak ve ısıltılı, yanaklarında güller açmış, saklamadığı gülümsemesiyle onu zar zor tanıyorum. Ama mutlu görünüyor, gülünç bir şekilde göz kamaştırıcı, kendinden geçmiş bir şekilde mutlu ve onu daha fazla görmek istiyorum.

Yatak odasına tekrar girdiğimde Rowdy yatağın yanında durmuş beni bekliyor, çıplak, kaslı bir mükemmellik sütunu. Gözlerinden sıcaklık ve şefkat fişkırıyor, yüzünde boğazımı özlemle sıkkan tembel bir sırıtış var. *Bu adama hiç doyamayacak mıyım?* Beyaz kaz tüyü yorganı ve fildişi çarşafları geri çekerek beni yatağına davet ediyor, arkama tırmanıyor ve kollarını etrafıma sarıyor.

Beni kucaklayıp çenesini başımın üstüne koyduğunda oda sessizliğe gömülüyor. "Kararın nedir, Red? İp atladığım ve ata bindiğim kadar iyi sevişiyor muyum?"

Gülüyorum, elini ağzıma götürüyorum ve parmak uçlarını teker teker şefkatle öpüyorum. "Her şey yolundaydı."

"Sadece iyi misin?" diye soruyor, sesi alay etmeye devam edemeyeceğim kadar çiğ.

Katıksız dürüstlük zamanı. "Bunun kafana girmesine izin verme kovboy. Ama bu hayatımın en iyi seksiydi."

"Tanrıya şükür," diyor muhteşem, derin göğüslü bir kahkaha atarak. "Çünkü bu benim en iyi seksimdi. Uzun bir atışla. Kalbimi parçaladın

bu 'tamam' ifadesiyle."

Oh, Tanrım. Bu tam olarak yapmak istemediğim şey... kalpler hakkında konuşmaya başlamak.

İşleri hafif tutmaya çalışarak ekliyorum, "Şimdi, senin kement atma ve biniciliğinle karşılaştırıldığında nasıl? Bu haksız bir soru çünkü sen dünyanın en iyi takım kementçilerinden birisin."

"Ateş et, Red. Bana yalan söylemek zorunda değilsin. Benim rodeoculuğuma hiç ilgi göstermediğini biliyorum."

"Bunu nereden biliyorsun?" Omzumun üzerinden ona bakarak karşılık veriyorum. "Fırsat buldukça televizyonda senin etkinliklerini izledim. Ta ki sen o varil yarışçısı kaltakla birlikte olana kadar... Adı neydi onun?"

"Crystal'ı mı kastediyorsun?"

"Evet, o," diye onaylıyorum mutsuz bir baş sallamasıyla. "Alınma ama ikinizin kamera karşısında sakso çekmesini izlemeye dayanamıyorum..."

"Kulağa kıskançlık gibi geliyor Red," diyor, göğüslerimi avuçluyor ve ben zevkten titreyene kadar kulağımı yalayıp ısıyor.

"Belki."

"Ben de senin aptal eski sevgilin için böyle hissediyordum. O senin için asla yeterince iyi değildi. Hem de hiç. O orospu çocuğundan bahsetmişken, daha önce oturma odasında söylediğin bir şey hâlâ kafamı karıştırıyor." Elleri meme uçlarımı ve göğüslerimi yoğurmaya ve oynamaya devam ediyor, konsantre olmamı imkânsız hale getiriyor.

"Ne?" Gıcırđıyorum.

Elleri durdu. "Kartın kötü niyetli olduğunu söylediğinde. Neden umursuyorsun ki?"

"Benimle evlenmekten kurtulduğu için onu tebrik ettiniz.

Bunun nasıl kötü niyetli ve incitici olmadığını söyler misiniz?"

Boğazını temizleyerek karanlık bir sesle, "Bazen olayları nasıl bu kadar çarpıttığını merak ediyorum. Benden nefret etmene şaşmamalı. Red, doğru seçimi yaptığı ve New York'a gelip sana basındaki davranışları ve saygısızlığı yüzünden ağzını burnunu kırmamdan kurtulduğu için onu tebrik ediyordum. Onu ziyaret edeceğimden hiç bahsetmedi mi?"

"Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok..."

"Karışmamam gerektiğini biliyorum ama boşanmanız kamuoyunda çok konuşuldu ve herkes onun sadakatsizliklerini biliyordu. Bu affedilemezdi, Red. Bu yüzden, yedi aydan biraz fazla bir süre önce ona kişisel bir ziyarette bulundum.

New York'ta ona üç seçenek sundum: Başka kadınlarla yatmayı bırakıp seninle barışmak, boşanmayı tamamlayıp parayı ve zamanını boşa harcamaktan vazgeçmek ya da yüzünün yeniden düzenlenmesinden daha fazlasına hazırlanmak."

"Bunu yaptığına inanamıyorum," diye kekeliyorum, gözlerimin arkası yanıyor. "Şimdi düşününce, Roger'ın New York'taki taşralı arkadaşlarımdan biriyle görüştüğünden alaycı bir şekilde bahsettiğini hatırlıyorum. Ama o kişinin sen olduğunu hiç söylemedi. Yine de o olaydan sonra beni çabucak boşadı."

"Çünkü ben oynamıyordum," diye homurdanır kovboy. "Umarım beni affedebilirsin. İnsanların işinize karışmasından nefret ettiğinizi biliyorum ama buna daha fazla katlanamazdım. Kimse benim kızımı incitemez. İster kız kardeşim, ister arkadaşım, ister tamamen bir yabancı, ister düşmanım, ister sevgilim gibi davran. Sen her zaman benim kızım olacaksın ve eğer bu konuda söz hakkım olursa kimsenin seni incitmesine izin vermeyeceğim."

"Seni hak etmiyorum," diye fısıldıyorum. "Benim gibi biri için fazla iyisin."

"Bu doğru değil Lesley. Hem de hiç. Ama dürüst olmak gerekirse, yıllar içinde bir şey beni hayal kırıklığına uğrattı ve bunu içimden atmam gerekiyor."

Sözleri beni önseziyle dolduruyor. "Belki de bunu başka bir geceye saklamalıyız. Kafamız güzel, çıplağız ve çılgınca seks yapmaktan bitap düşmüş durumdayız. Derin bir sohbet için uygun bir zaman değil."

"Şansım varken bunu söylemek zorundayım. New York'a geri dönüp beni ve aileni tekrar unutmadan önce."

"Neden böyle bir şey söyledin?"

"Çünkü yaptığınız şey bu. Ailene sor. Kardeşine sor. Bu lanet kasabadaki herkese sor. Büyük şehir hayallerinin peşinden koşmak için hepimize sırtını döndün, hiçbirimizi ikinci kez düşünmedin."

"Bu doğru değil," diye karşı çıkıyorum, yanaklarım kızarıyor.

"Billy'yle beni ara sıra ESPN'de izledin demek. Bizi canlı izlemeniz için size kaç davetiye gönderdim? Kazandıklarımızı seninle paylaşmak istedik... PRCA Şampiyonluğumuzu. Partiler çok kalabalıktı ve orada olmanı istedim. Ama hiç gelmediniz. Bir kere bile gelmedin. Bize gelmeyeceğini bile söylemedin. Sanki o davetlerin senin için hiçbir anlamı yokmuş gibi."

Kaşlarımı çatarak başımı sallıyorum. "Sanki defilelerimden birine gelecekmışsin gibi..."

"Hiç sormadın," diyor sessizce.

"Madem bu kadar kötü bir insanım, neden şimdi benimle bir şeyler yapmak istiyorsun?" İhtiyacım olan son şey, hala aktif olarak becerdiğim birinden suçluluk duygusu almak.

"Bana nasıl böyle bir şey sorabilirsin? Bazen yabancıymışız gibi davranıyorsun. Anlamıyorum."

"Daha çok düşman gibi. Ve size hatırlatmak isterim ki, bu bir nefret sevişmesi olarak başladı... *kendi deyiminizle*, sevişme değil. Olaydan sonra suyu bulandırmaya çalışman hiç adil değil."

"O zaman Jameson & Cash'in yarı sahibi olmana rağmen yine kaçmayı planlıyorsun... ve bu geceye rağmen. Ben de öyle düşünmüştüm," diyor sesine sert bir ton katarak.

"Belki de artık gitmeliyim... Aramızdaki şeyler daha da garipleşmeden," diyorum yataktan kalkmaya çalışarak. Ama o beni değerli bir mücevher gibi tutuyor.

"Hayır, bu gece tamamen benimsin. Ne olursa olsun. Konuşmayı ve düşünmeyi bırakacağım... Sadece..."

Emin olamıyorum, bilmek istiyorum, merak beni ele geçiriyor. "Sadece ne?"

"Söyleyeceklerim hoşunuza gitmeyecek..."

"O zaman söyleme," diye şefkatle azarlıyorum, kollarında dönüp onu öpüyorum.

Parmaklarımı onun kalın, siyah saçlarına doluyor, iri, deniz mavisi gözlerinin ve tıraşsız yanaklarının tadını çıkarıyorum. "Ama-"

"Hayır." Onu tekrar öpüyorum, dudaklarım onunkilerin üzerinde geziniyor. "Konuşmamıza gerek yok." Sakallı yanağını okşuyorum, tırnaklarımla cızırtılı bir ses çıkarıyorum ve uzun bir süre ona hayranlıkla bakıyorum.

Keşke nişanımız gerçek olsaydı.

Bu gerçek yüzüme sertçe çarpıyor ama yine de duygularımı inkar edemiyorum. Rowdy'ye ihtiyacım var. Bana aşıladığı rahat, tatmin olmuş, güvenli hislere ihtiyacım var... Onu, Alpha Ridge Creek'i ve ailemi itiraf etmek istediğimden daha fazla özledim. *Onları tekrar bırakabilir miyim?*

Ama o benim için fazla iyi. İlerlemek için yaptığım korkunç şeylerin yarısını bilseydi... bana asla aynı gözle bakmazdı. Pharrell'le olan durumdan bahsetmiyorum bile. Büyük, güçlü kollarını etrafıma sararak sırtlıyor, "Pekâlâ, bu gece daha fazla konuşmak yok. Sadece öpüşmek ve sevmek."

Dudakları dudaklarımın içinde erirken, sıcak dili dudaklarımın arasında müstehcen bir şekilde ilerlerken kalın çubuğu bacağıma yaslanıyor. Nefesim boğazımda düğümleniyor ve şimdi konuşmak için geri çekilen ben oluyorum. "Şirketini kurtarmak için yapmayı hayal edebileceğin en kötü şey nedir?" Onu sorguya çekiyorum.

Beklenmedik soru karşısında şaşırان adamın kaşları çatılır ve yastığına yaslanıp tavana bakar. "En kötü şey mi?" Yüzünü buruşturarak bana yan gözle bakıyor. "Bu, yeterince adanmış bir iş ortağı olduğumdan emin olmak için hileli bir soru mu?"

Başımı sallıyorum, ağzımın kenarları aşağı doğru dönüyor. Keşke durum böyle olsaydı.

"Umm..."

"Pekâlâ. Belki bu çok spesifik oldu. Yapmayı düşünebileceğin en kötü şey nedir Rowdy?"

Bana doğru dönerek yanağımlı avuçluyor ve yoğun bir şekilde gözlerimin içine bakıyor. "Cinayet. Yapmayı düşünebileceğim en kötü şey bu."

"Cinayet mi?" Kaşlarımı kaldırarak soruyorum.

"Şey, bu benim yaptığım bir şey değil. Korkma, Red. Ama evet, cinayet. Öldürmeyi ciddi ciddi düşündüğüm iki kişi var."

"Tamam," diye

başımı

salladım.

"Babam-"

"Baban mı?" Nefes nefese kaldım.

"Evet, kötü bir adamdı. Beni sayamayacağım kadar çok dövdü. Hastaneye gittiğim zamanı hatırlıyor musun? Dokuz yaşındayken?"

Başımı salladım. "Billy'nin Bayan Manchester'ın evini tuvalet kağıdı yapmasına yardım ettiğim için beni eşek sudan gelinceye kadar dövdü. Beni ispiyonlayanın sen olduğunu düşünmüştüm ve bu yüzden daha sonra sana acımasızca şaka yaptım. Şimdi geriye dönüp baktığımda, adamın kapkara bir ruhu olduğunu ve içki içmenin şeytanı ortaya çıkardığını anlıyorum. Neyse ki o dayak -kırık kola, kırık burna ve iki mor göze rağmen- babanın bir adım öne çıkıp benim boktan babamla yüzleşmesini sağladı. İşte bu yüzden senin evinde yaşamaya başladım."

"Gerçekten mi?" Yüzüne bakarak soruyorum. "Seni alçılı ve morarmış yüzünle hatırlıyorum. Seni öyle görmek korkunçtu. Ama bana merdivenden düştüğünü söylemiştin."

"Babamı örtbas etmek için bunun gibi pek çok yalan söyledim."

Tehlikeli bir şekilde gözyaşlarına boğulmak üzereyken, onun güzel mavi gözlerine bakıyorum ve o çocuğu hatırlıyorum. Bir insan bir çocuğa nasıl zarar verebilir? Ama

Babasının ne kadar korkutucu olduğunu hatırlıyorum, bu yüzden beni tamamen şok etmedi. Oluşmaya çalışan gözyaşlarımla savaşıyor ve fısıldıyorum, "Ve bilgin olsun diye söylüyorum, seni asla ispiyonlamadım. Baban beni konuşamayacak kadar çok korkuttu."

"İyi bir sebeple," diye . kaslar titriyor ve gözleri kısılıyor. "Özür dilerim, bu arada."

"Ne için?"

Dalgın bir gülümsemeyle yanağımı okşuyor. "Beni ispiyonladığını düşünüp kin beslediğim için."

"Ve?" Bir kaşımı

kaldırıyorum. Kaşlarını

çatıyor, başını sallıyor.

Onu dürtüyorum. "Tüm o aptal şakaların için özür dilemenin zamanı gelmedi mi sence de? Bana işkence ettin Rowdy."

"Tabii ki hayır. Seninle dalga geçmek çocukluğumun en önemli anıydı," diyor içten bir kahkaha atarak.

Omzuna vuruyorum, hemen pişman oluyorum. Kaya gibi sert ve parmaklarım acıyor.

"Bir çocuğun şakalara, bir erkeğin de zevklere ihtiyacı vardır, Red. Neyse ki senin tatlı amcığınla, seninle dalga geçerek atabileceğim kahkahalardan çok daha fazla ilgileniyorum."

"İyi bir şey," diyorum, parmak uçlarımı tıraşsız yanaklarında gezdirerek cızırtılı erkeksi sesin tadını çıkarıyorum.

"Bu da benim ölüm listemdeki bir numaralı orospu çocuğu. İkincisi ise senin eski sevgilin."

"Roger?"

"Evet. Onunla yüzleştikten sonra seninle nasıl oynamak istediğine bağlı olarak, kurşun bir metafordan başka bir şey olabilirdi... ya da kaçabileceği bir şey. Ve 'Tebrikler' kartı cenazesinde gösterilecekti."

"Ve sen de ömür boyu parmaklıklar ardında olacaktın," diye ekliyorum. Omuz silkiyor. "O piç bunu hak etmişti."

Başımı salladım. "O senin zamanına değmezdi. Hâlâ da değmez."

"O senin için de değerli değildi. Seni çamura sürüklemesinden ve herkesin önünde sana saygısızlık etmesinden nefret ettim. Ve boşanmanızdan yararlanmaya çalışarak, inşa etmek için çok çalıştığınız her şeyi çaldı. Bu benim kitabımda affedilemez bir şeydi ve hala da öyle."

Midem bulanıyor. *Rowdy'nin kitabında affedilemez başka ne var?*

"Bu kadar konuşma yeter. Ağzımla yapacağım daha iyi şeyler var." Altına girmek için yorganı kaldırdığını ilan ediyor.

"Cidden bir daha benimle yatmayacaksın..." Gözlerim inançsızlıkla dönüyor.

Göğsünün derinliklerinde kıkırdıyor. "Cinayet hakkında konuşmaktan yoruldum ve sen de başka bir şey konuşmak istemiyorsun. Bu yüzden, evet, ağzımı bu şekilde meşgul edeceğim."

Battaniyenin altında kayboluyor ve bacaklarımın arasında anlık, acı verici bir zonklamayı ateşliyor. Yavaşça, kovboy vücudumu ağzı açık öpücüklerle kaplıyor, diliyle etimi izliyor ve alay ediyor ve beni değerli bir hazine gibi tadıyor. Daha önce hiçbir erkek bana bu şekilde davranmamıştı.

Sol eli aşağıya inerken, parmak uçları karnımın etinde neredeyse fark edilmeden kayıyor ve beni aşırı ihtiyaçla titretirken, sağ elini diğerini okşamak ve memnun etmek için kullanarak göğüslerimi teker teker emdiğinde nefesim kesiliyor.

"Ah, Tanrım, Ronald," diye inliyorum, gözlerim başımın içinde geri dönüyor. "Sana o kadar çok ihtiyacım var ki." Parmaklarının bıraktığı şehvetli yolu ağzıyla takip ederek karnıma doğru iniyor, ellerinin bacaklarımın ve kalçalarımın üzerinde dolaşmasına izin veriyor, göbeğimi lezzetli elektrik kıvılcımlarıyla kaplıyor. Tümseğime ulaştığında, tepesine tek bir öpücük konduruyor, ihtiyacım arttıkça duraklıyor ve serbest bırakılmak için yalvarıyorum.

Karanlık bir kahkahayla iri, sert elleri bacaklarımı açıyor, hınzır ağzı iç kalçalarımı daha yakıcı öpücüklerle boyamadan önce beni mutluluk dolu okşama larla kaplıyor. Kalçalarım tatmin olmak için yalvarırcasına yukarı doğru kalkana kadar benimle alay ediyor.

Kukum damlıyor, kaygan ve ipeksi bir ihtiyaçla. İncimin etrafındaki hınzırca becerikli dilinin ilk girdabında tiz bir çığlık benden kaçıyor ve dünya ve onun endişeleri etrafımda çözülüyor. Sadece Ronald ve ben, katıksız bir coşku içinde yüzüyoruz.

Özür dilemeden amımı işgal ediyor, tam bir teslimiyetle beni yalayıp yutuyor. Her şeyi isteyebilirdi ve tereddüt etmeden ona verirdim.

Bunun yerine, başım yıldızlarla dolana ve kalbim yerinden fırlayana kadar tekrar tekrar zevkimi talep ediyor. Elimi battaniyenin altına gömüyorum, parmaklarımı onun kalın siyah saçlarına doluyorum, onu kendimden geçişimin merkezinde tutuyorum.

Aniden durup bacaklarımın arasına oturdu ve yorganı arkaya atarak çocuksu bir sırıtışla, "Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum Lesley, sen hiç de frijit değilsin," diye haykırdı.

"Sayende yanıyorum," diye nefes alıyorum, odanın serin havasının çıplak tenime değdiğini hissedince rahatlıyorum.

"Seni bu kadar mutlu edeni unutma," diye hatırlatıyor bana sahte bir azarlayıcı bakışla -yani şefkatli duygular yayan bir bakışla- bacaklarımın arasına omuz atıp biraz daha çığlık atmamı sağlıyor.

Chapter Twelve

ROWDY

"O Aman Tanrım..." Red battaniyeyi başına çekerek uyandığını ilan eder.
"Nasıl uyudun?"

Esniyor, sesi yumuşak ve dağınık. "Bir yılı aşkın süredir hiç olmadığım kadar iyi... ama..."

"Kahve içmeye hazır mısın?" Yatakta onun yanına oturmuş, hâlâ çıplak ve aşık bir okul çocuğu gibi kulaktan kulağa sırtarak soruyorum.

"Aman Tanrım... Ron, biz ne yaptık?" Battaniyeyi hafifçe kaldırıyor, ateş saçan zümrüt gözleriyle bana bakıyor.

Kıkırdıyorum, bunu karşılıklı, rızaya dayalı bir mükemmellikten başka bir şeymiş gibi göstermesine izin vermeyecek kadar iyi okuyabiliyorum onu.

"Ne yaptığımızı çok iyi biliyorsun, şehirli kız. Üç kez," diyorum göz kırparak, parmaklarımı kaldırarak. "O kadar da sarhoş değildin."

"Ohhh..."

"Kahretsin, Red, daha sert bir şey bile yapmadık. Bütün suçu birkaç biraya mı atacaksın?"

"Her şeyi mahvettim..." diye mırıldanıyor battaniyenin altından.

"İyi ki senin yanında kalın bir deri geliştirmişim. Başka bir erkek olsa şimdiye kadar kalbi kırılmış olurdu," diye cevap veriyorum, sesim sabit.

"Öyle demek istemedim. Sadece her şeyi çok ama çok garip bir hale getirdim."

Omuz silkiyorum. "Ve dün gecedен önce garip değil miydi?"

"Evet, ama sen benim için çok gençsin. Gençken sana bakıcılık yapardım. Aman Tanrım! Bu beni resmen bir puma yapıyor, değil mi?"

Tekrar kıkırdıyorum. "Hayır, ama bu seni resmen benim kadını yapıyor."

"Zekice yorumlarınla buna hiç yardımcı olmuyorsun," diye karşılık veriyor Red, örtüleri geri çekip ıslıl ıslıl yüzünü ortaya çıkararak.

"Aramızdaki doğal ilişkiye karşı çıkarak sen de öyle. Ayrıca, eski rodeo yaşam tarzım beni mahvetti. Sırtım ve dizlerim kötü durumda. Sabahları kaskatı kesiliyorum ve huysuz bir ihtiyar gibi homurdanıyorum. Biyolojik olarak muhtemelen senin iki katın yaşındayım."

"Ve bunun beni daha iyi hissettirmesi mi gerekiyor?" diye soruyor, başını sallayarak ve elleriyle yüzünü kapatarak.

"En azından yaptığımız şeyin hoşuna gittiğini kabul edecek misin? Her zamanki kavgamızdan daha iyi olduğunu?" Orantısız bir sırtışla soruyorum.

Parmaklarını ayırıp aralarından bana . "Sorun da bu zaten. Hepsini çok ama çok sevdim."

"Sorun bu mu? Seni gerçekten memnun etmek mümkün değil, değil mi Red?" "Ve..."

"Ve?" Bir kaşımı kaldırıyorum.

"Ve mazeret olarak ileri sürecek kadar da sarhoş değildim."

"Biliyorum," diyorum başımı sallayarak ve kocaman bir gülümsemeyle, battaniyeleri kaldırıp onun üzerine uzanıyorum. "Başka ne biliyorum biliyor musun?" Parmağımı burnunun ucuna götürerek soruyorum.

"Ne?" diye soruyor, pişmanlık dolu bir kadına göre oldukça mutlu görünüyor.

"Seni sevdiğimi biliyorum, sen de beni seviyorsun, kabul etmeye hazır olsan da olmasan da." "Oh, Ronald, hayır. Bunu yapamayız. Bunun olmasına izin veremeyiz," diye azarlar.

Ama benden uzaklaşmak yerine daha da yakınım sokuluyor, minik hareketleri sikimi yeniden kükreyen bir hayata döndürüyor.

"Bunu yapabiliriz ya da yapmalıyız, bunu yapıyoruz, Red. O yüzden bu kadar zor olmayı bırak ve birbirimizi ne kadar iyi hissettirdiğimizin tadını çıkar."

"Her şeyi çok kolaymış gibi gösteriyorsun."

"Çok kolay," diye karşılık veriyorum, elimi bedenlerimizin arasına sokup onun sulu, ıslak amını buluyorum. Başparmağım klitorisinin üzerinde kayıyor ve nefesi boğazında düğümleniyor. Gözleri büyüyor ve cömert alt dudağını yalıyor, burun delikleri açılıyor ve yüzü gevşiyor.

"Ama ya iş, herkes ve...?" Parmaklarım onun kaygan sıcağına dalınca sesi kesiliyor. Dün gecedan beri hâlâ şişmiş durumda ve kalbim göğsümde çarpıyor, o tatlı amcığının içinde ne kadar harika hissettiğimi hatırlıyorum.

"Hasta olduğumuzu bildiriyoruz. Dün söz verdiğim gibi, öğle yemeğinin ekibe teslim edilmesi için gerekli düzenlemeleri yaptım. Ve onları meşgul edecek çok şey var. Ya da evlerine gidebilirler çünkü dün yeterince çalıştılar. Sana ve bana gelince, günü birlikte geçireceğiz. Bilirsin, nişanlıların yaptığı gibi. Ayrıca, bugün Sevgililer Günü ve ben seni şımartacağım. Uzun zamandır istediğim gibi."

Tembel bir inilti çıkarıyor, kalçalarını bana doğru geriyor ve aletim girmeyi talep ediyor. Red aklımı okumuş olmalı çünkü hiç tereddüt etmeden bacaklarını ayırıyor, bu şimdiye kadarki en iyi davet ve ben de tatmin olmuş bir iniltiyle içine giriyorum.

Elleri sırtımda kayıyor, kıcımlı buluyor ve sıkıyor, benim belirlediğim ritmi takip ediyor. Acele etmiyorum, vuruşlarım uzun ve yavaş, hareketlerim hoşgörölü ve dikkatli, bu anın her parçasını sonsuza dek beynime kazımaya çalışıyorum. Ama onun sıcak, ipeksi derinliklerine doğru yaptığım her hamlede, kendimden bir parça daha, bir daha asla bildiğim bir yere düşüyor.

Ellerini sırtımdan yukarı doğru kaydırıp boynuma sıkıca sarıyor, başını kaldırıp dudaklarını kulağımın kabuğuna yaklaştırıyor ve hıçkırıklar arasında fısıldıyor: "Seni hak etmiyorum Ronald."

Ağladığını ancak o zaman fark ediyorum ve ıslak yanaklarına irkilerek bakıyorum. "Lesley, sorun ne?"

Başını iki yana sallıyor, konuşmıyor. Yanaklarını avuçluyorum, gözyaşlarını silmek için başparmaklarımı kullanıyorum. "Durmamı ister misin?"

"Hayır," diye zorlukla nefes alıyor. "Lütfen hiç durma..."

Söyledikleri kafamı karıştırıyor ama yüzündeki ifadeden daha fazla konuşamayacağını anlıyorum. Boynunun kıvrımına sokulup mis kokulu kırmızı saçlarının tadını çıkararak söz veriyorum: "Konu sen olunca asla durmayacağım Lesley."

Başını sallıyor, hala hıçkırıyor, gözleri nefesimi kesen ve göğsümde bir sızıya neden olan bir şefkatle benimkileri arıyor. Gözlerimin arkasında hissettiğim sızı beni şaşırtıyor ve dikkatli olmam gerektiğini, yoksa benim de ağlayacağımı fark ediyorum.

İstismara uğramış bir çocuk olarak rodeoya devam ettim ve yıllar içinde metanetime mükemmelleştirdim. Hayatta kalmak için buna mecburdum. Ama Red kalbimi teker teker soyuyor, içimde var olduğunu bile bilmediğim duyguları ve arzuları ortaya çıkarıyor; nefret dolu ve öfkeli, ruhumu karıştıran ve güzel. Hiçbiri yarım ölçü değil, hepsi küstah, cesur ve abartılı.

Bana hayatı yoğun bir şekilde hissettiriyor, *Oz Büyücüsü*'nde siyah beyazdan Technicolor'a geçilen bölüm gibi. Bir sürü drama ve duygusal bir rollercoaster ile birlikte geliyor, ama ondan önceki hayatıma geri dönemiyorum... *teknik olarak ondan öncesini hatırlayamıyorum*. Ama dün gece kendini bana vermeden önce.

Bakışlarındaki samimiyet rakipsiz, bakışlarında ruhlarımız birbirine değiyor. Red elini yanağıma götürüp alt kirpiklerimden süzülen bir damla yaşı siliyor, başparmaklarımın çabasına rağmen kendi yanakları da ıslak çizgilerle doluyor. Onun güzel yeşil gözlerine baktığımda, henüz dudaklarından o üç kelimeyi duymamış olsam da, hayatım boyunca hiç olmadığım kadar sevildiğimi hissediyorum.

Bir an için dünya ve tüm kaygıları dağılıyor... zaman duruyor... ve kendimi tamamen onun içinde kaybediyorum, nerede bittiğimi ve onun nerede başladığını anlayamıyorum.

Sonrasında oda kasvetli ve sessiz bir hal alıyor. Yastığıma yaslanıyorum, aramızda olanların büyüklüğü aklıma geldikçe zor nefes alıyorum. Hayatım buna bağlı olsa bile Lesley'den ayrılamazdım. Yirmi dört saatten daha kısa bir süre önce can düşmanım olarak gördüğüm kadın için korkutucu bir his...

Çenesini ve kollarını göğsüme yaslıyor, yüzüme hayranlık dolu bir ifadeyle bakıyor. Ve kalbim onun için kabarıyor ve pompalanıyor, gözlerindeki şefkatle dönüşüyor. Onun her şeyi olmak istiyorum; sevgilisi, kocası, çocuklarının babası, koruyucusu.

Benden ne isterse istesin... Onun için daha iyi bir adam olmak istiyorum. Sol elinin parmak uçlarıyla göğsümün sert, köşeli düzlemlerini izliyor, bakışlarından sevgi akıyor. Sözel olarak ifade etmese de, gözleri bana bilmem gereken her şeyi söylüyor. En çılgın rüyalarımda bile bu kadar mutlu ya da tamamlanmış hissedebileceğimi düşünmemiştim.

Chapter Thirteen

ROWDY

"W "En son ne zaman ata bindin Red?"
Kıkırdıyor, sanki cevabı orada bulacakmış gibi tavana bakıyor.

"Hiçbir fikrim yok. Sanırım üç ya da dört hafta oldu."

"Gerçekten mi? Demek New York'ta ata biniyorsun?"

"Elbette. Island in the City Stables'ı elimden geldiğince sık ziyaret ediyorum. Özellikle de stresli olduğumda ya da depresif hissettiğimde. Şehir merkezine otuz dakika uzaklıkta, şehrin içinde küçük bir cennet parçası."

Depresif mi hissediyor? Bunun ya da bana söylemediği başka bir şeyle ilgisi var mı? Anı mahvetmek istemediğim için soruları kendime saklıyorum. Ama onlara daha sonra dönmek için zihnime not alıyorum.

"Yani şehirde hâlâ bir köylü kızı mısın? Her ne kadar kabul etmek istemesen de."

Kaşlarını çatıyor. "Ata binmeyi sevdiğimi kabul ediyorum. Beni topraklıyor."

"Bugün kendini iyi hissediyor musun? Dün gece ve bu sabah amının içine etmiş olmama rağmen mi?"

"Gerçek bir kovboy kız asla bir kovboyun onu eyerden uzak tutmasına izin vermez."

"Kendini hâlâ bir kovboy kız olarak gördüğünü bilmiyordum," diye cevap veriyorum, elimi saçlarında gezdirirken.

Son duymazdan geliyor. "Bana atlarınızdan bahsedin."

"Ginger adında gerçekten nazik bir palomino kısırağım var. Olabildiğince tatlı. Sterling adında ateş kanlı bir Arap kısırağım ve başladığım ama binmeye hazır diyemeyeceğim iki Quarter atım var."

"Sterling'i istiyorum," diyor tereddüt etmeden.

"Tabii ki biliyorsun. O attan daha sıcak kanlı olduğunu bildiğim tek yaratık sensin."

"Dedikleri gibi, ateşe ateşle karşılık verin."

"Yolculuğumuzdan sonra bizim için akşam yemeği ve küçük bir sürpriz hazırladım" diye ekliyorum.

Geniş geniş gülümseyerek kalbimi bir kez daha çalıyor. "Artık Billy'nin hikâyesi duyulduğuna göre paparazzilerle karşılaşmamız kaçınılmaz," diye uyarıyor.

Tembelce başımı sallıyorum, bütün gün kızıl saçlı güzelle yatakta kalmak cazip geliyor. Normalde paparazzi olayı beni kızdıırırdı ama Lesley tamamen bana ait olduğu için artık umurumda değil. "Jameson & Cash'in üzerine çullandılar bile. Shelley bu sabah mesaj attı."

Red'in yüzü sertleşir. "Shelley ile konuşmam gerekiyor ama önce seninle konuşmak istedim. İlk uyum testi sırasındaki performansından hiç etkilenmedim... O kadar ki bence onu bırakmalısın."

"Gerçekten mi?" Göğsümü kaşıyarak soruyorum. Patron olmanın en çok bu kısmından korkuyorum. "Bir dahaki sefere daha iyisini yapması için onu eğitemez misin?"

"Belki. Belki de olmaz. Ona ne kadar süre bakıcılık yapmak istiyorsun Ron?" Red kaşlarını çatıyor, zümrüt gözleri beni delip geçiyor.

"Anlaşıldı. Bunu sonra konuşuruz. Ama iş hakkında tek kelime daha duymak istemiyorum. Bugün Sevgililer Günü ve ben tüm planlarımı altüst edip günü seninle yatakta geçirmeye karar vermeden önce ahıra gitmeliyiz." Bakışlarımla onu yutuyorum, ağzımın köşeleri baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor. Daha önce hiçbir kadın için bu şekilde açlık çekmemiştim. Ama onun açlık duyduğumu hatırladığım ilk kadın olduğunu düşünürsek, bu çok mantıklı.

"Bana böyle bakmaya devam edersen Rowdy, ahırlara asla ulaşamayacağız."

"Haklısın," diye gönülsüzce kabul ediyorum ve altından kalkıyorum. Yataktan fırladığımda gözlerindeki sıcaklığın beni takip ettiğini hissediyorum. "Üstünü değiştirebilmen için otele uğramamız gerekecek."

Red tembelce başını sallıyor, yatakta karnının üzerinde yatıyor, çenesi katlanmış parmaklarının üzerinde duruyor ve bacakları arkasında bükülmüş, havada sallanıyor ve yuvarlak, fildişi kıcını mükemmel bir şekilde gösteriyor. Soluk bej çiller, gece gökyüzündeki yıldızlar gibi tenini kaplıyor ve daha sonra dilimle Connect the Dots oynayarak biraz zaman geçirmek için aklıma bir not alıyorum. Kahretsin, eğer sikim bu düşünceyle sertleşmezse. Cidden kafamı çukurdan çıkarmam lazım.

Kendimi toparlamaya çalışarak boğazımı temizliyorum ve "Umarım geçen gün giydiğin o aptal kovboy çizmelerinden daha iyi bir şeyin vardır. Ne iş görmüşler ne de çamur. Ve bahse girerim onlara küçük bir servet harcamışsındır."

Omuz silkiyor. "Aklımda tam olarak canlandıramıyorum. Ama evet, bugün bu işi yapmaları gerekecek. Üzgünüm kovboy, ama bavuluma iş botlarından daha önemli şeyler koydum."

"Annenle babana uğrayabiliriz. Senin eski çizmelerinden var mı onlarda?" Bunun bir test olduğunu kabul etmek istemeyerek kaşımı kaldırıyorum. Lesley beni özgürce ailesinin yanına götürürse, beni kendi ailesi olarak kabul ederse, bir yerlere varacağımızı anlayacağım.

"Muhtemelen birkaç eski çiftleri vardır, ama garajlarındaki tüm ıvır zıvırı karıştırmaktansa yenilerini almayı tercih ederim. Eminim senin ve benim hakkımda da söyleyecek çok şeyleri vardır."

"Duymaya hazır mısın?" diye sordum.

"Bugünü böyle geçirmek istiyorsan, elbette. Ama bahsettiğin planları da mahvetmek istemem."

"Güzel," diyorum başımı sallayarak. "Orijinal plana sadık kalacağız. Ama otele giderken kamyonetimden onları da ararız ve onlarla bir akşam yemeği ayarlarız. Baban nişandan önce ondan izin almadığım için çok kızacak."

Red alt dudağını ısıyor, ben dönüp gömme dolaptan birkaç bornoz ve banyo havlusu alırken kıcıma hayran hayran bakıyor. Bir bornoz ve havluyu ona doğru fırlatıyorum.

"Onlara gerçeği söylememiz gerektiğini düşünmüyor musun?" diye soruyor. "Neymiş o?" Nabzım hızla atarken soruyorum.

"Billy'nin bizi nişanlanmamız için kandırdığını ve olayların bundan sonra geliştiğini mi?"

Sırıyorum. "'İlerlemiş' derken neyi kastettiğinize bağlı."

Elleriyle kızaran yüzünü kapatıyor ve parmaklarının arasından bana bakıyor.

"Onlara detayları anlatmamamız gerekecek elbette."

"Ama onlara birlikte olduğumuzu söyleyeceğiz? Ve bu sahte değil mi?"

Alt dudağını ısırarak başını sallıyor ve ben de rahat bir nefes alıyorum.

"Pekâlâ Red, duşa benimle mi giriyorsun bensiz mi?"

"Seninle tabii ki" diye cevap veriyor, ahırlara ulaşırsak şanslı söyleyen bir bakışla.

Onu otel odasını erkenden toplamaya ve benim evimi iniş pisti yapmaya ikna ettikten sonra çiftliğe geri dönüyoruz ve yol boyunca ailesinin binlerce sorusuyla karşılaşyoruz. Cash'lerin Billy'nin bu olaydaki rolü konusunda kafaları karışmış görünüyor ve Bay Cash birkaç kez ona özel bir konuşma borçlu olduğumu vurguluyor. Ancak genel şaşkınlıklarına ve kafa karışıklıklarına rağmen, hiçbir ebeveyn özellikle endişeli veya üzgün davranmıyor, bu da Lesley ve benim telefon görüşmesinden sonra başımızı sallamamıza neden oluyor.

"Vay canına, daha çok çıldıracaklarını düşünmüştüm," diyor. "Aksine, sesleri mutlu geliyordu."

Başımı sallıyorum, yan gözle ona bakıyorum. "Seni buraya geri istiyorlar Red, hepimiz gibi. Belki de bir ilişkimiz olduğu için seni daha çok göreceklerini düşünüyorlar." Sertçe yutkunuyorum, yüzüm ısınıyor. "Ve benim nasıl bir adam olduğumu biliyorlar. Seni asla bilerek incitmeyeceğimi ve seni güvende tutmak ve mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapacağımı."

Gözlerinden yaşlar süzülüyor ve acı tatlı gülümsüyor. "Sen benim için çok iyisin, Ronald Jameson."

İtiraz etmek için ağzımı açıyorum ama sözümü kesiyor. "Dürüst olmak gerekirse, ailemin benimle dehşete düşeceğini ve siyah saçlı bebeklerini avladığım için beni sonsuza kadar azarlayacağını düşündüm."

"Erkek bebek mi?" Başımı sallayarak gülüyorum. "Ben de tüm aileye ve onların güvenine ihanet ettiğimi düşüneceklerini sanmıştım. Tabii ki, yumurtadan çıkmadan tavukları saymamalıyız. Sanırım baban ve beni hâlâ ilginç bir sohbet bekliyor."

Son yorumumu elinin tersiyle itti. "Lütfen, ailem sana tapıyor. Sen yanlış yapamazsın. Daha taşınmadan önce bile beni senin yerine koymuşlar gibi hissediyordum."

"Senin yerine mi? Lesley, bu hiçbir şekilde, hiçbir biçimde mümkün değil. Gittiğinde ailede ve bu kasabada hiç kimsenin dolduramadığı ve dolduramayacağı bir boşluk bıraktın. Sen de aynı şeyi benim kalbime yaptın."

Nefesi boğazında düğümleniyor ve gözleri yaşlarla doluyor. Aramızdaki konsolun üzerine koyduğum sağ elimi tutarak parmaklarımı teker teker öpüyor ve beni öylesine yoğun bir sevgiyle dolduruyor ki, arabayı sürmek için konsantre olmam gerekiyor.

"İşte bu yüzden yıllarca senden nefret etmek ve kaçmak zorunda kaldım... Çünkü aşkın bizim için bir seçenek olmadığını açıkça belirttin. Tabii ya,

Ayrıca bitmek bilmeyen ortadan kaybolma eylemlerinizi ve kibirli şehir kızı tavırlarınızla nefret etmeyi de kolaylaştırdınız. Bazen ziyaret etmenizin tek nedeni bize patronluk taslamak ve bizi yargılamakmış gibi görünüyordu."

"Bazen, sen ve Billy bunu hak ettiniz."

"Yeterince adil. Ama ailen için aynı şeyi söyleyemem. Bununla birlikte, bu konuyu daha fazla derinleştirmeden önce ateşkes ilan ediyorum. Bütün günü seninle tartışarak geçirmek istemiyorum."

Derin düşüncelere dalmış bir halde başını sallıyor. "Geçmiş geçmişte kaldı ve davranışlarımın zaman zaman arzulanan bir şey olmadığını biliyorum. Tek söyleyebileceğim, geleceği her halükarda daha çok sevdiğim."

Birkaç saat sonra Lesley ve ben eyerlerimizde oturmuş, aynı adı taşıyan derenin ve aşağıdaki kasabanın üzerinde yükselen engebeli Alpha Ridge Dağları'nın tadını çıkarıyorduk. "Buranın ne kadar büyüleyici olduğunu unutmuşum," diyor Red nefes nefese.

Sesimi temizleyerek, "New York'taki hayatını sevdiğini biliyorum. Ama benimle birlikte olmak için buraya geri taşınmayı düşünür müsün?"

"Bilmiyorum... Yani, bu küçük kasabayı terk edeceğime ve bir daha geri dönmeyeceğime yemin ettim. Ama şehirde böyle bir manzaraya sahip olamayacağınız kesin." Uzun bir süre durup gözlerini manzaraya diktikten sonra kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Aynı soru sizin için de geçerli. Benim için New York'a taşınır mısınız?"

"Şehir değil, ama uzlaşma için çok yer var. Ne de olsa New York eyaletinin büyük bir kısmı kırsal ve çok sayıda çiftlik var. Bu çiftliklerden bazıları da iyi binek hayvanları ve sığırlar üretiyor."

"Bu coğrafi kaygılardan çok daha fazlası. Bağımsızlığıma değer veriyorum ama sen de sana karşı savunmasız olmamı istiyorsun. Gardımı düşürmekten nefret ediyorum."

Atımı onunkinin yanına getirerek ona doğru eğildim, yüzünü okşadım ve gözlerinin içine derin derin baktım. "Çünkü hiç gardını indirebileceğin bir erkekle birlikte olmadın."

Red acı acı gülüyor. "Ve sana güvenmem gerekiyor, bana acımasızca şaka yapan ve yetişkin hayatını benden nefret ederek geçiren çocuğa."

"Sanırım dün gece artık o küçük çocuk şakacısı olmadığımı anladık. Ve geri kalanına gelince, ikimiz de aynı şekilde karşılık verdik. Ödeştik diyebilirim, sizce de öyle değil mi?"

"Sanırım..."

"Bana güvenebilirsin Lesley. Annemin mezarı ve değer verdiğim her şey üzerine yemin ederim."

"Yapma bunu," diyor, gözlerinde iri gözyaşları birikerek.

"Çoktan yaptım. Şimdi, bunu sakın unutma... Bundan sonra her ihtiyacın için bana geleceksin. Seni koruyan ve seninle ilgilenen kişi olmak istiyorum... senin ihtiyaçlarını karşılayan adam. Ve aramızda hiçbir sır istemiyorum."

Yere bakıyor, yüzü ağarıyor. "Bu ister New York'ta ister Alpha Ridge Creek'te olsun..."

"Nereye karar verirsek, belki Antarktika hariç. Orada ata binmenin pek de mükemmel olmadığını duydum," diye takılıyorum. "Buraya pek hevesli olmadığını biliyorum ama düşüneneceğine söz ver. İstersek her gün böyle at sürebiliriz."

Sanki dünyanın en saçma şeyini söylemişim gibi gülüyor. "Bu komik bir şaka. Tam bir işkolik olduğumun farkındasınızdır. Haftada altmış ya da daha fazla saatten bahsediyorum. Hatta bazı geceler Red Brand binasında uyuyorum."

"Nasıl bir hayat bu?" Yüzümü buruşturarak karşılık veriyorum. "Jameson & Cash'i kurmamın tüm amacı her şeyi tüketen bir kariyerden uzaklaşmaktır. Rodeoculuk benden her şeyimi aldı. Bir göçebe hayatı sürdürdüm, çoğu zaman karavanımda yaşadım. Yaptığım işi seviyordum, bu yüzden asla iş gibi hissetmedim. Ama hayatınızda daha fazla dengeye sahip olmalısınız."

"Kırmızı benim hayatım," diye kararlı bir şekilde cevap veriyor.

"Peki bunun için ne göstereceksin? Geceleri sana sarılacak bir erkek yok. Sana tapacak çocukların yok. Kulağa öyle geliyor ki, arkadaşların ya da evcil hayvanların olduğundan bile emin değilim."

"Markam için her şeyimi feda ettim. Bunu anlamayı beklemiyorum. Ayrıca, çocuk isteyip istemediğimi bile bilmiyorum. Ya da hala sahip olup olamayacağımı. Kırk Ronald, bu da şansımız yaver gitse bile yüksek riskli bir hamilelik anlamına geliyor." Yan gözle bana bakıyor ve yüzü taş kesiliyor. "Bu bir anlaşma bozucu mu?"

Şapkamı çıkarıp elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Duygusallaşmak istemem ama benim için anlaşmayı bozan tek şey sensiz yaşamaya çalışmak olurdu."

Alt dudağını ısırarak aşağı bakıyor ve Sterling'in boynunu okşuyor.

Tekrar gözyaşlarına boğulmak üzere olduğunu anlayabiliyorum, bu yüzden ona toparlanma şansı vermek için konuşmaya devam ediyorum. "Tek söylediğim, biraz dengeli olursan

işinizi, bu hayatı ve beni de."

Lesley gülümsüyor, anlamlı gözleri yüzüme doğru dalgalanıyor ve bilmem gereken her şeyi bana aktarıyor. "Seni istiyorum. Sen benim yeni pazarlıksızımsın."

Kalbim kaburgalarımın çarpıyor ve hiç tereddüt etmeden siyah pardösümün cebine uzanıp küçük bir kutu çıkarıyorum. Ona bu küçük sürprizi ne zaman yapacağım konusunda kararsızdım ve aslında güller ve çikolatalarla akşam yemeğinden sonra yapmayı planlamıştım. Ama bu büyüleyici yerde, birlikte vahşi ve özgür olmak en mantıklısı.

"Bunu daha sonra yapmak isterdim ama içine girdiğimiz medya bataklığı nedeniyle, benim olduğumu dünyaya gösterecek bir yüzük takman gerekiyor. Bu anneme aitti ve eğer takarsan benim için dünyalara bedel olur."

"Annenin yüzüğü mü?" Red'in gözleri ellerimde duran kutuya kayıyor. "Bunu yapmana izin veremem Ronald. Hayır, bunu senden alamam."

"Evet, alabilirsin ve umarım alırsın. Ondan bana kalan tek şey bu ve senin almanı istiyorum. Fazla bir şey olmadığını biliyorum. Elmas çok küçük, yüzük de özel bir şey değil, o yüzden daha sonra yenisini alabiliriz. Ama o zamana kadar, lütfen bunu takma onurunu bana bahşet."

Gözlerinden yaşlar akıyor ve bana doğru eğiliyor. Aradaki mesafeyi kapatıyorum, kollarımı ona doluyorum ve sulu pembe dudaklarını buluyorum. Kırmızının tadı istediğim tek sonsuzluk gibi ve yüzüğü parmağına taktığımda sertçe yutkunuyor, bana gülümsüyor ve "Bu sahte hissettirmiyor, değil mi?" diyor.

"Hayır Lesley, bunda sahte bir şey yok."

Chapter Fourteen

ROWDY

R Ed sabah insanı değildir. Ama onu suçlayamam, çünkü onu yine gecenin büyük bir bölümünde ayakta tuttum. Ata binişimizi, annemin parmağındaki yüzüğü, paparazzilerden kaçmak için çiftlikte hazırladığım akşam yemeğini ve bir başka zihin gecesini düşününce göğsümde bir ateş yanıyor-seks üfleme.

Aklıma dizlerinin üzerine çökmüş, yanakları çukurlaşınca kadar sikimi emen, dilini her seferinde bir kez döndürerek otokontrolümü çözerken o muhteşem yeşil gözleriyle bana bakan kızıl saçlı cadalog geliyor. Ve dudaklarını yalayıp çenesini silmeden önce tereddüt etmeden yutkunması. Kan yeniden sikime doğru hücum etti.

Bu kadın içimde hangi canavarı uyandırdıysa çok açgözlü. Ama yumuşak nefes alışından ve rahat duruşundan biraz dinlenmeye ihtiyacı olduğunu anlayabiliyorum. Bu yüzden yataktan sürünerek çıkıyorum, halıda sessizce ilerliyorum ve kahve yapmak için mutfığa gitmeden önce bornozumu ve terliklerimi alıyorum.

Makine damlıyor ve süzülüyor, sabahın serin havasında Fransız kızartmasının güçlü aromasını yayıyor. Mutfak tezgahına bir tabure çekiyorum ve telefonumu açıyorum, Shelley'den gelen ve hemen endişelenmeme neden olan bir dizi mesaj ve arama buluyorum. Her mesaj ve sesli mesaj aynı şeyi söylüyor. "Lütfen, Bay Jameson, sizinle konuşmam gerek." Daha da endişe verici olanı, son sesli mesajında ağlıyormuş gibi konuşması.

Bu sabah gelen birkaç mesajı görünce, çok erken olamayacağını düşünerek numarasını çeviriyorum. Mutfığa girip bir kupa alıyorum ve demlediğim doldurup krema hafiflettikten sonra oturma odasına geçip oturuyorum.

yemek masasında. Arama sesli mesaja düşüyor. Tekrar deniyorum ve ilk çalışında cevap veriyor.

"Geri aradığına çok sevindim."

"Sorun nedir?"

"Seninle gerçekten ama gerçekten konuşmam gerekiyor. Ama bunu yüz yüze yapmam gerekiyor ve senin... şey... bilirsin, nişanlın ya da her neyse onun orada olmasını istemiyorum."

Kaşlarım çatıldı ve bu görüşmenin gidişatından rahatsızlık duyarak doğruldum. "Bayan Cash şirketin yarı ortağıdır. Söylemek istediğiniz her şeyi onun huzurunda söyleyebilirsiniz," diye bağıriyorum.

"Lütfen, Bay Jameson. Size yalvarıyorum, diğer çalışanlarınız da öyle. Bizi işe aldınız, *onu değil*. Ve bu ortaklık daha fazla ilerlemeden önce, neler olduğunu açıklamayı bize borçlusunuz."

Lanet olsun. Başımı salladım. "Ne öneriyorsun?" "Bu sabah bizimle ofiste buluşabilir misin?"

"Ne kadar çabuk?"

Homurdanıyorum. "Ne kadar erken olursa o kadar iyi."

Nefesimi sertçe veriyorum. "Pekâlâ, bana yarım saat verin. Eğer tüm ekip acil olduğunu düşünüyorsa, endişelerini gidermek için zaman ayırırim."

"Teşekkür ederim."

Homurdanarak telefonu kapattım. Sessizce giyindikten sonra bir not karalayıp Red için mutfak tezgahının üzerine bırakıyorum.

Otuz dakika sonra Jameson & Cash otoparkına giriyorum ve Shelley'nin arabasını görüyorum. Neyse ki hiçbir serseri kameraman ağırlıkta değil, ama diğer çalışanlarımın arabaları nerede? Shelley'i üst kattaki konferans odasında buluyorum ve içimi rahatsız edici bir his kaplıyor.

"Diğer herkes nerede?"

PEMBE bir eşofman ve göğüs dekoltesini görmek istediğimden daha fazla gösteren bir atlet giyiyor, ben de gözlerimi kaçırıyorum. Bikiniyle ya da doğum günü kıyafetiyle de gelse artık ilgimi çekmezdi. Kırmızı benim her şeyim. Başka hiçbir kadın ona yaklaşamaz.

"Diğer herkes yolda mı?" Huysuzca sordum.

Omuz silkiyor. "Oturun. Onlara birkaç dakika vermeliyiz."

İsteksizce oturuyorum, parmaklarımı konferans masasına vuruyorum ve telefonumda internette geziniyorum. Aman Tanrım. Diğer tüm haberler Lesley ve yaklaşan nişanımız ve ortaklığımız hakkında. Bu delilik. On beş dakika sonra masanın karşısından ona baktım. "Herkes nerede?"

Shelley nazlı nazlı gülümsüyor. "Sanırım sadece sen ve ben varız, Ronald."

Kaşlarımı çatıyorum, gözlerim kısılıyor. "Yani, Rowdy."

Başımı sallıyorum, gözlerim onu delip geçiyor. Kekeleyerek, "Yani, Mr. Jameson." *Bu daha iyi.*

"Diğer çalışanların da burada olacağını ima ettiniz. Tahmini varış süreleri nedir?"

Baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsüyor ve ben artık gitmeye hazırım. "Onlar adına konuştuğumu söyleyebilirsin."

"Kimin yetkisiyle?" Karşı çıkıyorum, gitmek için ayağa kalkıyorum.

Beni takip ederek ayağa kalktı. "Dün sen işe gelmeyince herkesi toplantıya çağırdım. Gergin bir tartışmadan sonra ya Bayan Cash'in gitmesi ya da hepimizin gitmesi konusunda anlaştık."

"Ne?" Yüzümü buruşturarak soruyorum. "Bu çok saçma."

Bir elini kaldırdı. "Onunla nişanlı olduğunuz için üzüleceğinizi düşünmüştüm. Ama o korkunç biri, Bay Jameson! Geçen gün bana nasıl bağırıldığını ve neler söylediğini duymalıydınız. Diğer çalışanlara sorun. Onu onlar da duydu."

Kollarımı kavuşturup yüzümü sertleştiriyorum. "Red'in biraz kaba saba biri olduğunu ve zaman zaman renkli konuşabildiğini kabul ediyorum. Ama bana gösterdiğiniz saygının aynısını ona da göstermenizi bekliyorum."

Shelly alt dudağını ısırarak başını sallar. "Sizi kandırmasına izin vermeyin, efendim."

"Beni kandırmak mı? Ne demek istiyorsun?"

"Jameson & Cash'i senden almayı planlıyor. Arabasında telefonda biriyle konuşurken duydum, çoğunluk hisselerini satın almadan önce şirketi halka açman için seni nasıl zorlayacaklarını, seni nasıl zor durumda bırakacaklarını anlatıyordu. Sanırım teknik olarak buna düşmanca devralma deniyor."

Başımı sallıyorum, sözlerini algılayamıyorum. Lesley pek çok şey olabilir ama hain ya da yalancı değil. Shelley'ye gelince, onun bu manipülatif yeni yönü yakışsız ve hatta belki de işe alınamaz.

Göğüs dekoltesini daha iyi göstermek için vücuduna açı vererek yaklaşıyor ve ben de kadının ipucunu anlamamasına sinirlenerek geri çekiliyorum. "Arabada konuştuğu kişi ondan yeni serinin fotoğraflarını çekmesini ve teknoloji paketiyle birlikte kendisine istedi. Bilirsiniz, şirket casusluğu."

"Bu da ne böyle?"

"Ve sayısız çekerek onu kıyafet serisinde gezdirmemi istedi. Ayrıca teknik paketin bir kopyasını ona göndermemi istedi."

ve ilk uyum testi sırasında yaptığımız değişiklikler."

Ayağa kalktım, gitmeye hazırdım. "Ne duyduğunu sandığını bilmiyorum ama Lesley bana asla böyle bir şey yapmaz. İmkânı yok."

"Efendim, sizi kullanıyor."

"Hayır, gitme vakti geldi," diyorum kapıya doğru işaret ederek.

"En azından telefonunu göstermesini sağlar mısın? Bak üçüncü bir kişiye hattın fotoğrafını göndermiş mi?"

Onu dirseğinden tutup dışarı çıkarıyorum ve kameralı yabancıların saldırısına uğrattıyorum. "Bu da ne böyle?"

Shelley kıkırdayarak, "Seni uyardığım paparazziler," diye cevap veriyor. Yüzüme doğru dönerek beni olduğum yerde durduruyor. Ben geri adım atamadan Shelley kollarını boynuma dolayarak beni boğuyor ve dudaklarıma kocaman bir öpücük konduruyor. Bunu öyle bir güçle yapıyor ki, kovboy şapkamı fırlatıp ıslak otopark kaldırımına sıçratıyor.

Tık, tık, tık, tık. Boynuma sıkıca dolanmış kollarından kurtulmak için güreşirken binlerce kepenk sesi duyuyorum. Geriye doğru birkaç büyük adım attım. "Aklını mı kaçırdın, Shelley? Ne oldu sana böyle?"

"Red'den daha iyisini hak ediyorsunuz, efendim. Lütfen bana onun telefonunu kontrol edeceğinize söz verin. Ve lütfen başka birini düşünün."

Yanımdan geçip şapkamı kapıyorum ve ona zehirli bir bakış fırlattıyorum. "Beni bir daha asla öpme. Bir daha asla özel telefon hattımı kullanma. Ve Pazartesi sabahı Bayan Cash'e bir özürden fazlasını borçlu olduğunuzu bilin." *Shelley için son pazartesi sabahı.*

Binanın alarmını sıfırladım, etrafımdaki kameralar tıkırdıyor ve sesler sorular ve kışkırtıcı ifadelerle bağırıyor. Ne lanet bir kabus. Arkamı dönerek, hayatlarını başkalarının dramlarını görüntüleyerek kazanan bir grup asalağı işaret ediyorum ve "Eğer beni mülküme kadar takip ederseniz, izinsiz girdiğiniz için sizi vururum" diye söz veriyorum. Gözleri dönüyor ve ben de memnuniyetle gülümsüyorum. *Küçük kasaba ABD'ye hoş geldiniz, salaklar.*

Soru soran ve yüzüme kamera tutan gazetecilerden oluşan küçük ve ısrarcı kalabalığın sıyrılarak aracıma atlıyor ve uzaklaşıyorum. *Ne boktan bir gösteri.*

Chapter Fifteen

ROWDY

S Jameson & Cash'in merkezinden uzaklaştıkça Helley'nin tuhaf hikâyesi ve daha da tuhaf hareketleri kafamda dönüp duruyor. Gözlerim dikiz aynasına kayıyor, peşimdeki paparazzi dizisine kaşlarımı çatarak bakıyorum. onların köhne arabaları. Beni test etmeseler iyi olur. Eller serbest cihazımı kullanarak Ned'i arıyor, kilitleri bir an önce değiştirmesini ve bir sonraki emre kadar Shelley'yi mülkten uzak tutmasını emrediyorum.

Ne de olsa Red onun hakkında haklıydı. Onu dinlemeliydim. Sayısız tehlike işaretini görmezden gelirken Shelley'nin profesyonelliğini abarttım. Yine de o garip, zoraki öpücüğü ya da paparazzilerin varlığının rahatlığını görmezden gelemeyeceğimden eminim. Red'le geçen gün konuştuğumuz halkla ilişkiler numaraları gibi. Shelley'nin nihai amacının ne olduğunu kimse tahmin edemez. Ama midemdeki batma hissi bana bunun iyi olmadığını söylüyor.

Bu iş kontrolden çıkmadan önce Red'e her şeyi anlatmalıyım. En başta Shelley ile görüşmeyi asla kabul etmemeliydim. Ama son değişiklikleri ele almak için çalışan çapında genel bir çağrıyı nasıl reddedebilirdim? Özellikle de son olaylarla ilgili olarak ekiple iletişim kurma konusunda hatalı olduğumu bile bile.

Liderlik etmek yerine, güzel, yetenekli, ağız sulandıran Lesley Cash'e takmış durumdayım. Bu kadın benim Lex Luther'ım ve kriptonitimin bir araya gelmiş hali. Neyse ki, ortalama bir baş düşmandan çok daha seksi ve yaramaz.

Suçluluk duygusu kalın dalgalar halinde üzerime çöküyor. Umarım Red bu ihlalden dolayı hakkımda kötü düşünmez. İşini çok ciddiye alıyor ve korkarım ki ben

beceriksizliğimi ona kanıtladım. Ama bana bir şans daha vermek zorunda çünkü o artık benim dñyam.

Kızıl saçlı sevgilim mutfakta beni karşılıyor, üzerinde kabarık beyaz bornozlarımdan biri var ve elinde sağlam, beyaz seramik bir fincan sade kahve tutuyor. Saçları duştan çıktığı için nemli ve baharatlı vñcut losyonum gibi kokuyor. Gözlerim parmağındaki yñzüđe takılıyor ve saf sevinçten yanıyorum. Lesley ile ilgili her şey benim diye bağırıyor. *Hepsi benim.*

İşil iřil gülñmsñyor, nefret etmeyi sevmeye değiştiğimizden beri gördñđñ bir bakış ve bu sabah olan her şeye rağmen Red'in tesellim ve sığınadığ olmaya devam ettiğini, bu dñyada güvenebileceğim ve güvenebileceğim tek kişi olduğunu biliyorum.

"Bñtñn gñn gördñđñ en güzel manzarasın," diye mırıldanıyorum, mutfak adasının etrafında dolanıp onu öpmek için sıkıca kendime çekerken sesim duygusallaşıyor. Metresini tanıyan çubuğum anında sertleşti.

"Sorun ne?" diye soruyor, sesimdeki ham nñansları fark ederek. "Az önce garip bir şey oldu."

Ellerini kıcıımın yanaklarına doğru kaydırarak beni sıkıca kendine doğru bastırıyor ve içimde yanan ateşi körñklñyor. "Notunu gördñm kovboy. O tuhaf şeyle bir ilgisi var mı?"

Başımı salladım.

Bana bakıyor ve sonra yeşil gözleri beyaz Stetson'ıma kayıyor. "şapkana ne yaptın? Her tarafı ıslak ve kirli."

"Otur Lesley." Mutfak barına dizilmiş tabureleri işaret ediyorum. "İşle ilgili ciddi bir konuşma yapmamız gerekiyor. Bekleyemeyecek bir konuşma." Kaşlarımı çatıyorum, bakışlarımı onunkilere dikiyorum.

Yñzü açık kalıyor ama dudaklarını sıkıca birbirine bastırarak taburelerden birine doğru ilerliyor. Yanındakine oturup yñzñmñ ona dönñyorum, o da aynısını yapıyor. Elim i göğsñmde ovuşturarak ona her şeyi anlatıyorum, anlatırken kendimi dñyanın en aptal salağı gibi hissediyorum.

Öpñcñk ve paparazzilerle ilgili kısma geldiğimde kırmızı kaşları havaya kalkıyor. Sonunda yere bakıyor, yñzü kızarmış ve parmakları kucağında sıkıca kenetlenmiş.

Sessizlik.

Kalbim göğsñmde çarpıyor ve hava o kadar yoğun ki nefes alamıyorum. Red'in ateşli öfkesini bu tuhaf sessizliğe her zaman tercih ederim. Fırtına öncesi sessizlik.

Birdenbire gözyaşlarına boğuluyor ve ben de taburemden kalkıp kollarımı ona doluyor ve kulağına yatıştırıcı sözler fısıldıyorum. Ama bana karşı koyuyor, ayağa kalkıyor ve mutfak ile oturma odası arasındaki bölmede bir ileri bir geri volta atıyor, yüzü kasırğa gibi fırtınalı ve ıslak. Kafasını kaldırıp bakıyor, olduğu yerde durup ağzını açıyor ama sonra yine gözyaşlarına boğuluyor ve çılgınca volta atmaya devam ediyor. Bu kadar kızgın olabileceğini hiç düşünmemiştim.

"Lesley, bana kızgın olduğunu biliyorum. Ama her ne kadar kötü görünse de, asla zarar vermek istemedim. Bir iş ortağının davranması gerektiği gibi davranmadıysam özür dilerim ama ben aynı zamanda onların işvereniyim, onları işe alan kişiyim. Bu yüzden onlara bir açıklama borçlu olduğumu hissettim. Shelley'nin orada yalnız olacağını bilmiyordum. Dikkatsiz kararımdaki hatayı şimdi görüyorum ve özür dilerim..."

"Tanrım, bunu daha da kötüleştiriyorsun!" diye bağırıyor kabaca, ellerini sıkıyor ve kederden mosmor olmuş bir kadın gibi görünüyor.

"Ne o zaman?"

"Shelley sana doğruyu söylüyordu."

Ciğerlerime girmeye çalışan havayla boğuluyorum, başım onun sözleriyle dönüyor. "Ne?"

Red önümde duruyor, yanakları gözyaşlarıyla dolmuş, hıçkırıklar arasında zor nefes alıyor. "Beni telefonda Raphael Pharrell ile konuşurken duymuş. En büyük yatırımcım ve Red'in yönetim kurulu başkanı. O şeytan gibi, Rowdy, ve bana sahip."

"Sana sahip mi?" Kendi tükürüğümle öksürdüğüm için boğazım hâlâ acıyor ve gergin.

"Benden teknoloji paketiyle birlikte yeni serinizin fotoğraflarını da göndermemi istedi. Şirket casusluğu için değil, plana devam etmek isteyip istemediğini değerlendirmesine olanak sağlamak için..."

"Plan mı?" Sesimde yeni bir çeliklik var ve kollarımı göğsümün üzerinde sıkıca kavuşturuyorum, tamamen sindirilmiş durumdayım.

"Evet, markanızın çoğunluk hissesini ele geçirmek için sizi halka açılmaya zorlama planı. Aynı şeyi bana da yaptı..." Duruyor, parmaklarıyla şakaklarını ovuyor ve zor nefes alıyor.

"Kahretsin," diye devam ediyorum, sesim sonunda kırılıyor. Kalbim göğsümden sökülüp atılmış gibi hissediyorum. Söylediklerinin tüm detaylarından daha çok, bu dünyada en çok güvenmek istediğim kişinin bana ihanet ettiğini fark etmek beni öldürüyor. Hay sikeyim.

Gergin bir andan sonra bakışlarını bana çevirdi ve alt dudağını sertçe ısırdı. "Araştırmayı yaptın mı bilmiyorum ama Red Brand batıyor. Ben başarısızım. Yaptığım her şey bir hayal kırıklığı ve artık şirketimde çoğunluk hissesine sahip değilim. Acınacak haldeyim. Pharrell'in planını asla ama asla kabul etmek istemedim ama o zamanlar ikimiz de birbirimizden nefret ediyorduk. Bir gün önce beni şirketten kelepçeleyerek çıkardın. Red'i geri almak için çaresizdim ve senden öç almaya da hazırdım. Bu yüzden Pharrell'in ricasını yapmam gerekenden daha kapsamlı bir şekilde değerlendirdim. Yine de bana yapılanı sana yapmanın ikiyüzlülüğünü hazmetmek çok zor oldu."

Dişlerimi öyle sıkıyorum ki, diş minesi çıgılık atıyor ve çenemdeki kaslar geriliyor. "Yani fotoğrafları Pharrell'e mi gönderdin?"

Başını iki yana sallıyor. "Bunu yapamazdım... kendime senden nefret ettiğimi söylesem de ve ilk gün tam bir pislilik olsan da. Yine de, senin ve kardeşimin Jameson & Cash'i kurduğunuz için ne kadar aptal olduğunuzu düşünsem de, size ihanet edemezdim."

Gözlerim kısıldı. "Neden olmasın?"

"Çünkü alıcı tarafta olmanın nasıl bir his olduğunu herkesten daha iyi biliyorum... Pharrell'in şirketimi elimden alması yaratıcılığımı yok etti. Yeniden alevlendirebilecek miyim bilmiyorum. Sonra aramızda bir şeyler olmaya başlayınca ve senin benim için ne kadar önemli olduğunu anlayınca-"

"Bana telefonunu göster. Pharrell denen adamla olan tüm mesajlaşmalarını görmek istiyorum."

Başını sallıyor, iç geçiriyor ve arka tarafta kayboluyor. Birkaç dakika sonra tekrar ortaya çıktığında, kilidi açık telefonunu bana uzatıyor ve ben de yazışmalarını gözden geçiriyorum. Tanrım, son günlerde çok kötü şeyler söylemiş, özellikle de benim hakkımda.

Ama kendime bu yorumların biz yatmadan önce geldiğini hatırlatıyorum... hatta ilk öpüşmemizden önce. Bunu doğrulamak için tarihleri kontrol ediyorum. Ve içim rahatlıyor, hiç fotoğraf görmüyorum, gerçi Tanrı bilir görüntüleri ona ulaştırabileceği milyonlarca başka yol vardır.

Ayağa kalkıp "Biraz dolaşmam lazım" dediğimde zihnim karmakarışık oluyor. Ona dönüp bakmadan ceketimi kaptığım gibi ön kapıya doğru fırlıyorum, kafamı boşaltmak ve itirafının yarattığı duygu karmaşasını çözmek için çaresizce boşluk arıyorum. Arkamda, Red hiçbir şey söylemeden hıçkırıklarını susturuyor.

Dört saat sonra, karanlık mutfağa girdiğimde son hamlemin ne kadar aptalca olduğunu anlıyorum. Red'in kiralık arabası gitmiş, giysileri de kendimi bildim bileli sevdiğim kadına dair diğer tüm izlerle birlikte yok olmuştu. Tezgâhın üzerinde annemin yüzüğünün bulunduğu beyaz bir dosya kâğıdı parçasının üzerinde şunlar yazıyor:

Ronald,

*Lütfen beni affetmenin bir yolunu bul. Sensiz
yaşayamam. Ama başladığım şeyi bitirmek
zorundayım.*

Lesley

Not: Asla durmayacağına söz vermiştin.

Chapter Sixteen

RED

O Altı saatlik bir uçuş ve üç gün sonra, Raphael Pharrell'in Central Park'a bakan onuncu kattaki New York City ofisine girdiğimde kalbim maraton koşmuşum gibi çarpıyordu. İçimden bir ses güvenliğin çağrılması ve başka bir kelepçeli eskortla yüzleşmek. Bu, toplumdaki zedelenmiş itibarım için ihtiyacım olan son şey. Bugünün manşetleri her şeyi anlatıyor.

CENNETTE SORUN MU VAR? ROWDY JAMESON ÇALIŞANIYLA ÖPÜŞÜRKEN
YAKALANDI

PUMA YAVRUSUNU TERK MI EDİYOR? RED CASH VE ROWDY İLE İLGİLİ SON
GELİŞMELER
JAMESON

ROWDY JAMESON ÇİLEDEN ÇIKTI: GAZETECİLERİ VURMAKLA TEHDİT ETTİ

"Bayan Cash," diye hırılıyor tertemiz bakımlı, kır saçlı adam, ellerini *Simpsonlar*'daki Bay Burns gibi parmak uçlarına kadar yüzünün önünde tutarak. "Bu zevki neye borçluyum?"

"Bay Pharrell, sizinle işim bitti. Manipülasyonlarınızdan ve entrikalarınızdan bıktım ve artık beni kontrol etmenize izin vermeyeceğim. Hiçbir şey almadan çekip gitmek anlamına gelse bile."

Gülüyor ve sandalyesine geri oturuyor. "Demek ruhunu kurtarmak istiyorsun, ha? Korkarım bunun için biraz geç. Bu işe boğazınıza kadar battınız Bayan Cash. Açık konuşmamı başlatsaydın ama artık kaçış yok."

"Evet, var. Vazgeçiyorum. Her şeyi alın. Şirketimi yağmalayın. Yaratıcılığı zaten yok ettiniz. Sen kazandın. Ben bırakıyorum."

"Bırakmak mı?" Oturdu, konuşmamız başladığından beri ilk kez rahatsız olmuştu.

Sertçe başımı salladım. "Evet, bırakıyorum. Kırmızı senindir. İyi şanslar. Ama Jameson & Cash'i cesedimi çiğneyerek çalacaksın."

Kısık ve gırtlaktan gelen bir kahkaha atıyor ve omurgamdan aşağı ürpertiler gönderiyor. "Jameson ve Cash'i almak için sana ihtiyacım yok. Red'e gelince? Ha! Zaten kurtarmaya değmez. Yine de resmi istifanı bildiren evrakları hazırlatacağım."

Son ifadesindeki bir şey, bir süredir sahip olduğum bir şüpheyi doğruluyor. Gözlerimi kısarak soruyorum: "Jameson & Cash'ten istediğinizi almak için bana ihtiyacınız yok da ne demek?"

"İş hayatında ilk kural her zaman bir yedek planınızın olmasıdır. Olduğu gibi, o yedek plan *sizsiniz*. Neyse ki orijinal strateji işe yaradı."

Bir kaşımı kaldırarak gergin bir şekilde gülümsüyorum.

"Shelley, değil mi?" Başını sallıyor.

"İlk uygunluk testi, beceriksiz gözlemleri ve imzaladığı onaylar, Rowdy'ye karşı profesyonel olmayan tavrı. Başından beri size yeni hat hakkında bilgi verirken bir yandan da hattın altını oyuyordu." Başımı sallıyorum, kendime rağmen gülüyorum. "Bir canavar için çok zekice."

"Son baktığımda sen de bir canavar olmak istiyordun. Ne oldu peki? Vicdanın mı sızladı?" Son soruyu tiksintiyle soruyor.

Doğruldum ve onun soğuk, siyah gözlerinin içine baktım. "Hayır, bir canavarın eylemlerine maruz kaldım ve uğruna çok çalıştığım her şeyin senden koparılmasının nasıl bir his olduğunu öğrendim. Ama seninle benim aramdaki fark ne biliyor musun? Ve neden asla senin gibi olamayacağımı?"

Pharrell ince ince gülümser. "Oh, söyleyin, Bayan Cash. Bu iyi olacak."

Ellerimi kalçalarımın koydum, bakışlarım agresifti. "Ben bir yaratıcıyım ve her şeye yeniden başlayabilirim. Her zaman yeni fikirlerim olacak. Ama senin? Sen zavallısın. Bu dünyaya güzel bir şey getirmemiş birinci sınıf bir hırsızdan başka bir şey değilsin. Tek yaptığın yıkmak, yıkmak, . Bir gün kendini enkazla çevrili bulursan ve hayatında acıdan başka bir şey yoksa şaşırma. Güle güle, pislik. Gelecekteki tüm iletişimleri hukuk ekibime yönlendirebilirsiniz. *Onlar* da benim İstifa."

Pharrell'in ofisinden çıktıktan sonra o kadar çok titriyorum ki arabamda yarım saatten fazla oturup kendimi toparlamam gerekiyor. Olan oldu. Ve hatta

Raphael Pharrell'in Red'in çoğunluk hisselerini almasından bu yana geçen bir yıl boyunca bu benim en büyük kabusum olsa da, artık beni kontrol etmediğini bilmek şaşırtıcı bir huzur veriyor. Yeniden başlayabilirim.

Asıl soru, Rowdy ile yeniden başlayabilir miyim?

Parmağım favorilerimdeki kovboyun telefon numarasının üzerinde geziniyor. Onun yerine aşağıdaki numarayı seçiyorum: Island in the City Stables. Nişanlımı arayıp beni geri alması için yalvarmadan önce kafamı boşaltmak ve duygularımı düzenlemek için bir gezintiye ihtiyacım var. Eğer şimdi ararsam, telefonda kontrolsüzce hıçkırma hıçkırma ağlayacağım. Kendimi toparlamalı ve onunla tekrar konuştuğumda çirkin bir şekilde ağlamaktan daha fazlasını yapabilmeliyim.

Bir saat sonra, en sevdiğim binek hayvanlarımdan biri olan Darcy'nin sırtına oturuyorum, ateşime uyan kestane rengi bir battaniyesi olan ateşli kahverengi bir Appaloosa kısırağı. Onu bir koşu ve dörtmübebe koşuya doğru ilerletiyorum ve metropolün ortasında küçük bir vaha olan ahır arazisindeki yapraksız ağaç gölgesinin altında adım atmasına izin veriyorum.

Rüzgâr kırmızı buklelerimi kırbaçlıyor ve özgürlük göğsümü dövüyor. Pharrell'in pençelerinden ve Jameson & Cash'e yapmamı istediği şeyin ağırlığından ve suçluluğundan kurtulduğumu nihayet gözyaşları yanaklarımdan aşağı dökülüyor. Red'i bırakmak zorunda kaldığım için Jameson & Cash'e de veda edebileceğimi fark ediyorum. Rowdy'nin istediği buysa tabii.

Bana veda etme kovboy.

Chapter Seventeen

RED

T Hızla yaklaşan toynakların gürültüsü kulaklarımı tırmalıyor ve içimdeki sıkıntı kabarıyor. Lanet olsun. Şu anda diğer sürücülerle uğraşmak istemiyorum.

Darcy'nin yanlarını sıkıyorum, "Oha" diyorum ve dizginlere hafif bir baskı uyguluyorum. Bineğim durmadan önce yavaşlıyor ve ben de uzanıp onun buğulu maun rengi boynunu okşuyor, ona tatlı sözler mırıldanıyorum. Kafamı kaldırmıyorum çünkü bir yabancıyla havadan sudan konuşmak istemiyorum.

Ayrıca, Darcy'yi galopun ortasında durdurmak zorunda kaldığım için kızgınlım ve başka bir sözlü tartışmaya girmeye ihtiyacım yok. Pharrell'le yaşadığım olay hâlâ içimi titretiyor.

"Görünüşe göre bir şeyden kaçmaya çalışıyorsun. Nedir o?" Sert bir ses yanımda beni izliyor ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Derin bir nefes alarak bir an için gözlerimi sıkıca birbirine kenetliyorum. *Bu bir rüya mı?*

Vücudum hâlâ Darcy'nin boynuna eğik, gözlerimi kaldırarak üç gündür görmediğim yakışıklı kovboyu susuzlukla içime çekiyorum - hayatımın en uzun üç günü. "Hiçbir şeyden uzaklaşmıyorum. Bir şeye doğru gidiyorum."

"Neymiş o?" Ronald ciddiyetle sorar, çenesi gerilir.

"Benim geleceğim... Geçmişten ve eskiden nasıl olduğumdan arınmış ve özgürüm. Yeni bir sayfa açıyorum, senin gibi bir adamı hak eden bir kadın olacağım. Ne gerekiyorsa yapacağım."

Yüzü rahatlıyor ve dudaklarını memnun bir gülümseme kaplıyor. "Beni endişelendirdin, biliyorsun. Bunu bıraktığında." Elini cebine atıyor ve

annesinin yüzüğünü çıkarıp bana doğru tutuyor. Minik elmas öğleden sonra güneşinde parlıyor.

"Evinden ayrıldığımda bunu giymeyi hak etmemiştim. Ama *bir gün* giymeyi hak etmek için çalışıyorum."

"Bunu sana hak ettiğin için vermedim. Sana verdim çünkü dünyanın senin benim olduğunu bilmesini istiyorum. Sığiller ve hepsi, kötü öfke, kaba kindarlık, nefret dolu sözler, gülünç derecede uzun kinler... hepsi."

Alt dudakımı sertçe ısırarak doğruluyorum. Yine de yanaklarımı kaplayan sıcak gözyaşı selini durduramıyorum, New York'ta Şubat ayının serin öğleden sonra havasında anında soğuyor. "Beni pek de sevimli göstermiyorsun." Yarı gülüyorum, yarı hıçkırıyorum.

Atını benimkine yaklaştırıyor, yüzü yırtık ve gözleri duygudan kıpkırmızı. "Seni varlığımın her zerresiyle sevdiğimi biliyorsun. Bana bunu söyleme, Lesley. Ama gerçek seni olduğun gibi sevdiğimi anlamamı istiyorum, bunu hak edecek bir şey yaptığın için değil. Bu yüzden bana karşı duvarlar örmeyi bırak çünkü seni asla kasıtlı olarak incitmeyeceğim." Sol elimi uzatıyor, ben de kolumu ona doğru uzatıyorum ve annesinin yüzüğünü ait olduğu yere koyarken gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum.

Bana ciddiyetle bakarak ekliyor: "Son internet magazinlerini gördükten sonra seni hak edip etmediğimi merak ediyor olabilirsin. Rowdy lakabını kesinlikle yeniden kazandım ve bu iyi bir şey değil. Basın beni ilişkimizdeki cahil hıyar olarak gösteriyor ve şimdi Shelley şirketi cinsel taciz suçlamasıyla dava etmekle tehdit ediyor."

"Shelley, Raphael Pharrell için çalışıyor," diyorum sessizce, yüzündeki şaşkınlık ve tanıma ifadesini izleyerek. "Bugün erken saatlerde bana itiraf etti. Yeni serinin fotoğraflarını gönderen oydu ve ilk uyum testini bilerek baltaladı. Pharrell'in en başından beri markanıza zarar vermeyi planladığına inanıyorum, böylece kurtarıcı yatırımcı olarak devreye girebilecekti. Tahminimce cinsel taciz davası da bununla ilgili. Geriye dönüp düşündüğümde, markamın başına gelen ve beni markanın sahipliğinden tamamen vazgeçmeye zorlayan kötü şansın arkasında da onun olup olmadığını merak ediyorum."

"Lanet olsun, moda endüstrisi çok acımasız. Bir boğa üzerinde geçirilen sekiz saniye düpedüz uysallaştırıyor," diyor Ronald başını sallayarak.

"Evet, New York'ta geçirdiğim bunca zamanın, manipülasyon ve aldatmacanın hüküm sürdüğü bu dünyada bulunmanın beni kötü yönde değiştirmediyi söylersem yalan söylemiş olurum. Ben senin birlikte büyüdüğün Lesley değilim..." Ronald kollarını bana doladığında duraklıyorum, başımı ellerimin arasına gömüyorum ve hıçkırarak ağlıyorum. "Ama ben olmak istiyorum"

Tekrar. Lütfen benden vazgeçme. Olmak istediğim kişiye geri dönmek için tek can simidim sensin."

"Seninle asla durmayacağım, Lesley. Bu sözü tutmayı hedefliyorum."

"Tanrım, seni hak etmiyorum," diye haykırıyorum, yanaklarımdan daha fazla gözyaşı silerek. "Ama seni seviyorum Ronald. Başka birini sevebileceğimi hiç düşünmediğim kadar çok. Senden uzakta geçirdiğim bu son üç gün bana bunu görebilmem için gereken berraklığı verdi. Bu yüzden, ben daha iyisini yapmaya çalışırken bana nasıl katlanacağını bulman gerekecek."

Yanağımı avuçluyor ve yüzümü kendisine doğru çeviriyor, gözleri duygudan kıpkırmızı. "Hayatımın geri kalanında sana katlanmaktan başka bir şey istemiyorum. Aşk, ne olursa olsun uzun soluklu olmaktır. Bu, işler her zorlaştığında New York'a kaçmak anlamına gelmez. Aşk, sen ve benim dünyaya ve onun zorluklarına birlikte göğüs germemiz, hesaba katılması gereken tek bir güç olmamızdır. Bunu kabul edebilir misin?"

"Evet," diye burnumu çekiyorum, gözlerim duygularla doluyor. "Ama teknik olarak, seni temelli terk etmediğimi açıkça belirten bir not bıraktım. Sadece düzeltmem gereken şeyler vardı."

"Bundan sonra işleri birlikte halledebiliriz Lesley." Bakışlarını bana çeviriyor, gözleri şefkat ve sevgi dolu. Katlanmış notumu cebinden yarıya kadar çıkarıp geri itiyor ve pardösüsünün üzerindeki lekeyi okşuyor. "Ama bunun için teşekkür ederim. Eğer bunu bırakmasaydın ve tezgahın üzerinde sadece yüzüğü görseydim? Bu benim için zor olurdu. En azından bu şekilde seni aramaya geleceğimi biliyordum."

"Ama beni ahırda nasıl buldun? Pharrell ile görüştükten sonra aklıma gelene kadar buraya geleceğimi bile bilmiyordum."

"Sen gittikten sonra seni bulmanın yollarını planlamaya başladım. Buna Island in the City'yi arayıp adımı ve PRCA geçmişimi ahır sahiplerine anlatmak da dahildi. Programdaki her randevunu bana söylemeleri ve daha erken uğrarsan beni arayacaklarına söz vermeleri çok uzun sürmedi. Bu sabah uçakla geldim ve buraya gelmem için telefon geldiğinde seni dairende yakalamayı planladım." Yüzü kararıyor ve ekliyor: "Demek Pharrell ile buluştun. Nasıl geçti?"

Omuz silkiyorum, derin bir nefes veriyorum ve gülümsüyorum. "Benden istediği her şeyi ona verdim. Tüm Red Brand'i."

"Lesley, üzgünüm. O şirketin senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum." "Teknik olarak zaten ona ait," diye hatırlatıyorum. "Ben sadece sonunda

ve bu süreçte kendimi özgürleştirdim. Bu muhteşem bir şey.

kaybetmemize rağmen hissediyoruz."

"Bunun sizin için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum."

"Özgürlüğüme yeniden kavuşmak ve daha da önemlisi sana sahip olmak buna değer," diyorum kocaman bir gülümsemeyle. O da ağzı kapalı bir sırıtışla karşılık veriyor ama kadar büyük değil. Aklının bir köşesini hâlâ bir şeyler kemiriyor. "Başka ne söylemen gerekiyor Rowdy?"

"Şu andan itibaren bana gerçeği söylemeni istiyorum. Ne kadar çirkin görünürse görünsün. Seni bu dünyadaki herkesten daha iyi tanıyan tek kişi ben olmalıyım. Bu yüzden senin hakkında gafil avlandığımda daha çok acı çekiyorum. Bana bunun sözünü verebilir misin?"

"Söz veriyorum Ronald. Ve seni böyle incittiğim için özür dilerim," diye kararlı bir şekilde cevap veriyorum, öne doğru eğilip kare çene çizgisini okşuyorum. "Ama bir korku gösterisine hazır ol. Bu noktaya kadar hayatımın kahramanından çok kötü adamı olma eğilimindeydim."

"Neyse ki, aynı zamanda çok seksisin, bu da yatak odasında biraz kötülüğe katlanmayı umursamadığım anlamına geliyor."

Başparmağını yanağıma sürüp gözyaşlarımı silerken kıkırdıyorum.

"Kötüler bu kadar çok ağlamaz, Lesley, bu da etrafına ördüğün o yıpratıcı dış duvarların altında hassas bir kalbin olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Senden tek istediğim içindeki o yumuşak noktaya girmeme izin vermen. Gerekirse onu hayatım pahasına koruyacağıma söz veriyorum."

"Evet, Ronald. Olacağım. Ama sabırlı olman gerekecek çünkü kendim olmak benim için her zaman kolay olmuyor." Daha içten olamamalarına rağmen kendi sözlerimin gülünçlüğüne kıs kıs gülmekten kendimi alamıyorum.

"Sana karşı her zaman sabırlı olacağım Lesley. Sensiz bir hayat düşünemiyorum ve sana tahmin edebileceğinden çok daha fazla ihtiyacım var."

"Tahmin edebiliyorum. Sensiz geçen bu üç gün tam bir cehennem gibiydi," diye itiraf ediyorum.

"Benim için de," diyor rahatlamış bir gülümsemeyle ve birlikte ata binmemizi işaret ediyor. Kovboy durmadan önce birkaç dakika sessizce gidiyoruz ve ben de onu takip ediyorum.

"Şimdi, senden ne istediğimi söyledim. Sen benden ne istiyorsun?" Sanki suratına bir yumruk yemeye hazırlanıyormuş gibi eyerinde geriye doğru oturur.

"Kadın çalışanlarınız arasındaki itibarınız bugünlerde pek iyi görünmüyor. Bu yüzden, iş yerinde adil cinsiyeti bana bırak, tamam mı?"

"Kıskanmış gibisin," diyor orantısız bir sırıtışla.

"Tahmin edebileceğinden çok daha fazla kıskanıyorum," diye yumuşak bir hırıltıyla cevap veriyorum. "O kadar kıskancım ki hıncımı daha sonra senin bedeninden çıkaracağım. Bilirsin, o kötülüğün birazını dışarı çıkaracağım."

Göğsünün derinliklerinde gülüyor. "Güzel, çünkü sensiz geçen üç gün beni şeytandan bile daha azgın yaptı ve kaybettiğim zamanı telafi etmeye hazırım. Ahıra kadar yarışalım mı?"

Başımı sallayarak gülüyorum. "Benden daha azgın olmana imkan olmadığını doğrulayabilirim. Kollarına, dudaklarına, parmaklarına, diline ve sikine duyduğum özlem gibi." Bu sözleri söylerken ürperiyorum, ağaçların serinliğinde onun üzerine atlamaya hazırım. "Bana ne yaptığını bilmiyorum Ron, ama korkarım bu kronik bir durum."

"Güzel, umarım ölümcül de olur. Hayatının geri kalanında ihtiyacın olan tek şey benim," diyor, sesinde tutku yükseliyor.

"Bunun anlamı bu değil mi?" Yüzüğü ona doğru tutarak soruyorum. "Evet, öyle," diye kalın bir sesle cevap veriyor.

"Ama önce, çok düşündüm. Markalarımıza ne olursa olsun, bazı değişikliklere ihtiyaç var. Böyle tek taraflı bir hayat sürmeyi bırakacağıma söz veriyorum. İşkolik yöntemlerimi değiştirmek kolay olmayacak ama seninle her şeyin mümkün olduğunu biliyorum. Ve bence yeniden markalaşmak gerekiyor, senin ve kardeşimin başladığından daha uygun bir şey."

"Peki aklınızda ne var?" "Red & Rowdy Brand?"

Kovboy başını sallayarak genişçe gülümsüyor ve ben Darcy'ye doğru eğilip dizlerimi onun yanlarına bastırarak anı yakalıyorum ve silahtan çıkan bir mermi gibi havalanıyorum. Bir PRCA Dünya Şampiyonuna karşı yarışmak için tek şansım bu.

Arkamda kişniyor, atının toynaklarının sesi artıyor ve kocaman beyaz dişli bir sırtışla zahmetsizce yanıma yanaşiyor. Ama beni bir toz bulutu içinde bırakmak yerine, yanımda at sürüyor, elimi sıkmak için uzanıyor ve hayat karşımıza ne çıkarırsa çıkarsın, bu işte birlikte olduğumuzu bilmemi sağlıyor.

Kovboy Sevgilim'deki Rowdy & Red'i sevdiyseniz, Düzenlenmiş Sevgilim'deki Sanjay & Maya'yı da seveceksiniz.

BURADAN KONTROL EDİN

Sahte Sevgilim Ol serisinin tüm kitaplarını şu adreste bulabilirsiniz:

SAHTE SEVGILIM OL

Moda endüstrisinde ilerlerken ve birlikte bir hayat kurarken Rowdy ve Red'den daha fazlasını ister misiniz? Evleri için Alpha Ridge Creek'i mi yoksa New York'u mu seçecekler? Ve Jameson & Cash'e ne olacak?

Ücretsiz bonus sahneyi okumak için buraya tıklayın:

<https://www.engrideaves.com/freebies/>

Alpha Ridge Creek'te daha fazla ateşli, seksi, büyük kalpli küçük kasaba romanları mı arıyorsunuz? Alpha Ridge Creek Hokey Serisine göz atın:

<https://amzn.to/3ZShjZ2>

Küçük bir kasabada geçen, düşmandan aşığa kovboy romantizmine doyamıyor musunuz? Zane ve Rebecca Mackey'nin lise aşklarından ezeli düşmanlara ve tutkulu aşıklara uzanan ateşli, fırtınalı ikinci şans aşk hikayesini *İkinci Şansta*

Aşk'ta [okuyun: https://a.co/d/55OJJUx](https://a.co/d/55OJJUx).

Rough & Ready Country Serisi'ndeki tüm kitapları bulun:

<https://amzn.to/427X4Ip>

Also by Engrid Eaves

ALPHA RIDGE CREEK HOKEY

Huysuz Kaleciye Çakmak - Zamboni şoförlüğünden dönme bir hokey kalecisi ve pistin yıldız artistik patinajcısı mı? Bazen en beklenmedik eşleşmeler en ateşli kıvılcımları ateşler.

Kötü Çocuk Pucking - Kadınlar Desperadoes'un kötü çocuk pivotu Alarie'e bayılıyor, peki nasıl oluyor da hâlâ V-kartı var ve neden yaşlı, kitap kurdu köpek bakıcısından baharatlı dersler istiyor?

KABA VE HAZIR ÜLKE

İlk Kar Fırtınasında Aşk - Husky kurtarma merkezi işleten münzevi bir dağ adamıdır, ancak Mart ayındaki korkunç bir kar fırtınasından kurtardığı kıvrımlı klasik müzik sanatçısı dünyasını altüst eder.

İlk Kamp Ateşinde Aşk atana - Yakışıklı bir arama kurtarma birimi lideri onu kurtarmak için her şeyi riske kadar kimseye ihtiyacı olmayan, dik başlı, kıvrımlı bir gerçek suç muhabiridir.

İlk Kurtarmada Aşk - Küçük bir kasabada yaşayan Şerif, seksi sevk memuru oyunu değiştirip uzun zamandır tutkularını alevlendiren bir kurtarma operasyonu başlatana kadar kurallara göre oynar.

İkinci Şansta Aşk - Rough & Ready Country'de yeni bir evde sağlık hemşiresidir, ancak en iyi niyetine rağmen huysuz çiftlik kahyasıyla olan geçmişi yeniden alevlenme tehlikesiyle karşı karşıyadır.

İlk Bebekte Aşk - Memleketinin kıvrımlı sevgilisi ve beklenmedik bir bebek ona neyi ve kimi yaşadığını yeniden düşündürene kadar kimseye bağlanmayı reddeden bir itfaiyecidir. için.

Aşk ve Bağışlama - Hayatına devam etmeye çalışan bir müze müdürüdür, ta ki ayrıldığı kocasının güvenlik şirketi tesisin ihalesini kazanıp uzun süredir gömülü tutkularını yeniden canlandırana kadar.

İlk İlişkide Aşk - Flynn'in avukat asistanı Jasmine, kendisinden çok daha genç ve deneyimsiz bir çalışan olarak her şeyiyle sınırların dışındadır. Ancak sahte bir ilişki teklifi kısa sürede çok daha Daha fazla.

İlk Evde Aşk - Turner'ın komşusunun ailesini bir arada tutmasına yardım etmenin tek yolu mantık evliliğidir. Kendisine bunun pratik bir anlaşma olduğunu söyler ama kalbinin başka planları vardır.

İlk Gecede Aşk - En iyi arkadaşının küçük kız kardeşi Roxy'ye aşık bir helikopter pilotudur. Dehşet verici bir gece onlara olasılıklarla dolu bir dünyanın kapılarını açar ama aşk mı yoksa kalp kırıklığı mı? hakim mi?

İlk Vuruşta Aşk - Ordu kardiyoloğu Fletcher, iyileştirme konusunda çok başarılıdır... Ama kalp meseleleri başka bir şeydir. Ta ki mutlu sonlar konusunda uzmanlaşmış bir aşk romanı yazarı olan Drew ile tanışana kadar.

İlk Şüphede Aşk - Anaokulu öğretmeni Effie, kasabanın kötü çocuğu Rock'ın bela olduğunu bilmektedir. Dövme sanatçısı ve rockabilly müzisyeni olan kovboy, düzgün vücutlu kız için hiç de uygun değildir. Yoksa midir?

İlk Düğünde Aşk

**İlk Sırda Aşk İlk
İntikamda Aşk Aşk ve
Kefaret**

KABA VE HAZIR KANUN ADAMLARI

Ödül Avcısı Tarafından Ele Geçirilmiş - Altı haneli bir ödül beni eski nişanlıma ve onun mafyayla bağlantılı Creole ailesine geri çekiyor. Çok geçmeden, asırlık bir lanet avcı ile avlanan arasındaki çizgiyi bulanıklaştırıyor.

KÜTÜK KULÜBE NOEL

Dağ Adamına Hediye Edildi - Farzad'ın Amerika'daki ilk Noel'i, aklından çıkaramadığı kadının korunmaya ihtiyacı olana kadar yalnız geçer. Kıvılcımlar uçuşurken, kulübesi ve kalbi iki kişi için yeterince büyük olacak mıdır?

YARAMAZ & BAHARAT

Mountain Man Santa - Bir kar fırtınası Jerry'yi kıvrımlı sunucusu Stacey ile karlar içinde bırakır. Bağlanmaya hazır olmayabilir... ya da onun karanlık geçmişinin sırlarına. Ama yaramaz ya da iyi, Jerry
O tamamen onun.

About the Author

Engrid Eaves, huysuz alfa erkek koruyucuları ve onların aşık olduğu dik başlı, kıvrımlı kızları içeren kısa, tatlı ve ateşli romanlar yayınlıyor.

Kahramanlarının acı dolu geçmişleri olabilir, ama her zaman ruh eşleriyle sonsuzluğu bulurlar. Seksi, tatmin edici, içten sonsuza dek mutlu sonlar garanti!

İletişimde kalmak veya bir sonraki lezzetli kovboy dağ adamı, kıvrımlı kız romantizm düzeltmenizi almak istiyorsanız (ve kim istemez?), Bültenine kaydolun: www.engrideaves.com.

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.sk

z-lib.gs

z-lib.fm

go-to-library.sk

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.